

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr.1100/97/2021

DECIZIA PENALĂ NR.266/2023

Ședința publică din data de 28 Martie 2023
Completul de judecată compus din:
PREȘEDINTE: Oana Maria Petrașcu
Judecător: Eugen Marius Peter

Grefier: Adriana Maria Moldovan

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia
a fost reprezentat de procuror Oană Olivian

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor penale declarate de **inculpatul Andrioni Alin Constantin, de partea civilă Bocea Mihalache și de partea responsabilă civilmente SC Euroins România Asigurare Reasigurarea SA** împotriva Sentinței penale nr.18 din data de 10.03.2022 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.1100/97/2021.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 19.10.2022, precum și în încheierile de amânare a pronunțării din data de 24.11.2022, 17.01.2023 și respectiv 28.02.2023 când, în baza dispozițiilor art.391 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală instanța a amânat pronunțarea, încheieri care fac parte integrantă din prezenta hotărâre, și când instanța a precizat că hotărârea instanței urmează să fie pusă la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform dispozițiilor din Codul de procedură penală.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 18/2022 pronunțată la data de 10 martie 2022 în dosarul nr. 1100/97/2021 al Tribunalului Hunedoara, s-au dispus următoarele:

A fost respinsă ca nefondată solicitarea inculpatului Andrioni Alin Constantin, de achitare în baza dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. d C.p.p.

A fost respinsă ca nefondată solicitarea părții civile Bocea Mihalache de înlăturare a dispozițiilor art. 75 alin. 1 lit. b C.pen.

În temeiul art. 396 alin. 2 C.p.p raportat la art. 32 alin. 1 C.pen. raportat la art. 188 alin 1 și 2 C.pen, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. b C.pen., în condițiile art. 396 alin. 10 C.p.p și ale art. 76 alin. 2 C.pen, a fost condamnat inculpatul Andrioni Alin Constantin – fiul lui

născut la data de , în mun. jud. , CNP
domiciliat în oraș , str. , nr. , sc. , et. , ap. , județul , cu domiciliul procesual ales la Cab. Av Rîșniță Alexandru (cu sediul în mun. Cluj-Napoca, str. Axente Sever, nr. 44, jud. Cluj), studii superioare, cu 2 minori în întreținere, fără antecedente penale - la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare pentru comiterea tentativei la infracțiunea de

omor (prin reținerea unui procent de culpă de 70% și 30 % culpa persoanei vătămate Bocea Mihalache).

În baza art. 67 alin. 2 C.pen i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a, b și g C. pen– respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat precum și dreptul de a conduce autovehicule și vehicule de teren - pe o durată de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. b C.pen, cu titlu de pedeapsă complementară.

În baza art. 65 alin.1 C.pen, i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit. a, b și g C.pen, cu titlu de pedeapsă accesorie.

În baza art. 91 C.pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei de 3 ani închisoare sub supraveghere. În baza art. 92 alin. 1 C.p. s-a stabilit un termen de supraveghere de 4 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Pe durata termenului de supraveghere se suspendă și pedepsele accesorii.

În baza art.93 al.1 C.p., pe durata termenului de supraveghere, i s-a impus inculpatului să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Hunedoara, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b C.pen i s-a impus în sarcina inculpatului obligația de a urma un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din străinătate.

În baza art. 93 alin.3 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Orașului Hațeg sau la Biblioteca Județeană Ovid Densusianu Hunedoara-Deva, pe o perioadă de 60 de zile.

În baza art. 91 alin. 4 C.pen. i s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C.pen, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere dacă, pe parcursul termenului de supraveghere, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere, nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre sau în cazul în care săvârșește o nouă infracțiune.

În baza art.7 din Legea 76/2008 s-a dispus prelevarea de probe biologice, de la inculpat, fără notificare prealabilă, în vederea introducerii profilelor genetice în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În baza art. 397 alin.1 C.p.p raportat la art. 25 alin.1 C.p.p, art.19 alin.5 C.p.p, raportat la art. 1357 și urm. Cod civil și art. 320 alin. 1 din Legea 95/2006, cu aplicarea art. 1371 alin. (1) Cod civil, în condițiile art. art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, a fost admisă în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă Spitalul Orașenesc Hațeg, cu sediul în orașul Hațeg, str. Tudor Vladimirescu, nr. 7, jud. Hunedoara. A fost obligată partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A (cu sediul în comuna Voluntari, Șoseaua București Nord, nr. 10, Global City Business Park, Clădirea 023, etaj 4, jud. Ilfov) la plata către partea civilă a sumei de 119,7 lei cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 alin.1 C.p.p raportat la art. 25 alin.1 C.p.p, art.19 alin.5 C.p.p raportat la art. 1357 și urm. Cod civil și art. 320 alin. 1 din Legea 95/2006, cu aplicarea art. 1371 alin. (1) Cod civil, , în condițiile art. art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, a fost admisă în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj Napoca, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, str. Clinicilor, nr. 3-5, jud. Cluj. A fost obligată pe partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A la plata către partea civilă a sumei de 8743,25 lei lei cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 alin. 1 C.p.p raportat la art. 25 alin. 1 C.p.p , art. 19 alin. 5 C.p.p, art. 1349 alin. 1 și 2 Cod civil, art. 1357 Cod civil, art. 1391 Cod civil, art. 1371 alin. (1) Cod civil, în condițiile art. art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, a fost admisă în parte

acțiunea civilă exercitată de partea civilă Bocea Mihalache (cu domiciliul în loc

A fost obligată partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A la plata către partea civilă Bocea Mihalache a următoarelor despăgubiri: 92499 euro (sau echivalentul în lei la data plății) cu titlu de daune materiale, 87918,27 lei cu titlu de daune materiale, 8589 dolari (sau echivalentul în lei la data plății) cu titlu de daune materiale și suma de 700000 (șaptesutemii) euro cu titlu de daune morale.

În baza art.1387 alin. 1 și 2 Cod civil, a fost obligată partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de 2100 lei lunar cu titlu de prestație periodică, începând cu data rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până la încetarea stării de nevoie.

Au fost respinse în rest pretențiile civile ca nefondate.

A fost obligat inculpatul la plata sumei de 6000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (din care suma de 5490,90 lei reprezintă cheltuieli din faza de urmărire penală).

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul întocmit la data de 27.04.2021 de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Secția de Urmărire Penală și Criminalistică -Biroul de Criminalistică s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Andrioni Alin Constantin pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la omor prevăzută de art. 32 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 C.pen cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. b C.pen., constând în aceea că la data de 24 mai 2015, în jurul orelor 13:00, fiind pe raza localității Coroiști din județul Hunedoara, la volanul autoturismului marca Hyundai Galloper cu numărul de înmatriculare HD-11-TRS, într-o zonă nepublică și cu sol denivelat, cu intenție, a condus având pe partea frontală a autoturismului pe Bocea Mihalache, care a căzut, fiind lovit cu autoturismul, suferind vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare 150-160 de zile de îngrijiri medicale și care i-au pus în primejdie viața, cauzându-i și o infirmitate post-traumatică.

S-a reținut că în faza de urmărire penală au fost administrate următoarele mijloace de probă: procesele verbale de cercetare criminalistică a locului săvârșirii faptei și fotografiile judiciare aferente (f. 73-85 vol. 1 d.u.p., f. 118-156 vol. 11 d.u.p.); Raportul de expertiză medico-legală nr. 174.154/B/26.05.2015 privind pe Bocea Mihalache, întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală Hunedoara (f. 87-88 vol. 1 d.u.p.); Avizul nr. E2/6285/2016 din 18 iulie 2016 al Comisiei de Avizare și Control din cadrul I.N.M.L. „Mina Minovici” București (f. 270 vol. 1 d.u.p.); Raportul de nouă expertiză medico-legală nr. A5/10672/2016 din 11 octombrie 2017 privind pe Bocea Mihalache, întocmit de I.N.M.L. „Mina Minovici” București (f. 275-302 d.u.p.); Avizul nr. E2/10672 din 13 octombrie 2017 al Comisiei de Control din cadrul I.N.M.L. „Mina Miliovici” București (f. 274 vol. 1 d.u.p.); procese verbale de percheziție și cercetare a autovehiculelor și fotografiile judiciare aferente (f. 102-120 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal întocmit la data de 26 mai 2015 privind examinarea și redarea înregistrărilor audio-video transmise electronic la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara de către avocatul Tudor Tudoran Bogdan Ioan (f. 152-162 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal întocmit la data de 29 mai 2015 privind examinarea și redarea înregistrărilor audio-video transmise electronic la Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara de către avocatul Tudor Tudoran Bogdan Ioan (f. 163-166 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal întocmit la data de 07 septembrie 2016, privind examinarea și redarea imaginilor depuse de către avocatul Tudor Tudoran Bogdan Ioan și a imaginilor identificate la percheziția informatică (f. 167-187 vol. 1 d.u.p.); proces verbal din data de 25 mai 2015 privind examinarea și redarea imaginilor depuse de către martorul Dejeu Călin – emisiune TVR (f. 188-194 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal din 24 mai 2015 de consemnare a celor declarate de persoana vătămată Bocea Mihalache (f. 195 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal din 02 iunie 2015 privind identificarea și fixarea probelor și a mijloacelor materiale de probă (f. 198-199 vol. 1 d.u.p.); actele medicale eliberate de Spitalul Clinic de Urgență Cluj-Napoca pacientului Bocea Mihalache (f. 2-72, 83

vol. 2 d.u.p.); înscrisurile medicale depuse de partea civilă Bocea Mihalache (f. 204-269 vol. 1 d.u.p., f. 8-29 vol. 5 d.u.p.); înscrisuri medicale privind pacientul Bocea Mihalache (f. 84 – 268 vol. 2 d.u.p., f. 1-82 vol. 3 d.u.p.); procese verbale de redare convorbiri 112 (f. 328-364 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal întocmit la data de 14 aprilie 2016, privind percheziția informatică realizată în cauză (f. 384-385 vol. 1 d.u.p.); procesul verbal de percheziție informatică întocmit la data de 31 mai 2016 (f. 400-401 vol. 1 d.u.p.); declarațiile persoanei vătămate constituită parte civilă Bocea Mihalache (f. 1-11 vol. 4 d.u.p., f. 1-7 vol. 6 d.u.p.; f. 198-199 vol. 11 d.u.p.); declarațiile martorilor Bocea Adrian-Mihai (f. 23-29 vol. 4 d.u.p.), Coman Nelu (f. 17-28 vol. 4 d.u.p.; f. 30-33 vol. 6 d.u.p.), Coman Alin-Ștefan (f. 33-34 vol. 4 d.u.p., f. 34-38 vol. 6 d.u.p.), Vintonescu Petru-Gabriel (f. 35-39 vol. 4 d.u.p., f. 39-44 vol. 6 d.u.p.), Leordean Vasile-Ioan (f. 40-44 vol. 4 d.u.p., f. 68-73 vol. 6 d.u.p.), Leordean Sara-Mădălina (f. 45-54 vol. 4 d.u.p., f. 51-60 vol. 6 d.u.p.), Sălășan Luca (f. 55-60 vol. 4 d.u.p., f. 61-67 vol. 6 d.u.p.), Weidinger Gerit (f. 61-68 vol. 4 d.u.p., f. 213-223 vol. 9 d.u.p.), Ștefoni Sorin-Dorel (f. 69-72 vol. 4 d.u.p.), Bogdan Liliana-Zoe (f. 73-76 vol. 4 d.u.p.), Dejeu Nicolae Călin (f. 77-81 vol. 4 d.u.p., f. 117-139 vol. 9 d.u.p.), Goțiu Remus-Mihai (f. 82-85 vol. 4 d.u.p., f. 83-93 vol. 9 d.u.p.), Tudor-Tudoran Bogdan-Ioan (f. 11-14 vol. 6 d.u.p.), Coman Vasile (f. 45-50 vol. 6 d.u.p.), Bocea Ana (f. 15-22 vol. 6 d.u.p.), Babușcă Ioan (f. 74-77 vol. 6 d.u.p.), Moș Paul-Mircea (f. 78-81 vol. 6 d.u.p., f. 6-7 vol. 9 d.u.p.), Răducanu Daniel (f. 140-145 vol. 9 d.u.p.), Păvăloiu Dan-Mihai (f. 146-154 vol. 9 d.u.p.), Befu Daniel (f. 164-176 vol. 9 d.u.p.), Costina Alexandru-Daniel (f. 182-187 vol. 9 d.u.p.) și Delinescu Florin-Sorin (f. 188-196 vol. 9 d.u.p.); declarațiile date de Andrioni Alin-Constantin în calitate de suspect (f. 90-98 vol. 4 d.u.p., f. 125-135 vol. 6 d.u.p.) și de inculpat (f. 9-22 vol. 9 d.u.p., f. 112-122, 128-130 vol. 12 d.u.p.); decizia medicală asupra capacității de muncă a părții civile Bocea Mihalache (f. 67 vol. 8 d.u.p.).

Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară din data de 11.08.2021, s-au respins ca nefondate cererile și excepțiile formulate de partea civilă Bocea Mihalache. În baza art. 346 al. 2 C.pr.pen., s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 277/P/2015 din data de 27.04.2021 emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind pe inculpatul Andrioni Alin-Constantin, trimis în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea *tentativei la infracțiunea de omor, prev. și ped. de art. 32 C.pen. raportat la art. 188 al.1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 75 al. 1 lit. b) C.pen.* S-a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. S-a dispus începerea judecății cauzei privind pe inculpatul Andrioni Alin-Constantin.

A reținut, totodată, instanța de fond că, la termenul din data de 28.10.2021, inculpatul Andrioni Alin Constantin, asistat de apărător ales, a precizat că recunoaște comiterea faptei astfel cum a fost reținută prin actul de sesizare și a solicitat ca judecata să se desfășoare în procedura abreviată reglementată de dispozițiile art. 374 C.p.p., menționând că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității. Instanța a admis solicitarea inculpatului.

În faza de judecată, pentru soluționarea laturii civile a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu planșe foto, proba testimonială cu martorii Ionce Liviu Isac, Botoș Gavrilesco Ioan, Budae Renalda, Ivănescu Adelina și Bocea Ana, fiind audiată și partea civilă.

Părțile au depus concluzii scrise și practică judiciară.

Analizând actele și lucrările dosarului, prima instanță a reținut, sub aspectul stării de fapt, următoarele:

În anul 2013, partea civilă Bocea Mihalache a început demersurile pentru realizarea unor investiții pe albia Râului Alb din Munții Retezat, în zona „Geoparcului Dinozaurilor Țara Hațegului”, constând în construirea a două microhidrocentrale, prin intermediul societăților comerciale Abi Automotion SRL și Abi Ecoacvacultura SRL, pe care le administra.

După obținerea unora dintre avizele și autorizațiile necesare, partea civilă Bocea Mihalache, cu sprijinul martorului Coman Nelu și a altor persoane, a început să pună bazele unui șantier pe raza localității Coroiști în zona „Banea”, pe cursul Râului Alb, ridicând pe terenul învecinat – aflat în proprietatea SC Abi Automotion SRL - două panouri de informare privind investiția ce urma a fi realizată și amenajând empiric un drum de acces spre malul albiei râului.

Proiectul demarat a generat o serie de reacții din partea unor persoane fizice și juridice cu activitate declarativă în domeniul protecției mediului. Reprezentanții unor ONG-uri cu activitate în domeniul protecției mediului au început campania care avea ca scop stoparea construirii celor două microhidrocentrale și a crescătoriei de pește.

În acest context, partea civilă Bocea Mihalache și apropiații săi au încercat să împiedice accesul în zona lucrărilor, realizând baraje umane și auto pentru descurajarea celor interesați în obținerea de informații și imagini despre investițiile ce urmau a fi efectuate.

Printre contestatorii acestui proiect s-au regăsit Federația Coaliția Natura 2000 România, Asociația Efectul Flutur și martorul Dejeu Nicolae Călin. Aceștia li s-au alăturat martorii Goțiu Mihai Remus, Păvăloiu Dan Mihai, Dacian Munteanu, Befu Daniel, Păun Gabriel, publicația online România Curată și organizația nonguvernamentală Agent Green. Aceste persoane fizice și juridice au publicat în mediul online articole și documentare prin care au reclamat nelegalitatea avizelor, deciziilor și autorizațiilor și totodată impactul pe care l-ar avea un astfel de proiect asupra mediului.

La data de 21 mai 2015, o echipă a Televiziunii Române care realizează emisiunea „Natura și Aventura” s-a deplasat în zona realizării investițiilor susmenționate și a înregistrat video mai multe secvențe vizând organizarea de șantier din zona „Banea”. Activitatea acestei echipe a fost întreruptă de către partea civilă Bocea Mihalache, care a venit în zonă cu autoturismul său și a interzis filmarea în amonte pe malul râului, motivând că terenul se află în proprietatea sa.

Ulterior, la data de 23 mai 2015, persoana vătămată Păun Gabriel, în calitate de președinte al organizației neguvernamentale Agent Green, a stabilit cu mai multe persoane ca a doua zi să se deplaseze în zona Râului Alb, unde se construiau cele două microhidrocentrale, cu scopul de a se documenta în concret cu privire la stadiul lucrărilor. La acel moment în zona respectivă nu se desfășurau lucrări, existând doar panourile care menționau organizarea de șantier și obiectivul hidrocentrală.

Astfel, la data de 24 mai 2015, între orele 11.00 - 12.00, persoana vătămată Păun Gabriel, împreună cu martorii Weidinger Gerit și Leordean Vasile-Ioan și cu inculpatul Andrioni Alin-Constantin, s-au deplasat în localitatea Băiești, unde s-au întâlnit cu martorii Sălășan Luca și Leordean Sara Mădălina. Împreună au convenit să se deplaseze, cu autoturismul marca Hyundai Galloper, cu numărul de înmatriculare HD-11-TRS (aparținând inculpatului Andrioni Alin Constantin) și cu autoturismul marca BMW model X5 cu numărul de înmatriculare TM-55-AVE, condus de martorul Leordean Vasile, în comuna Sălășu de Sus, localitatea Coroiști, zona „Banea”.

La trecerea prin localitatea Coroiști, în jurul orei 13:00 s-au întâlnit întâmplător cu martorii Coman Alin, Vintonescu Gabriel și Bocea Adrian-Mihai, care, recunoscându-i pe unii dintre ei și bănuind că se deplasează în zona în care urmau să se construiască cele două microhidrocentrale, l-au anunțat pe Bocea Mihalache.

Autovehiculele Hyundai Galloper și BMW model X5 au fost parcate în apropierea Râului Alb, în afara drumului public forestier, în fața panourilor de informare privind investiția, la o distanță de aproximativ 700 metri de ultima locuință, într-un loc neîmprejmuit și fără indicator care să ateste dreptul de proprietate privată.

La scurt timp, partea civilă Bocea Mihalache împreună cu martorii Bocea Adrian-Mihai (fiul său), Coman Nelu, Coman Neluțu, Coman Alin, Vintonescu Gabriel, Lascu Cornel și Antal Andrei, cu un autovehicul tip ATV, condus de către martorul Bocea Adrian-Mihai, s-au deplasat în zona „Banea”.

În timp ce persoana vătămată Păun Gabriel și martora Weidinger Gerit efectuau fotografiile și înregistrau imagini video în zona organizării de șantier, martora Leordean Sara - Mădălina a semnalat apropierea grupului condus de partea civilă Bocea Mihalache. În acest context, inculpatul Andrioni Alin Constantin a propus celor care-l însoțeau să plece de la fața locului.

În continuare, inculpatul împreună cu martora Weidinger Gerit au urcat în autoturismul Hyundai Galloper și au început să filmeze cele întâmplate, inculpatul folosind telefonul mobil, iar martora utilizând o cameră video pe care o avea asupra sa.

Martorul Leordean Vasile-loan a întâmpinat autovehiculul tip ATV în care se afla grupul persoanei vătămate, mașina oprind brusc lângă picioarele sale, în spațiul situat între autoturismele marca Hyundai și BMW.

După ce partea civilă Bocea Mihalache a încunoștințat persoanele prezente că se află pe proprietatea sa și le-a cerut explicații cu privire la prezența în zonă și fotografiere, între cele două grupuri s-a declanșat un conflict verbal, care a degenerat în acte de împingeri exercitate asupra martorului Leordean Vasile-loan.

Înregistrările video relevă faptul că martorul Antal Andrei a împins pe una din persoanele din grupul inculpatului și s-a îndreptat spre mașina în care se afla acesta împreună cu martora Weidinger Gerit. În același timp, din partea dreaptă a mașinii s-a îndreptat martorul Coman Alexandru care și-a întins mâna spre geam astfel încât să o împiedice pe martoră să filmeze.

Pe fondul declanșării acestui conflict, inculpatul Andrioni Alin a pus în mișcare autoturismul marca Hyundai Galloper, a virat spre dreapta într-un arc de cerc ocolitor al autoturismului marca BMW, spre direcția Coroiești, încadrându-se pe un drum de servitute. În timpul acestei manevre, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpat ce caută pe proprietatea sa, apoi a început să fugă pe lângă mașină urmat de persoanele cu care venise. Grupul a înconjurat autoturismul inculpatului, însoțindu-l în mers, încercând să determine oprirea acestuia prin îndemnuri verbale, gesturi, lovirea caroseriei și rabatarea unei oglinzi. În aceste împrejurări, partea civilă Bocea Mihalache a trecut îndeaproape, prin dreapta, prin fața mașinii conduse de către inculpatul Andrioni Alin Constantin, s-a sprijinit cu mâinile pe bull-bar-ul acesteia și cu pieptul de capota motorului. Autoturismul condus de inculpat și-a continuat deplasarea pe drumul de servitute, care prezenta denivelări, provocând dezechilibrarea părții civile care a căzut. În acest context inculpatul și-a continuat deplasarea trecând peste Bocea Mihalache și târându-l pe o distanță de 5-6 metri, astfel că, prin acest mecanism, i-au fost cauzate victimei leziuni traumatice care au necesitat 150-160 zile de îngrijiri medicale, i-au pus în primejdie viața și i-au cauzat o infirmitate post-traumatică.

Din momentul acroșării victimei, ceilalți membri din grupului acestuia au început să arunce cu pietre în caroseria autoturismului Hyundai condus de către inculpatul Andrioni Alin-Constantin care nu a oprit, intrând și rulând pe drumul public forestier, spre satul Coroiești.

În aceste împrejurări, martorul Leordean Vasile-loan a fost lovit cu pumnii și picioarele, de către membrii din grupul persoanei vătămate.

Totodată inculpații Lascu Cornel și Antal Andrei-Petrișor l-au lovit în mod repetat pe martorul Păun Gabriel, cauzându-i vătămări corporale care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare. Persoana vătămată Păun Gabriel a fost transportată la același spital, respectiv Spitalul Orașenesc Hațeg, unde a fost diagnosticată cu „Traumatism cranio-facial acut prin agresiune — contuzie hemitorace stg.”.

În urma acestor incidente au fost efectuate mai multe apeluri prin Sistemul Național Unic de Apeluri de Urgență 112, iar la scurt timp, la fața locului, au sosit mai multe echipaje de ambulanță, de jandarmi și de poliție.

Partea civilă Bocea Mihalache a fost transportat inițial la spitalul din orașul Hațeg, unde a fost internat cu diagnosticul „Traumatism cranio-cerebral paraplegie post-traumatică”.

Ulterior a fost transferat la spitalele urgență din Deva și Cluj, iar în final, la o unitate sanitară din Viena, Austria.

Din procesul-verbal de cercetare la fața locului întocmit la data de 24 mai 2015 de către organele de poliție delegate, rezultă că locul în care s-au produs incidentele se află „în comuna Sălașu de Sus, satul Coroiești, județul Hunedoara, pe o zonă cu vegetație din afara drumului forestier, pe partea stângă a acestuia în amonte, în afara satului Coroiești înspre locul numit „La cheie” la o distanță de 1.000 metri față de satul Coroiești. Accesul spre acest loc se face din drumul comunal DC73 Băiești — Coroiești, care se prelungește la ieșirea din satul Coroiești cu drumul forestier și care duce la locul faptei numit „Banea”.

Referitor la mecanismul de producere a vătămărilor suferite de partea civilă Bocea Mihalache, prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 174154/B din 26.05.2015 al Serviciului Județean de Medicină Legală Hunedoara s-a concluzionat că: *„Pe baza datelor înscrise în actele medicale puse la dispoziție se poate afirma că numitul Bocea Mihalache prezintă leziuni post-traumatice ce pot data din 24 mai 2015. Aceste leziuni s-au putut produce prin lovire cu și sau/de corpuri dure, posibil prin târâre pe un plan cadrul unui incident în care este implicat un autovehicul, în condiții stabilite pe cale de anchetă. Leziunile traumatice constatate necesită peste 90 de zile de îngrijiri medicale de la data producerii lor, dacă nu survin complicații. Numărul total de zile de îngrijiri medicale, precum și eventualele sechele post-traumatice invalidante sau infirmizante vor putea fi apreciate după efectuarea întregului tratament medico-chirurgical prin reexaminarea victimei. Prin leziunile suferite de victimă viața acesteia a fost pusă în primejdie, pentru salvarea ei fiind necesară intervenție promptă și înalt calificată acordată la Spitalul Județean de Urgență Cluj-Napoca — Clinica de neurochirurgie.”*

Prin Avizul nr.E2/6285/2016 din 18 iulie 2016, Comisia de Avizare și Control din cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, s-a aprobat „în principiu” raportul de expertiză medico-legală menționat mai sus și a recomandat efectuarea unei noi expertize în ceea ce privește urmările actelor de violență, cu reexaminarea persoanei și a documentelor medicale ulterior întocmite.

În Raportul de nouă expertiză medico-legală nr.A5/10672/2016 din 11.10.2017, avizat de Comisia de Avizare și Control cu Avizul nr.E2/10672/2016, din 13.10.2017 s-a concluzionat:

„Numitul Bocea Mihalache a prezentat leziuni traumatice care s-au putut produce prin lovire cu corp dur: lovire de corp dur precum și prin hiperflexia/hiperostenia coloanei vertebrale - cervicale: în circumstanțele stabilite pe cale de anchetă. Leziunile traumatice pot data 24.05.2015. Gravitatea leziunilor traumatice este evaluată la 150-160 zile de îngrijiri medicale. Viața victimei a fost pusă în primejdie. Prezintă infirmitate fizică posttraumatică. Nu prezintă prejudiciu estetic grav și permanent.

Reinterpretarea tuturor investigațiilor imagistice puse la dispoziție în cadrul Laboratorului Clinic de Radiologie și Imagistică Medicală al Spitalului Universitar de Urgență București a infirmat existența fracturilor costale la care se face referire în obiectiv. Menționăm că filmul radiologie efectuat la data de 19.04.2017 în cadrul Departamentului de Radiologie al I.N.M.L. "Mina Minovici" București cu ocazia examinării medico-legale a susnumitului infirmă prezența fracturilor recente/vechi (călușuri) la nivelul hemitoracelui stâng.

Conform reinterpretării investigațiilor imagistice în cadrul Departamentului Radiologie al Spitalului Universitar de Urgență București, pe filmele radiologice din data de 07-09.06.2015, respectiv 06.07.2015 se vizualizează fracturi costale recente la nivelul arcurilor posterioare costale X, M, M1 stângi.

Având în vedere că reinterpretarea investigațiilor imagistice, efectuate în unitățile medicale din România, în cadrul aceluiași departament de radiologie nu menționează prezența unor fracturi osoase la nivelul grilajului putem face aprecieri susținute obiectiv-

științific privind data producerii fracturilor decelate pe imaginile radiologice datate 07-09.06.2015, respectiv 06.07.2015.

În opinia noastră mecanismul de producere al acestor fracturi este lovirea de corp dur, acest tip de leziuni necesitând în mod obișnuit 18-20 zile de îngrijiri medicale (menționăm că zilele de îngrijiri medicale nu se subsumează).

Încă din perioada internării în România la Spitalul Clinic Județean Cluj este decelată colabarea plămânului stâng, determinată de atelectazia lobului inferior stâng, ulterior și a lobului pulmonar superior stâng prin obstrucția bronșiei lobare stângi cu secreții mucopurulente în cantitate mare (obiectivată prin examen bronhoscopic), precum și prin acumularea în evoluție a unei colecții pleurale pe partea stângă explicabilă în contextul atelectaziei.

În opinia noastră colabarea plămânului stâng prin atelectazie și acumularea colecției pleurale a fost o complicație ca urmare a politraumatismului din data de 24.05.2015, fiind în legătură de cauzalitate indirectă cu acesta.

Din datele de anchetă reiese faptul că la data de 24.05, 2015 a avut loc un eveniment traumatic în care a fost implicat un autovehicul pe izlazul satului Coroiești, județul Hunedoara, într-un loc greu accesibil echipajelor SMURD/ambulanță în vederea acordării primului ajutor.

Pacientul a fost transportat de către echipajul SMURD la cea mai apropiată unitate medicală regională (Spitalul Municipal Hațeg - unitate medicală clasificată grad IV).

Data fiind gravitatea leziunilor traumatice constatate la această primă unitate medicală, pacientul este transferat, de urgență, către unitatea medicală cea mai apropiată și de grad superior privind capacitatea terapeutică și/sau dotarea — Spitalul Județean Deva (clasificat grad III).

Această unitate medicală, la rândul ei, și-a declinat competența către Spitalul Județean de Urgență Cluj (clasificat grad I - cel mai înalt grad de competență), unde s-a intervenit neurochirurgical de urgență, intervenția neurochirurgicală fiind în opinia noastră corect indicată și aplicată și la timp efectuată.

La data de 02.06.2015 familia susnumitului a decis transferul la o clinică medicală din Austria.

Deși din actele medicale puse la dispoziție nu reiese apariția infecțiilor nosocomiale pe durata internării în unitățile medicale din România (24.05.02.06.2015), în referatul medical efectuat pe perioada internării în clinica din Austria reiese diagnosticul de infecție cu germeni de spital, care a fost succes în cadrul acestei clinici medicale.

În opinia noastră este posibil ca același rezultat favorabil, respectiv tratarea cu succes a infecțiilor nosocomiale - să fi fost obținut și medicale din România".

Concluziile medico-legale ale noului raport de expertiză medico-legală au exclus posibilitatea producerii leziunilor traumatice prin comprimare între roțile autoturismului și sol.

S-a reținut că din datele tehnice ale autoturismului marca Hyundai Galopper rezultă că acesta are o greutate de aproximativ 1.700 Kg și o gardă la sol de 224 mm. Prin urmare, pe de o parte, în situația în care ar fi trecut cu vreuna dintre roți peste corpul victimei – astfel cum au declarat martorii Coman Nelu și Bocea Adrian-Mihai - i-ar fi produs leziuni traumatice mai grave iar, pe de altă parte, este posibil ca acest autoturism să treacă peste un corp uman, fără să existe o comprimare între acesta și sol. Leziunile suferite de către partea civilă Bocea Mihalache au fost produse așadar prin lovire cu autoturismul și târâre.

În aprecierea instanței de fond, concluziile medico-legale se coroborează cu susținerile martorului Leordean Vasile Ioan care a declarat că „unul dintre agresorii noștri era sub mașină, iar mașina mergea în continuare, până când a trecut de omul care era sub ea ... omul care a rămas jos după ce Alin Andrioni a trecut cu mașina deasupra lui, a rămas la pământ și nu s-a mai mișcat, dar era conștient".

Din procesele-verbale de examinare a înregistrărilor audio-video rezultă că, după plecarea din zonă a inculpatului Andrioni Alin-Constantin și a martorei Weidinger Gerit, martorii Leordean Vasile-Ioan, Leordean Sara-Mădălina și Sălășan Luca au rămas lângă autoturismul BMW până la sosirea organelor de poliție.

Starea de fapt expusă mai sus și necontestată de inculpat rezultă din coroborarea probelor administrate în faza de urmărire penală, menționate mai sus.

Procedând la încadrarea juridică a faptei, a reținut instanța de fond că, **în drept**, fapta inculpatului Andrioni Alin Constantin care la data de 24 mai 2015, în jurul orei 13.00, în timp ce se afla pe raza localității Coroiști din județul Hunedoara, la volanul autoturismului marca Hyundai Galloper cu numărul de înmatriculare HD-11-TRS, într-o zonă nepublică și cu sol denivelat, cu intenție, a condus având pe partea frontală a autoturismului pe Bocea Mihalache, care a căzut, fiind lovit cu autoturismul, suferind vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare 150-160 de zile de îngrijiri medicale și care i-au pus în primejdie viața, cauzându-i și o infirmitate post-traumatică întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la omor prev. de art. 32 C.pen rap. la art. 188 alin. 1 și 2 C.pen.

A reținut prima instanță că latura obiectivă a infracțiunii constă în acroșarea victimei cu un autoturism de teren și apoi trecerea peste victima aflată la pământ cu consecința târării acesteia pe o distanță de 5-6 metri.

Sub aspectul laturii subiective, s-a reținut că inculpatul a acționat cu forma de vinovăție a intenției indirecte, întrucât chiar dacă nu a urmărit să pună în pericol viața victimei a acceptat producerea acestui prin acroșarea și târârea victimei cu un autoturism.

Urmarea creată de conduita inculpatului constă în producerea unor leziuni care au necesitat pentru vindecare 150-160 de zile de îngrijiri medicale, punerea în primejdie a vieții victimei și cauzarea unei infirmități post-traumatică.

A reținut instanța de fond că inculpatul și partea responsabilă civilmente au invocat, în principal, legitima apărare și în subsidiar aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. 1 C.pen referitoare la excesul neimputabil.

În aprecierea primei instanțe, în cauză nu este incident art. 19 alin. 2 C.pen întrucât nu este îndeplinită condiția de proporționalitate între atac și apărare.

Instanța de fond a apreciat că probatoriul administrat nu a relevat existența unor acte de amenințare sau de violență din partea victimei la adresa inculpatului.

Pe de altă parte, în aprecierea primei instanțe, atitudinea numitului Bocea Mihalache de a se poziționa în fața autoturismului condus de inculpat - în contextul în care membrii din grupul său alergau pe lângă mașină și exercitau acte de lovire a geamurilor, după ce anterior l-au lovit pe martorul Leordean Vasile - a fost de natură să creeze inculpatului percepția unui pericol pentru siguranța sa.

Totodată, a reținut instanța de fond că faptul că inculpatul și-a continuat deplasarea după preluarea victimei pe capotă plasează acțiunea sa în afara limitelor legitimei apărări. După acest moment, pericolul creat de victimă la adresa inculpatului a fost anihilat și nu există temeiuri pentru a aprecia că oprirea autovehiculului ar fi creat un pericol pentru viața inculpatului sau a martorei Weidinger Gerit. Astfel, faptul că inculpatul a continuat manevrele de deplasare a autovehiculului chiar și după căderea victimei, a creat o disproporție vădită între pericolul resimțit de acesta și urmarea pe care a creat-o.

Instanța de fond a apreciat că depășirea limitelor legitimei apărări nu s-a efectuat pe fondul unei puternice tulburări. S-a reținut că deși grupul din care făcea parte persoana vătămată era format din 8 persoane, acestea nu erau înarmate.

Totodată, s-a reținut că inculpatul împreună cu martora Weidinger Gerit au reușit să se urce în mașină și să blocheze ușile, iar violențele exercitate asupra autoturismului nu au avut o intensitate mare.

Acest fapt este atestat de procesul verbal din data de 24.05.2015, realizat de organele de poliție cu ocazia examinării autoturismului inculpatului, când au fost constatate următoarele urme ale agresiunilor:

- Pe geamul din stânga-spate, compus dintr-o bucată de policarbonat incolor: în partea stângă, zona mediană, o urmă de lovire cu corp contondent; în partea centrală, două urme de lovire cu corp contondent și stratificare cu sol, în colțul din dreapta-sus, două fragmente de urme papilare; în colțul din dreapta-jos, un grup de trei urme dinamice create prin stratificare cu sol și o altă urmă dinamică creată tot prin stratificare cu sol;
- Pe geamul din dreapta-spate, în zona centrală, o urmă de ștergere suprapusă unei urme de înfundare de mici dimensiuni; pe aripa dreapta-spate, lângă portieră, în dreptul mânerului, o urmă papilară suprapusă unei urme de înfundare
- Oglinda dreaptă a fost descoperită orientată spre interior, iar pe muchia externă s-a descoperit o urmă de destratificare a vopselei;
- Pe portiera dreaptă, la circa 8 cm de baza geamului, perpendiculară cu aceasta, o urmă creată prin stratificare nu sol;
- Pe capotă, frontal, urme create prin destratificarea prafului;
- Pe pull bar, în partea superioară, o urmă papilară;
- Pe aripa stânga-față, în zona frontală, urme neregulate crete prin destratificarea prafului.

Se mai reține faptul că doar după ce victima a fost acroșată, membrii din grupul acestuia au aruncat cu pietre în mașina inculpatului fără însă ca aceste violențe să producă spargerea geamurilor sau îndoirea caroseriei.

În aprecierea instanței de fond, acțiunea inculpatului de a continua deplasarea, deși persoana vătămată se afla pe capota autoturismului său, iar drumul prezenta denivelări, a constituit o acțiune disproporționată prin raportare la pericolul la care ar fi fost supus inculpatul. Având în vedere contextul factual reținut, instanța de fond a apreciat că procentul de culpă al inculpatului în producerea rezultatului este estimat la 70% iar al victimei la 30%.

Referitor la susținerea părții civile potrivit căreia în cază nu este incidentă circumstanța atenuantă prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. b C.pen., a reținut instanța de fond că, față de argumentele expuse în paragrafele anterioare, a existat un atac material direct și imediat îndreptat împotriva inculpatului și a membrilor grupului din care acesta făcea parte.

A reținut, astfel, prima instanță că descinderea intempestivă a persoanei vătămate a fost de natură să imprimă un sentiment de teamă inculpatului și celor din grupul său. Sub acest aspect, s-a reținut că martora Weidinger Gerit a perceput grupul victimei ca fiind „bărbați care păreau agresivi”, precizând că și ceilalți însoțitori păreau înfricoșați.

În opinia primei instanțe, atitudinea de agresivitate este demonstrată prin îndemnul inculpatului Andrion către ceilalți martori care îl însoțeau: „Bă, haideți sus bă!”, acesta percepând prezența grupului din care făcea parte persoana vătămate ca fiind o sursă de pericol. De asemenea, în aprecierea instanței de fond, potențialul de agresivitate este dovedit prin agresiunile exercitate asupra martorilor Leordean Vasile și Păun Gabriel, planșele foto, înregistrările video și procesul verbal de la f. 122 vol I dup, indicând exercitarea de lovituri la nivelul feței și a zonei costale drepte care au cauzat echimoze, excoriații și afectarea incisivului central-dreapta. Tot din cuprinsul procesului verbal de vizionare a înregistrărilor video se observă cum persoana vătămată Bocea Mihalache s-a îmbrâncit cu martorul Leordean Vasile Ioan. De asemenea, martorul Lascu Cornel l-a împins pe numitul Păun Gabriel. Aceste acte de agresiune au fost suficiente pentru ca inculpatul să perceapă existența unui pericol pentru siguranța sa. Pericolul resimțit de inculpat este demonstrat prin faptul că acesta solicită martorei Weidinger Gerit să sune la 112, iar aceasta manifestă o stare de panică.

Deși persoana vătămată a negat caracterul injust al atacului subliniind că a acționat în calitate de proprietar al fondului pe care a pătruns inculpatul, s-a reținut că nu există indicii la dosar din care să rezulte că persoana vătămată ar fi îndrituită să creadă că pe proprietatea sa a fost comisă o infracțiune de către inculpat sau de către persoanele care îl însoțeau.

Sub acest aspect, s-a reținut că inculpatul nu poate fi acuzat de violarea sediului profesional câtă vreme nu a pătruns în sediul SC Abi Automotion SRL, iar terenul pe care se afla, deși avea amplasat un panou care indica executarea unor lucrări, nu era împrejmuit. Codul de procedură penală reglementează un singur caz în care persoanele au dreptul să-l rețină pe făptuitor, și anume în situația infracțiunii flagrante (art. 310 C.p.p). astfel, a reținut instanța de fond că, în condițiile în care inculpatul nu comisese vreo infracțiune, restrângerea libertății de mișcare prin înconjurarea și lovirea mașinii în care se afla a constituit un atac injust în sensul art. 19 alin. 2 C.pen.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat că inculpatul a acționat disproporționat în raport de atacul la care a fost supus, astfel că în cauză operează circumstanța atenuantă prevăzută de art. 75 alin.1 lit. b C.pen.

Constatănd că fapta pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului există și că a fost comisă de acesta cu forma de vinovăție a intenției indirecte, instanța de fond a dispus condamnarea acestuia.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor, prima instanță a avut în vedere criteriile de individualizare prevăzute de art. 74 C.pen.

În defavoarea inculpatului au fost reținute modul și împrejurările de comitere a faptei (respectiv acroșarea și târârea unei persoane cu autoturismul, pe un teren denivelat) și consecințele actului violent (respectiv producerea unor leziuni grave care au necesitat pentru vindecare un număr de 150-160 de zile de îngrijiri medicale, care au cauzat o infirmate și au pus în primejdie viața persoanei vătămate). Gravitatea urmărilor produse relevă faptul că prin săvârșirea infracțiunii s-a creat un pericol accentuat pentru valoarea socială ocrotită prin norma de incriminare.

În favoarea inculpatului s-a reținut împrejurarea în care a acționat (respectiv pe fondul violențelor exercitate de grupul victimei și în contextul în care a fost împiedicat să se îndepărteze de aceste persoane), faptul că a rulat cu o viteză mică (potrivit propriei declarații, acesta a circulat cu viteza I, iar potrivit declarației părții civile date în fața instanței, inculpatul circula cu viteza de 2-3 km/h), precum și circumstanțele personale ale acestuia (respectiv faptul că este o persoană integrată social, fără antecedente penale, absolvent de studii superioare și cu doi minori în întreținere).

Totodată, față de poziția procesuală exprimată de inculpat și având în vedere că în cauză au fost reținute dispozițiile art. 75 alin 1 lit. b C.pen, s-a procedat la reducerea limitelor legale de pedeapsă, conform art. 396 alin. 10 C.p.p și art. 76 alin. 2 C.pen.

În consecință, în temeiul art. 396 alin. 2 C.p.p raportat la art. 32 alin. 1 C.pen. raportat la art. 188 alin 1 și 2 C.pen, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. b C.pen., în condițiile art. 396 alin. 10 C.p.p și ale art. 76 alin. 2 C.pen, prima instanță a dispus condamnarea inculpatului Androni Alin Constantin la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare pentru comiterea tentativei la infracțiunea de omor.

În baza art. 67 alin. 2 C.pen , i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a, b și g C. pen. pe o durată de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. b C.pen, cu titlu de pedeapsă complementară.

Raportat la gravitatea faptei comise, instanța de fond a apreciat că inculpatul nu prezintă suficiente garanții de probitate care ar trebui să caracterizeze o persoană investită cu atribuții de autoritate publică. De asemenea, având în vedere că infracțiunea a fost comisă la volanul unui autoturism, în vederea prevenirii săvârșirii altor infracțiuni cu violență, în aprecierea instanței de fond, se impune interdicția de a conduce autovehicule și vehicule de teren pe o durată determinată.

În baza art. 65 alin.1 C.pen., i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit. a, b și g C.pen., cu titlu de pedeapsă accesorie.

În aprecierea instanței de fond, în privința inculpatului sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 91 C. pen., privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei,

având în vedere următoarele aspecte: pedeapsa aplicată este de 3 ani închisoare (fiind îndeplinită condiția de la art. 91 lit. a C.p.p), inculpatul și-a manifestat acordul pentru prestarea muncii neremunerate în folosul comunității și nu are antecedente penale. În raport de persoana inculpatului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni. Pe de altă parte este necesară supravegherea conduitei acestuia pentru o perioadă determinată. S-a constatat că inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată, nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului, astfel încât instanța are convingerea că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea în regim de detenție.

În consecință, în baza art. 91 C.pen. s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului Andrioni Alin Constantin și s-a stabilit un termen de supraveghere de 4 ani, conform disp. art. 92 C.pen.

Pe durata suspendării executării pedepsei închisorii au fost suspendate și pedepsele accesorii.

Sub aspectul *laturii civile*, a reținut instanța de fond că persoana vătămată Bocea Mihalache s-a constituit parte civilă în cauză, solicitând obligarea inculpatului la :

- Plata daunelor materiale reprezentând: 9200 euro (echivalent 45506 lei) reprezentând cheltuieli de transport, intubat și ventilat de la Cluj-Napoca la Viena; 25604 euro (echivalent 126645 lei) costul spitalizării la Spitalul de Terapie de Caz de Accident Meidling; 934, 41 euro (echivalent 4622 lei) cheltuieli efectuate de numita Bocea Ana, impuse de însoțirea și supravegherea părții civile; 39420 euro (echivalent 194983 lei) reprezentând costul spitalizării la Centrul de Reabilitare Wisser Hof Viena; 4095, 31euro (echivalent 20257 lei) cheltuieli efectuate pe perioada spitalizării părții civile; cheltuieli efectuate pentru adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea civilă: lift interior în valoare de 59480, 52 lei, schimbare geamuri și uși în valoare de 9163 euro (echivalent 45323 lei), modificarea încăperilor casei de locuit în valoare de 54105 lei; achiziție de mobilier, autoturism și echipamente medicale adaptate stării de sănătate a părții civile în valoare de 22849, 63 euro (echivalent 113021 lei); aparatură medicală în valoare de 163029 lei; tratamente kinetoterapeutice de recuperare și menținere în centre de specialitate în valoare de 169185 lei; cheltuieli zilnice uzuale începând cu data de 03.10.2015 în valoare de 364380 lei; daune materiale determinate de pierderile suferite și de nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021 în valoare de 5792794 lei; daune materiale determinate de pierderile suferite și de nerealizarea câștigului din muncă de către numita Bocea Ana în perioada 2015-2021 în valoare de 331457 lei; plata unei prestații periodice lunare cu începere de la data de 01.06.2015 în valoare de 72831 lei lunar;
- plata daunelor morale în valoare de 10 milioane lei, echivalent aproximativ al sumei de 2 milioane euro.

Totodată, s-a reținut că, prin adresa nr. 5726 din 22 iulie 2019, Spitalul Orășenesc Hațeg s-a constituit parte civilă cu suma de 171 lei, reprezentând costul îngrijirilor medicale acordate persoanei vătămate Bocea Mihalache.

Prin adresa nr. 18269 din 19 iulie 2019 Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca s-a constituit parte civilă cu suma de 12.490,36 lei, reprezentând costul îngrijirilor medicale acordate persoanei vătămate Bocea Mihalache.

Partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A a solicitat în principal respingerea acțiunii civile ca o consecință directă a reținerii dispozițiilor art 19 C.pen referitoare la legitima apărare, iar în subsidiar a solicitat stabilirea gradului de culpă concurentă a victimei în procent de 90%.

În privința cheltuielilor de spitalizare, s-a arătat că afecțiunile medicale și infecțiile nosocomiale puteau fi tratate și în țară, nefiind necesară deplasarea victimei în Austria.

S-a solicitat respingerea ca inadmisibil a capătului de cerere referitor la suportarea cheltuielilor efectuate cu adaptarea structurală a imobilului, prin prisma dispozițiilor Normei ASF 23/2014 și ale art. 69² din Legea 136/1995. Partea responsabilă civilmente a invocat lipsa caracterului personal al prejudiciului întrucât contractele de prestări servicii au fost încheiate de Abi Roplati SRL, SC Abishop SRL și Abi Automotion cu prestatorul de servicii.

În privința solicitării de plată a unei prestații periodice s-a invocat faptul că venitul din pensii realizat de partea civilă depășește venitul mediu lunar net de care acesta beneficia cu un an înainte de producerea evenimentului rutier.

În privința dividendelor s-a solicitat respingerea raportului de expertiză extrajudiciară precum și respingerea acestui capăt de cerere. S-a arătat că raportat la profitul societăților comerciale există posibilitatea distribuirii dividendelor, astfel încât prejudiciul reclamat nu există.

S-a mai solicitat respingerea pretențiilor formulate de numita Bocea Ana ca inadmisibile, raportat la obiectul dosarului penal.

Partea responsabilă civilmente a apreciat, totodată, că solicitarea de plată lunară a sumei de 5060 lei pentru achiziție de medicamente este inadmisibilă.

De asemenea s-a solicitat diminuarea daunelor morale pretinse de partea civilă.

Partea responsabilă civilmente a menționat că potrivit dispozițiilor legale incidente nu poate fi obligată la achitarea despăgubirilor către Spitalul Orășenesc Hațeg și Spitalul Județean de Urgență Cluj-Napoca.

Reținând că în ceea ce-l privește pe inculpatul Andrioni Alin Constantin sunt întrunite elementele răspunderii civile delictuale, respectiv efectuarea unui act ilicit, crearea unui prejudiciu cu forma de vinovăție a intenției precum și raportul de cauzalitate între agresiunile exercitate și urmarea creată, iar societatea EUROINS ASIGURARE REASIGURARE SA are calitatea de parte responsabilă civilmente în baza poliței de asigurare de răspundere civilă, încheiată cu inculpatul, instanța de fond a dat eficiență dispozițiilor art. 49-50 din Legea 136/1995.

Totodată, s-a reținut că procentul de culpă stabilit în cauză se va reflecta prin reducerea despăgubirilor acordate, potrivit art. 1371 C.civ.

Având în vedere că suferințele fizice sunt inerente în cazul unor leziuni corporale, instanța de fond a reținut că statutul de victimă a unei agresiuni a presupus o suferință accentuată, consecințele directe ale actelor de violență implicând investigații medicale, durere fizică, frica generată de conștientizarea gravității leziunilor, internări multiple pe teritoriul României și în Austria, un proces dificil, îndelungat și costisitor de recuperare. Aceste consecințe ale infracțiunii rezultă din actele medicale depuse la dosar, din declarațiile martorilor audiați în cauză precum și din modul de acțiune al inculpatului.

În privința daunelor materiale reclamante de partea civilă, prima instanță a reținut că acestea trebuie să fie în măsură să acopere atât prejudiciul creat cât și beneficiul nerealizat, ca urmare directă a leziunilor suferite.

Pe baza înscrisurilor de la dosar, s-a reținut ca fiind dovedite următoarele cheltuieli: 9200 euro reprezentând transportul cu avionul de la Cluj-Napoca la Viena (f. 10 vol II d.i.f.); 25604 euro reprezentând costul spitalizării la Spitalul de Terapie în Caz de Accident Meidling Viena (f. 24 vol II d.i.f.); 39420 euro reprezentând contravaloarea spitalizării în Centrul de Reabilitare Weisser Hof Viena (f. 37 -38 vol II d.i.f., f. 146 vol II d.i.f.); 4095 euro cheltuieli pe timpul șederii în Viena, dovedite cu extrase de cont și bonuri fiscale (f. 29-32 vol II d.i.f., f. 42-46 vol II d.i.f.); cheltuieli efectuate cu adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea civilă: 59480, 52 lei lift interior (f. 48-53 vol II d.i.f.); 19521 euro reprezentând cheltuieli cu echipamente medicale achitate prin ordine de plată (f. 77-78 vol II d.i.f., f. 86-87 vol II d.i.f.); 6708, 6 euro reprezentând cheltuieli cu saltea și suport de pat adaptate situației medicale a victimei (f. 88-90); 6628,99 euro reprezentând lift scaun de autoturism (f. 100-104 vol II d.i.f.); 3486 euro reprezentând contravaloare bicicletă electrică pasivă cu adaptor (f. 107-108 vol II d.i.f.); 7967, 86 lei reprezentând echipamente medicale

(f. 110-111 vol II d.i.f.); 3490, 84 lei reprezentând echipamente medicale (f. 113-114 d.i.f.); 23982 lei echipamente medicale (f. 116-119 vol II d.i.f.); echipamente medicale în valoare de 12196,24 lei (f. 122-123 vol II d.i.f.); echipamente medicale în valoare de 2730 euro (f. 126-128 vol II d.i.f.); dispozitiv pentru reducerea flexiei în valoare de 2270,32 lei (f. 130 vol II d.i.f.); aparat medical pentru genunchi în valoare de 3398,16 lei (f. 133-134); echipamente medicale în valoare de 8589 dolari (f. 136-139 vol II d.i.f.); aparatură medicală în valoare de 5555,4 euro (f. 156-157 vol II d.i.f. inst); 2800 lei, contravaloare asistență medicală de specialitate conform contractului 4894/2017 (f.165-168 vol II d.i.f.); 1101,6 lei reprezentând contravaloare asistență medicală conform contractului nr.76787/02.08.2018 (f. 170-176 vol II d.i.f.); echipamente medicale în valoare de 9192,58 euro (f. 180-188 vol II d.i.f.); sondă foley în valoare de 1505,35 lei (f. 189), catetere în valoare de 1758 lei (f. 190-191, materiale sanitare în valoare de 5646,64 lei (f. 193-198), respectiv a cheltuielilor pentru recuperarea victimei în valoare de 132141,57 euro, 125597,53 lei și 8589 dolari.

La soluționarea laturii civile, instanța de fond a avut în vedere procentul de 70% culpa inculpatului, reținută în cauză.

În consecință, a fost admisă în parte acțiunea civilă și în consecință a fost obligată partea responsabilă civilmente Euroins Asigurare Reasigurare SA la plata către partea civilă Bocea Mihalache a următoarelor daune materiale: 92499 euro (sau echivalentul în lei la data plății), 87918, 27 lei și 8589 dolari (sau echivalentul în lei la data plății).

Sușinerile părții responsabile civilmente în sensul că sunt voluptorii cheltuielile ocazionate cu spitalizarea pe teritoriul Austriei, având în vedere că persoana vătămată ar fi putut beneficia de tratament și pe teritoriul României, au fost respinse ca nefondate.

S-a reținut, sub acest aspect, că din cuprinsul declarațiilor martorilor Bocea Ana și Ionce Liviu Isac, care se coroborează cu înscrisurile medicale de la dosar, rezultă că deplasarea victimei în Austria a fost necesară, prin prisma gravității leziunilor suferite și având în vedere infecțiile nosocomiale contactate. În acest context, în aprecierea primei instanțe, cheltuielile ocazionate cu deplasarea și internarea în Austria nu pot fi considerate voluptorii, chiar dacă, potrivit raportului de expertiză întocmit în cauză, infecțiile nosocomiale puteau fi tratate și în România. Împrejurarea că familia a dorit să sporească șansele victimei de supraviețuire și recuperare nu înlătură obligația de plată a cheltuielilor efectuate câtă vreme în cauză sunt incidente dispozițiile art. 1357 Cod civil referitoare la răspunderea civilă delictuală. Totodată, s-a reținut că partea responsabilă civilmente este ținută la plata acestor despăgubiri având în vedere faptul că prin adresa nr. 17683/23.11.2021 Casa de Asigurări de Sănătate Arad a menționat că nu a efectuat nicio plată către organismul de legătură din Austria (f. 35 vol II d.i.f.).

Cu privire la solicitarea despăgubirilor constând în contravaloarea modificărilor executate la imobilul aparținând părții civile, s-a constatat că la dosar s-a depus în probațiune Contractul de vânzare-cumpărare nr. 171/11.10.2016 încheiat între SC Vasev SRL și SC Abishop Ro SRL precum și ordine de plată care atestă că plata s-a realizat de către persoana juridică a cărui administrator este soția părții civile, martora Bocea Ana (f. 54-74). Chiar dacă beneficiarul final al acestor lucrări a fost partea civilă, prima instanță a apreciat că acesta nu are calitatea procesuală de a solicita de la inculpat cheltuielile executate de o societate comercială.

Fără a contesta faptul că soția persoanei vătămate a efectuat cheltuieli legale de deplasare și cazare pe teritoriul Austriei, instanța de fond a apreciat că aceste sume nu pot fi solicitate în cursul procesului penal, ci doar separat, într-o procedură civilă, având în vedere că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 19 alin. 1 C.p.p. întrucât, în cazul martorei Bocea Ana, nu este vorba despre crearea unui prejudiciu direct prin comiterea unei infracțiuni. În consecință, solicitarea privind achitarea acestor despăgubiri a fost respinsă ca nefondata.

De asemenea, în aprecierea primei instanțe, contravaloarea pierderilor realizate de soția victimei nu poate fi acordată în procesul penal întrucât nu a fost cauzată în mod direct

prin comiterea unei infracțiuni. Aceste sume pot fi solicitate pe calea unui proces civil însă nu pot face obiectul acțiunii civile exercitate în procesul penal.

Cu privire la prestațiile periodice solicitate, instanța de fond a reținut că în prezent partea civilă primește din partea Direcției de Asistență Socială Arad suma de lei pentru plata unui însoțitor permanent precum și suma de lei pensie de invaliditate. În conformitate cu dispozițiile art. 1357 Cod civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, despăgubirea trebuie să cuprindă, în condițiile art. 1.388 și 1.389, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă. În afară de aceasta, despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de sporirea nevoilor de viață ale celui păgubit, precum și orice alte prejudicii materiale. A reținut instanța de fond că înscrisurile medicale depuse în probațiune, care se coroborează cu declarația martorei Bocea Ana, relevă faptul că ulterior datei de 24.05.2015 viața părții civile s-a modificat radical, acesta necesitând periodic efectuarea de proceduri de recuperare în scopul ameliorării stării de sănătate. Prin prisma dispozițiilor textului normativ evocat, instanța de fond a reținut că partea civilă este îndreptățită la plata acestor cheltuieli periodice, apreciate la un quantum lunar de 3000 lei. Ținând cont de procentul de culpă stabilit în sarcina inculpatului, instanța de fond a dispus obligarea părții responsabile civilmente la plata sumei de 2100 lei lunar către partea civilă, de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până la încetarea stării de nevoie.

În privința prejudiciului reprezentând pierderea dividendelor, s-a reținut că partea civilă a deținut calitatea de asociat și administrator la următoarele societăți comerciale: Abi Automotion SRL, Abi Roplati SRL, Speedy Exchange SRL, Abi Ecoacvacultura SRL, Abishop Ro SRL și Abi Wood SRL. În prezent, conform extraselor ORC aflate la dosar, asociat unic și administrator la Abi Wood SRL este numitul Bocea Alexandru Marian (fiul părții civile). Totodată, în cazul Abishop Ro SRL, Abi Ecoacvacultura SRL, Speedy Exchange SRL, Abi Roplati SRL, asociat unic și administrator este numita Bocea Ana (soția părții civile). S-a mai constatat că Abi Automotion SRL se află în prezent în procedura lichidării. Astfel, instanța de fond a reținut că în 5 din cele 6 societăți comerciale deținute de partea civilă a fost continuată activitatea comercială. Faptul că partea civilă nu mai primește dividende din profitul realizat nu-l îndrituiește pe acesta să solicite despăgubiri de la inculpat câtă vreme aceste societăți au rămas în familie. Totodată, s-a mai reținut că profitul unei societăți nu reprezintă un element de certitudine, iar opțiunea asociaților de distribuire a dividendelor sau de reinvestire a profitului este o chestiune care ține de activitatea persoanei juridice și de scopurile urmărite. Prin urmare, instanța de fond a apreciat că solicitarea părții civile de plată a diferenței rezultând din pierderea dividendelor este nefondată.

În ceea ce privește acordarea daunelor morale, instanța de fond, constatând că solicitarea de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciul de natură morală este întemeiată, deoarece părții civile i-au fost cauzate puternice suferințe fizice și psihice și i-a fost afectată grav calitatea vieții, a reținut că acordarea acestor despăgubiri trebuie să se facă de așa manieră încât să nu conducă la o îmbogățire fără justă cauză și să se circumscrie cât mai fidel prejudiciului creat prin săvârșirea infracțiunii. Astfel, având în vedere faptul că înainte de 24.05.2015 partea civilă era o persoană sociabilă, angrenată în diverse activități comerciale, sociale și filantropice – relevate de înscrisurile de la dosar, de planșele foto și confirmate prin declarațiile martorilor Botoș Gavrilescu Ioan și Bocea Ana – rezultă că viața inculpatului a fost grav afectată prin comiterea tentativei de omor. S-a reținut că victima a fost internată în trei spitale din Români și în două unități spitalicești din Austria, starea medicală a acestuia necesitând plasarea pe secția de terapie intensivă. Consecințele acestei fapte se perpetuează și în prezent, victima fiind în continuare imobilizată în scaun cu rotile și nevoită să efectueze mai multe ore de exerciții zilnic, în vederea evitării atrofierii mușchilor. Decizia medicală nr. 468/12.03.2021 indică pierderea totală a capacității de autoîngrijire și încadrarea în gradul I

de invaliditate. De asemenea, martora Bocea Ana a relevat dificultățile cu care s-a confruntat partea civilă atât în perioada spitalizării cât și în prezent (acesta necesitând medicație și îngrijire permanente). Față de aceste împrejurări, în aprecierea primei instanțe, partea civilă este îndreptățită la plata daunelor morale, în condițiile art. 1391 Cod civil, despăgubiri care, ținând cont și de procentul de culpă stabilit în cauză au fost fixate la cuantumul de 700000 euro (sau echivalentul în lei la data plății), sumă care urmează să fie achitată de partea responsabilă civilmente în condițiile art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995.

În aprecierea primei instanțe, susținerile părții responsabile civilmente în sensul că nu este ținută să despăgubească Spitalul Orășenesc Hăteș și Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj Napoca sunt nefondate, având în vedere că în categoria prejudiciilor aduse persoanelor juridice prin accidente de vehicule, sunt incluse și prejudiciile produse unităților sanitare prevăzute de art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006. Prerogativa unității sanitare de a pretinde și a primi contravaloarea serviciilor medicale prestate de la persoana care, prin faptele sale, a adus daune sănătății altei persoane este reglementată de dispozițiile amintite din Legea nr. 95/2006. Textul legii nu comportă interpretări și reprezintă, practic, o novație prin schimbare de debitor, în condițiile în care, în temeiul legii, prestatorul serviciilor medicale are dreptul de a recupera contravaloarea acestora, dar nu de la beneficiarul direct, pacientul, ci de la cel care, prin fapta sa, a produs vătămarea care a necesitat îngrijiri medicale. În cauză, unitatea spitalicească, prestând serviciile medicale, are dreptul, în temeiul legii, la contravaloarea acestora, de la cel care a produs prejudiciul, respectiv contravenientul și cum acesta din urmă este o persoană aflată sub un contract de asigurare de răspundere civilă delictuală, asigurătorul, în condițiile unei cereri de chemare în garanție, urmează a plăti direct unității medicale contravaloarea serviciilor medicale prestate, acestea intrând în sfera noțiunii cu care operează art. 50 din Legea nr. 136/1995. S-a mai constatat că existența și întinderea prejudiciilor au fost probate prin actele medicale care atestă îngrijirile de specialitate acordate victimei Bocea Mihalache, însă prima instanță a dispus reducerea acestor despăgubiri, raportat la procentul de culpă reținut în sarcina inculpatului.

În consecință, în baza art. 397 alin.1 C.p.p raportat la art. 25 alin.1 C.p.p, art.19 alin.5 C.p.p, raportat la art. 1357 și urm. Cod civil și art. 320 alin. 1 din Legea 95/2006, cu aplicarea art. 1371 alin. (1) Cod civil, în condițiile art. art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, a fost admisă în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă Spitalul Orășenesc Hăteș, și a fost obligată partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A la plata către partea civilă a sumei de 119,7 lei cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 alin.1 C.p.p raportat la art. 25 alin.1 C.p.p, art.19 alin.5 C.p.p raportat la art. 1357 și urm. Cod civil și art. 320 alin. 1 din Legea 95/2006, cu aplicarea art. 1371 alin. (1) Cod civil, , în condițiile art. art. 49 și art. 55 din Legea nr. 136/1995, a fost admisă în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj Napoca, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, str. Clinicilor, nr. 3-5, jud. Cluj. Va obliga pe partea responsabilă civilmente EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A la plata către partea civilă a sumei de 8743,25 lei lei cu titlu de daune materiale.

În baza art.7 din Legea 76/2008, s-a dispus prelevarea de probe biologice, de la inculpat, fără notificare prealabilă, în vederea introducerii profilelor genetice în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

Prin prisma dispozițiilor art. 274 alin. 1 C.p.p s-a dispus obligarea inculpatului la plata sumei de 6000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (din care suma de 5490,90 lei reprezintă cheltuieli din faza de urmărire penală).

*

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au exercitat calea de atac a apelului partea civilă Bocea Mihalache, partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. și inculpatul Andrioni Alin Constantin.

Prin apelul declarat și motivat în scris, **partea civilă Bocea Mihalache**, prin avocat ales, a criticat atât sentința penală nr. 18/2022, prin care a fost soluționată cauza pe fond, cât și încheierea din data de 7 ianuarie 2022, prin care s-a respins ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice, pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, pentru argumentele care urmează.

În ceea ce privește încheierea din data de 7 ianuarie 2022, s-a arătat că, din punct de vedere procedural, deși cererea de schimbare a încadrării juridice a fost respinsă ca nefondată, aceasta nu a fost analizată pe fondul său, judecătorul fondului apreciind, după ce a invocat greșit Decizia nr. 250/2019 a Curții Constituționale, că solicitarea „nu constituie o veritabilă cerere de schimbare a încadrării juridice în sensul avut în vedere de dispozițiile art. 386 Cod pr. pen, astfel încât motivele invocate urmează să fie avute în vedere în etapa deliberării”.

În opinia părții civile, cererea de schimbare a încadrării juridice trebuia primită și analizată ca atare pe fondul său, în condițiile în care schimbarea încadrării juridice nu trebuie să se raporteze neapărat la o altă faptă penală, cum greșit a interpretat judecătorul fondului, ci la acele elemente ale temeiului de drept care pot afecta „tiparul incriminator ce prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă”, circumstanța legală atenuantă/agravantă constituind unul dintre acele elemente, cu efect direct asupra „tiparului incriminator”.

Pe fondul cererii, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei cu consecința înlăturării circumstanței atenuante a depășirii limitelor legitimei apărări.

În ceea ce privește sentința atacată, sub aspectul laturii penale, s-a solicitat *respingerea cererii de achitare formulate de inculpat ca inadmisibilă și nu ca neîntemeiată*, având în vedere că inculpatul nu poate invoca în același timp, pe de o parte recunoașterea vinovăției, cu consecința judecării după proceduri speciale derogatorii și a reducerii limitelor de pedeapsă, iar pe de altă parte contestarea vinovăției, cu pretenția achitării, cu consecința incidenței procedurii de drept comun a cercetării judecătorești.

A precizat partea civilă, făcând trimitere la art. 3 alin. 2 Cod pr. penală privind exercitarea din oficiu a funcțiilor judiciare, art. 5 alin. 1 Cod pr. penală privind aflarea adevărului și art. 349 alin. 1 Cod pr. penală privind rolul instanței de judecată în aflarea adevărului, că judecătorul cauzei are dreptul/obligația de a analiza, din oficiu, chiar și în cadrul procedurii simplificate a recunoașterii vinovăției, orice aspecte ale urmăririi penale, inclusiv cele privind o eventuală nevinovăție a inculpatului, dar numai dacă apreciază necesar și numai din oficiu, nu la cererea inculpatului ce s-a recunoscut vinovat. Așadar, în opinia părții civile, instanța nu a apreciat ca necesară o atare analiză și nici nu a pus-o în discuția părților, motiv pentru care nici nu o putea analiza pe fond ulterior reținerii în pronunțare a cauzei.

În continuare, partea civilă a arătat, considerând că este fundamental de reținut în expunerea și evaluarea prezentelor motive de apel, că incidentul din data de 24 mai 2015 s-a derulat în două etape distincte, anterior și ulterior săvârșirii faptei infracționale propriu-zise. Obiectul cauzei de față îl constituie doar prima etapă a incidentului, finalizată prin tentativa de omor asupra părții vătămate, cea de a doua etapă a incidentului, ulterioară săvârșirii actului infracțional de către inculpatul Andrioni, constituind obiect de cercetare într-un alt dosar penal, disjuns din prezentul, respectiv dosarul nr. 129/P/2021 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, astfel încât judecătorul fondului și-a bazat raționamentele pe aspecte din cea de a doua etapă a incidentului, cu care nu a fost investit să judece.

În ceea ce privește contextul juridic și factual real prealabil derulării incidentului din data de 24 mai 2015, s-a arătat că atât procurorul de caz, cât și judecătorul fondului au ignorat voit sau eronat probatoriile cauzei conform căroră:

- persoana vătămată era și este proprietar al locației unde urmau să fie amplasate cele două microhidrocentrale și unde inculpatul și grupul său au pătruns fără drept în numeroase rânduri;

- în calitatea sa de proprietar al terenului invadat, persoana vătămată avea dreptul legitim atât de a împiedica accesul oricărei persoane pe terenul său, dar și de a cere celor ce au intrat fără drept să părăsească proprietatea. În opinia părții civile, aceste acțiuni nu constituie „baraje”, tranșee, obstrucții ori acte ostile, ci acte legitime ale proprietarului față de orice terț invadator al proprietății sale;

- raidurile repetate ale celor din grupul inculpatului, inclusiv cel al reporterului televiziunii române din data de 21 mai 2015, de pătrundere pe o proprietate privată și de filmare/fotografiere fără drept a unei proprietăți private și a unor persoane private nu constituie fapte de natură pozitivă ori neutră, așa cum a decis să le prezinte judecătorul fondului („efectuau fotografii și înregistrau imagini video în zona organizării de șantier”), ci fapte de încălcare deliberată a legii civile de către cei „interesați în obținerea de informații și imagini despre investițiile ce urmau a fi efectuate”, fapte ce trebuiau reținute ca atare, adică nelegale, în circumstanțierea contextului factual prealabil săvârșirii infracțiunii din data de 24 mai 2015;

- apărarea mediului constituie în realitate doar un paravan în spatele căruia membrii grupului inculpatului desfășoară o activitate organizată, cu potențial represiv, de monopolizare a investițiilor de energie verde din România, dovadă fiind că acțiunile lor „civice” împotriva persoanei vătămate și a investiției privind cele două microhidrocentrale au fost declanșate doar după ce acesta din urmă a refuzat să le cedeze investiția avizată legal și aflată deja în faza de organizare de șantier;

- nicidecum, niciunul dintre membrii grupării inculpatului nu a contactat persoana vătămată pentru discuții lămuritoare privind proiectul de construire a celor două microhidrocentrale și protecția mediului.

O altă critică adusă hotărârii instanței de fond vizează faptul că, deși aceasta a înlăturat expres incidența în cauză a stării de tulburare, de temere, și-a bazat întregul raționament logico-juridic și argumentativ de *menținere a circumstanței atenuante a depășirii limitelor legitimei apărări*, tocmai pe existența unui fond de temere și a unei percepții subiective a unei stări de pericol în care s-ar fi aflat inculpatul și în considerația căroara acesta a acționat disproporționat.

Din întreaga motivare a sentinței reiese că judecătorul fondului a reținut și motivat existența legitimei apărări și a depășirii limitelor acesteia, nu pentru că în cauză s-ar fi dovedit elementele unui atac material, direct și imediat îndreptat împotriva celui ce a săvârșit fapta penală ori a altor persoane, ci pentru că în cauză s-ar fi dovedit existența unei percepții subiective a unei potențiale stări de pericol în care s-ar fi putut afla cel ce a săvârșit fapta penală și/sau membrii grupului său, precum și a unui potențial/presupus atac ce ar fi urmat să se desfășoare împotriva acestora: „în contextul în care membrii din grupul său(al părții vătămate) alergau pe lângă mașină și exercitau acte de lovire a geamurilor, după ce anterior l-au lovit pe martorul Leordean Vasile - a fost de natură să creeze inculpatului percepția unui pericol pentru siguranța sa ”(pag. 4, par. penultim sent. pen.); „descinderea intempestivă a persoanei vătămate a fost de natură să imprime inculpatului și celor din grupul său un sentiment de teamă; martora Weidinger Gerit a perceput grupul victimei ca fiind „ bărbați care păreau agresivi”. De asemenea, martora a precizat că și ceilalți însoțitori păreau înfricoșați; atitudinea de agresivitate este demonstrată prin îndemnul inculpatului Andrion către ceilalți martori care îl însoțeau: „Bă, haideti sus bă!”. Prin urmare, inculpatul a perceput prezența grupului din care făcea parte persoana vătămate ca fiind o sursă de pericol; pericolul resimțit de inculpat este demonstrat prin faptul că acesta solicită martorei Weidinger Gerit să sune la 112 iar aceasta manifestă o stare de panică ” (pag.8, par. ultim sent. pen.); „potențialul de agresivitate este dovedit prin agresivunile exercitate asupra martorilor Leordean Vasile și Păun Gabriel.... Tot din cuprinsul procesului verbal de

vizionare a înregistrărilor video se observă cum persoana vătămată Bocea Mihalache s-a îmbrâncit cu martorul Leordean Vasile Ioan. De asemenea, martorul Lascu Cornel l-a împins pe numitul Păun Gabriel. Aceste acte de agresiune au fost suficiente pentru ca inculpatul să perceapă existența unui pericol pentru siguranța sa” (pag. 8, par. ultim sent. pen.).

În opinia părții civile, concluzia judecătorului fondului este nelegală și netemeinică întrucât deși toate considerentele de mai sus vizează doar percepția subiectivă a unui potențial pericol de atac, nematerializat însă, „instanța reține că a existat un atac material, direct și imediat îndreptat împotriva inculpatului și a membrilor grupului din care acesta făcea parte”. A arătat în continuare partea civilă că nu există în întregul dosar al cauzei nicio probă din care să rezulte inițierea și derularea unui atac material, direct și imediat la adresa inculpatului, iar judecătorul fondului evidențiază un „atac” în desfășurare doar asupra mașinii și numai un eventual potențial atac asupra „inculpatului și însoțitoarei sale”, eventualitate condiționată însă de spargerea geamurilor sau distrugerea portierelor”. Împotriva „inculpatului și însoțitoarei sale” nu s-a îndreptat și nici nu se putea îndrepta un atac material, direct și imediat atât timp cât geamurile și portierele nu erau distruse, iar în cauză acestea nu au fost distruse. Inculpatul știa, potrivit rechizitoriului, că acestea nici nu vor fi distruse: „inculpatul cunoștea modul de acțiune al părții civile și al unora dintre însoțitorii săi, în sensul că aceștia nu se dedau la acte de violență gravă, ci se angajau în discuții contradictorii, recurgând la forme de violență verbală...” (pag. 25, par.6 rechizitoriu).

Totodată, s-a făcut trimitere și la opinia științifică a prof. Tudorel Butoi, în care se arată că „dimensiunile atacului acțiunii „agresorilor ” din gruparea Bocea...nu capătă caracteristicile punerii în primejdie reală, fizică, a inculpatului..și a însoțitoarei acestuia Weidinger, care rămân adăpostiți în habitaclul autoturismului de teren, stăpâni pe autonomia acestuia și „ asediați ” de indivizi agresiv verbal, amenințatori, dar fără a dispune de arme, instrumente, unelte, apte de distrugerea și vandalizarea autoturismului și contactului fizic cu asediații”.

În privința deciziei judecătorului fondului de a reține circumstanța atenuantă a depășirii legitimei apărări din perspectiva faptului că inculpatul ar fi acționat pentru a înlătura „atacul” asupra membrilor grupului său s-a considerat că este nelegală întrucât, sub un prim aspect, judecătorul pune semnul egalității între „atacul” material, direct și imediat asupra mașinii inculpatului și un potențial atac material, direct și imediat împotriva persoanei inculpatului, atac ce nu s-a produs. Un atac împotriva persoanei inculpatului nu putea fi nici just, nici injust, pentru că nu a existat.

Partea civilă, după ce a prezentat succesiunea evenimentelor imediat ulterioare opririi ATV-ului cu membrii grupului Bocea, a arătat că reacția instantanee, spontană, colectivă și identică în manifestare a membrilor grupului Bocea împotriva mașinii conduse de inculpat, nu a constituit o agresiune, un „atac injust”, ci o reacție legitimă și disperată a membrilor grupului Bocea, cu intenția de a-l determina pe inculpat să oprească deplasarea mașinii pe capota căreia se afla prins și târâi partea vătămată.

În concluzie, s-a precizat că întregul probatoriu al cauzei confirmă că în cauză nu sunt întrunite condițiile cumulative ale art. 19 alin. 2 Cod penal privind legitima apărare și, pe cale de consecință nici cele ale art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal privind depășirea limitelor legitimei apărări.

În ceea ce privește soluția instanței de fond, de suspendare a executării pedepsei aplicate inculpatului, partea civilă a considerat că aceasta este nelegală și netemeinică.

Astfel, sub aspectul nelegalității soluției, s-a arătat că dintre toate criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 74 Cod penal, judecătorul fondului a dat valoare, selectiv, doar acelor care, direct sau indirect, erau favorabile inculpatului: lipsa antecedentelor penale, nivel de educație, „posibilități de îndreptare”, situație familială, omițând să facă aplicarea și a celorlalte criterii conform cărora:

- infracțiunea săvârșită de inculpatul Androni este cea mai gravă dintre cele prevăzute de normele penale;

- consecințele faptei infracționale săvârșite de inculpat, respectiv imobilizare totală permanentă a părții inferioare a corpului persoanei vătămate Bocea Mihalache, până la nivelul pieptului inclusiv, fiind afectată și mobilitatea mâinilor în proporție de peste 70%;

- lipsa oricărui regret din partea inculpatului pentru fapta comisă demonstrată de disprețul acestuia față de întreaga desfășurare a cauzei de față, având în vedere că, exceptând primul termen de judecată, când și-a asigurat reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, prin recunoașterea formală a vinovăției, inculpatul a ignorat cu totul cercetarea judecătorească, lipsind la toate celelalte termene de judecată;

- atitudinea neumană constantă a inculpatului ulterior săvârșirii faptei, de batjocorire și umilire publică nu doar a părții vătămate ca persoană, ci și a stării de invaliditate în care aceasta se află, stare provocată chiar de inculpat, fiind menționat în dovedirea acestui aspect un extras pagina de facebook a inculpatului (anexa 19 cerere schimbare încadrare juridică instanță fond);

- lipsa unei minime preocupări empatice față de situația părții vătămate ulterior săvârșirii faptei (stare de sănătate, evoluția recuperării medicale, nevoia de ajutor, etc.);

- atitudinea duplicitară și de zădărniciere a aflării adevărului manifestată de inculpat, care, după recunoașterea expresă a vinovăției sale în săvârșirea faptei, a revenit ulterior cu ocazia judecării pe fond a cauzei și a contestat vinovăția sa în săvârșirea faptei;

- întregul comportament al inculpatului, ulterior săvârșirii faptei infracționale se circumscrie prevederilor art. 77 Cod penal privind circumstanțele legale agravante: „supunerea victimei la tratamente degradante,... starea de vădită vulnerabilitate a persoanei vătămate, datorată infirmității,... motive legate de... dizabilitate, ... considerate de făptuitor drept cauze ale inferiorității unei persoane în raport cu celelalte”, care deși inaplicabile temporal în speță, se impuneau a fi valorificate totuși în procesul de individualizare judiciară a pedepsei raportat la dispozițiile art. 74 Cod penal;

- instanța a reținut în favoarea inculpatului că acesta „are doi minori în întreținere”, deși la dosarul cauzei nu există decât dovada că inculpatul este tatăl a doi minori, existând suspiciunea rezonabilă că inculpatul nu mai este căsătorit cu mama minorilor și că cei doi minori au fost încredințați spre creștere și educare mamei lor, nu inculpatului.

În ceea ce privește netemeinicia pedepsei aplicate inculpatului, s-a arătat că prin amplele probe depuse la fondul cauzei (anexa 16 cerere schimbare încadrare juridică), precum și prin înscrisurile ulterioare depuse la dezbaterile pe fond din 08.12.2021 s-a dovedit amplu că, în realitate, inculpatul Andrioni Alin este opusul unei „persoane integrate social”, actele sale repetate în spațiul public evidențiind personalitatea unui provocator/hărțuitor, un tip conflictual ce se victimizează pe rețelele de socializare și la apelul de urgență 112, invocând reacțiile de ripostă ale celor pe care tocmai îi hărțuise.

Prin urmare, în opinia părții civile, *singura pedeapsă legală* aplicabilă inculpatului Andrioni Alin Constantin pentru fapta de tentativă de omor săvârșită împotriva persoanei vătămate Bocea Mihalache este cea *orientată spre maximul special* permis de lege, *cu executare în regim de detenție*. Sub acest aspect, s-a arătat că menținerea pedepsei astfel cum a fost dispusă nu constituie pentru inculpat decât o încurajare pe mai departe în promovarea aceluiași tip de comportament social, o certificare din partea instanței de judecată a anomaliilor sale comportamentale individuale și de grup de până acum.

În ceea ce privește *reținerea în sarcina persoanei vătămate a unei cote de participare de 30 %* la tentativa de omor săvârșită asupra sa de către inculpatul Andrioni, s-a precizat că deși în cauză nu s-a dovedit „existența unor acte de amenințare sau de violență din partea victimei la adresa inculpatului” coparticiparea persoanei vătămate la tentativa de omor săvârșită împotriva sa și „evaluată” la 30% se justifică printr-o culpă singulară, aceea „de a se poziționa în fața autoturismului condus de inculpat. Sub acest aspect, s-a arătat, făcându-se referire la filmările incidentului, prin fotografiile depuse la dosarul de fond, și la considerentele reținute de prima instanță în acest sens, că persoana vătămată nu s-a poziționat deliberat, sinucigaș, în fața unei mașini de teren aflate în mișcare, pe care notoriu oricum nu ar

fi putut-o opri, ci a ajuns în fața acesteia ca o consecință directă a manevrei bruște a inculpatului spre dreapta „pe drumul spre Coroiești”. Apare cu evidență că, aflându-se pe capota unei mașini aflate în mișcare accelerată și al cărei control nu îl deținea, partea vătămată nu putea fizic „să contribuie și ea cu vinovăție la cauzarea ori la mărirea prejudiciului sau să îl evite, în tot sau în parte, deși putea să o facă” (Decizia nr. 12/2016 pronunțată de completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al ÎCCJ).

În întreaga derulare a incidentului din data de 24 mai 2015, persoana vătămată nu a săvârșit nimic din ce ar putea contraveni vreunei norme legale și care să determine generarea/escaladarea conflictului, având în vedere că nu a insultat, nu a amenințat și nu a agresat fizic pe niciunul dintre cei prezenți, ci doar și-a exercitat drepturile legitime de proprietar al locului invadat fără drept de grupul inculpatului, întrebându-i repetat „cine sunteți, ce vreți, este proprietate privată”, aceste aspecte fiind reținute expres și de către judecătorul fondului.

În consecință, în opinia părții civile, întregul ansamblu probatoriu al cauzei dovedește că, prin modul conștient și cinic în care a acționat, *inculpatul poartă întreaga responsabilitate a faptei infracționale și a consecințelor acesteia.*

Așadar, *sub aspectul laturii penale*, s-au solicitat, în esență, următoarele:

- admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice dată faptei prin rechizitoriu, cea de tentativă la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 Cod penal rap. la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 75 lit. b) Cod penal, în sensul înlăturării din temeiul juridic a dispozițiilor art. 75 lit. b) Cod penal privind circumstanța atenuantă a depășirii limitelor legitimei apărări. În subsidiar, în cazul respingerii cererii de schimbare a încadrării juridice dată faptei prin rechizitoriu, s-a solicitat înlăturarea din temeiul juridic a dispozițiilor art. 75 lit. b) Cod penal pe calea judecării în fond;

- respingerea solicitării de achitare, formulată de inculpat și partea responsabilă civilmente, ca inadmisibilă;

- condamnarea inculpatului la o pedeapsă orientată spre maximul prevăzut de lege, cu executare în regim de detenție;

- reținerea culpei exclusive a inculpatului în săvârșirea faptei infracționale.

În ceea ce privește *latura civilă* a cauzei, s-a arătat că prin cererea de bconstituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022, s-a solicitat la pct a-h, obligarea părții responsabile civilmente S.C. EUROINS ROMÂNIA ASIGURARE-REASIGURARE S.A. și, în subsidiar, a inculpatului Andrioni Alin la plata unui quantum total al prejudiciului material suferit ca urmare a săvârșirii infracțiunii în sumă de 7.020.551 lei, a unei prestații periodice viitoare în quantum de 71.542 lei/lunar și a unor daune morale în quantum de 2 milioane euro.

Prin apelul formulat, având în vedere că a fost admisă în parte acțiunea civilă, s-a solicitat, în esență, admiterea și a cererilor de despăgubire respinse de instanța de fond, în tot sau în parte, respectiv cele de sub pct. bl, teza a doua, c, e2, f g. h, prestație periodică și daune morale din cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022, respectiv:

a) cheltuieli efectuate pentru recuperarea neuromotorie - suma de 6482 euro;

b) cheltuieli cu achiziția de materiale medicale, sanitare, medicamente în perioada 2016-2021, suma de 324.432 lei. În subsidiar, obligarea la plata sumelor ce vor rezulta din înscrisurile noi depuse în apel;

c) cheltuieli efectuate pentru cazare, masă, întreținere, servicii în perioada iun ie-septembrie 2015 la Centrul de Reabilitare WEISSER HOF, Viena, suma de 20,000 euro, echivalent 98,800 lei;

d) cheltuieli efectuate pentru adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea vătămată - suma de 9,163 euro și suma de 54,105 lei;

e) nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021, de către partea vătămată Bocea Mihalache - suma de 5.481.804 lei;

f) nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021, de către Bocea Ana, soția părții vătămate Bocca Mihalache - suma de 252.406 lei;

g) prestație periodică viitoare - suma de 67.036 lei/lunar, la care se adaugă suma rezultată din actualizarea la zi a costurilor pentru materiale medicale, sanitare, medicamente, cu începere de la data pronunțării hotărârii până la data încetării stării de nevoie în care se află partea civilă Bocca Mihalache sau atingerea plafonului maxim de despăgubire de 5 milioane euro, cu penalitatea de 0,2% pe zi de întârziere, conform art. 37 alin. 4 teza II rap. la art. 38 și art. 68 din Normele ASF nr. 23/2014, aplicabile în cauză, pentru fiecare debit lunar scadent;

h) daune morale - suma de 2 milioane euro.

Totodată, s-a solicitat obligarea asigurătorului S.C. EUROINS ROMÂNIA ASIGURARE-REASIGURARE S.A. la plata de penalități de 0,2% pe zi de întârziere, începând cu 10 zile de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive, în baza art. 37 alin. 4 teza II rap. la art. 38 și art. 68 din Normele ASF nr. 23/2014 și a confirmărilor jurisprudențiale din anexa 5 la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022, până la data achitării efective a debitului.

De asemenea, s-a solicitat obligarea inculpatului Andrioni Alin Constantin la plata către partea civilă Bocca Mihalache a sumei reprezentând prestație periodică viitoare, începând cu prima lună următoare celei în care obligația de plată a S.C. EUROINS ROMÂNIA ASIGURARE-REASIGURARE S.A. va înceta prin atingerea plafonului maxim de despăgubire de 5 milioane euro.

În subsidiar, în ipoteza respingerii cererii de despăgubiri formulată împotriva asigurătorului S.C. EUROINS ROMÂNIA ASIGURARE- REASIGURARE S.A., s-a solicitat obligarea inculpatului Andrioni Alin Constantin la plata integrală a sumelor solicitate cu titlu de despăgubiri în cauza de față, cu dobânda legală și coeficientul de inflație de la data rămânerii definitive a hotărârii până la data executării efective.

În fine, s-a solicitat ca plata tuturor despăgubirilor să se efectueze prin vârsământ bancar în contul RO68BTRLRONCRT00I8610502 deschis la Banca Transilvania Sucursala Arad, titular Bocca Ana.

- În dezvoltarea scrisă a motivelor de apel, în ceea ce privește pretenția prevăzută la litera a), respectiv *cheltuieli efectuate pentru recuperarea/menținerea neuromotorie*, în quantum de 6482 euro, echivalent 32.021 lei, reprezentând costul internării de recuperare în Centrul de Reabilitare WEISSER HOF Viena, în luna septembrie 2016, s-a arătat că în dovedirea cererii a fost depusă în anexa e, pct.e2 la cererea precizatoare quantum final, factura emisă de unitatea de recuperare, ordinul de plată și planșe foto, omițându-se să fie depusă traducerea din limba germană în limba română a celor două documente, care a fost atașată motivelor de față.

S-a arătat că revenirea la Centrul de Reabilitare și Recuperare WEISSER HOF Viena, din luna septembrie 2016, a constituit o necesitate motivată obiectiv întrucât niciun centru din țară nu poate asigura, din cauza dotărilor deținute, decât o parte a procedurilor de recuperare, a fost necesară reconfigurarea procesului terapeutic ca urmare a evaluării medicilor acestui Centru în cursul unei internări de control periodic în luna iulie 2016, cât și internarea obligatorie, alături de persoana vătămată, a soției acestuia, Bocca Ana, pentru continuarea procesului de instruire a acesteia ca „fizioterapeut personal”, început în timpul primei internări (a inculpatului și a soției acestuia), pentru recuperarea primară la Centrul WEISSER HOF din anul 2015, în domeniul exercițiilor/procedurilor specifice de recuperare. Acest aspect a fost dovedit prin declarațiile martorilor audiați - Ivănescu, Botoș și Ionce.

- În ceea ce privește pretenția de la punctul b), s-a arătat că deși s-au dovedit categoriile de materiale, costul acestora, cantitatea, periodicitatea folosirii lor, precum și suportarea în tot sau în parte a costurilor de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate în tabelul centralizator depus probatoriu în anexa f la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022 și în aceeași anexă au fost depuse în scop probatoriu recomandări medicale, evaluări și prescripții medicale, dovezi ale achiziționării și

plății materialelor (facturi, ordine de plată, extrase cârd, bonuri fiscale), în enumerarea de la pag. 12 a hotărârii, instanța de fond a reținut ca fiind dovedite doar o parte dintre cele evidențiate în înscrisurile doveditoare anexate și anume: „sondă foley în valoare de 1505,35 lei (f 189), catetere în valoare de 1758 lei (f. 190-191) și materiale sanitare în valoare de 5646,64 lei (f 193-198).

În opinia părții civile, decizia este nelegală pentru că instanța de fond nu motivează de ce a reținut doar aceste cheltuieli ca fiind dovedite, din totalul celor indicate în tabelul centralizator și dovedite punctual în aceleași condiții scriptice ca și cele reținute ca dovedite.

Având în vedere raționamentul instanței de fond de apreciere a probatoriului la acest punct, în sensul valorificării punctuale doar a acelor înscrisuri ce fac dovada unei cheltuieli certe efectuate, nu a unor estimări, au fost depuse în cadrul probei cu înscrisuri din prezenta cale de atac documentele ce dovedesc toate cheltuielile efectuate în perioada 2016-2021. În completarea probatoriului depus la instanța de fond, au fost depuse, anexa la prezentele motive de apel, două acte noi (originale ilizibile și tehnoredactate), emise de medicul de familie al părții vătămate, dr. primar Kizur Camelia și respectiv dr. specialist psihiatru Norbert Demeter, acte relevante atât pentru evoluția stării de sănătate a persoanei vătămate, cât și pentru necesarul cotidian de medicamente/materiale medicale, în lipsa căroră speranța de viață și buna funcționare a funcțiilor vitale” (referat medical dr. primar Kizur Camelia) ale persoanei vătămate, nu sunt posibile.

- În ceea ce privește cheltuielile prevăzute la punctul c), respectiv cele efectuate în perioada iunie-septembrie 2015 aferentă internării-recuperării la Viena, care nu pot fi dovedite prin acte, s-a arătat că acestea au constat în transportul, masa și cazarea periodică a soției și a celor doi copii majori ai persoanei vătămate pe perioada internării acesteia din urmă la spitalul din Viena și la centrul de recuperare, cheltuielile de întreținere/alimentare efectuate de Bocea Ana, achiziționarea unor articole de îmbrăcăminte specifice pentru partea vătămată, numeroase alte materiale și medicamente pentru care nu s-au mai păstrat dovezile de plată, servicii specifice de curățare/igienizare a propriei îmbrăcăminte, dar și necesare igienei personale pe o durată de peste 4 luni, cheltuieli estimate la 20.000 euro, echivalent 98.800 lei.

S-a precizat că aceste cheltuieli au fost confirmate probatoriu prin declarațiile martorilor lonce Liviu și Bocea Ana în cuantum mult mai mare întrucât au vizat totalul cheltuielilor din acea perioadă, inclusiv cele dovedite prin acte.

Partea civilă consideră că raționamentul (deși judecătorul recunoaște realitatea probată a cheltuielilor, reține că acestea pot fi solicitate, separat, pe calea unei acțiuni la instanța civilă, având în vedere că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 19 alin. 1 Cod procedură penală) și soluția instanței de fond sunt nelegale, fiind bazate pe o confuzie a temeiului juridic și a obiectului cererii, precum și pe ignorarea raportului juridic patrimonial dintre partea vătămată Bocea Mihalache și Bocea Ana, acela de soț/soție. Prin cererea formulată nu s-a solicitat acoperirea prejudiciului cauzat soției persoanei vătămate, ci chiar persoanei vătămate în considerarea proprietății devălmașe a soților, resursele financiare folosite pentru plata cheltuielilor nefiind bunuri proprii ale soției părții vătămate, ci bunuri comune devălmașe ale soților Bocea.

- În privința pretențiilor de la litera d), vizând cheltuielile efectuate pentru adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea civilă împreună cu soția, noilor circumstanțe generate de starea de invaliditate permanentă a părții civile (schimbare geamuri cu montare glaf la înălțime care să permită vedere în exterior din poziția șezut, modificarea ușilor pe lățime și eliminarea pragurilor; modificarea tuturor încăperilor casei de locuit și adaptarea acestora pentru a fi folosite de o persoană cu dizabilități), s-a precizat că sumele au fost dovedite punctual prin contracte, deviz, facturi, ordine de plată și planșe foto depuse în anexa c la cererea constituire parte civilă, precizată în cuantum final prin cererea din data de 10.01.2022.

În opinia părții civile, raționamentul instanței de fond este eronată, iar soluția adoptată este nelegală. Deși instanța de fond nu a contestat existența probată a prejudiciului, nici

cheltuielile efectuate pentru repararea acestuia și nici faptul că persoana vătămată este beneficiarul lucrărilor pentru care s-au efectuat cheltuieli, a apreciat însă că aceste cheltuieli reale efectuate pentru acoperirea prejudiciului nu pot fi cerute persoanei responsabile de producerea prejudiciului, respectiv inculpatului, iar în speță asigurătorului, pentru unicul motiv că plata a fost efectuată de o terță persoană, „societate comercială”, nu de partea civilă și că din acest unic motiv partea civilă „nu are calitatea procesuală de a solicita de la inculpat cheltuielile executate de o societate comercială”.

Sub acest aspect, s-a arătat, considerând că în speță sunt incidente dispozițiile art. 1472 Cod civil, că plata, fie că este datorată/achitată direct prestatorului, fie că este datorată/achitată unui terț care a plătit prestatorului în locul debitorului, în speță „societatea comercială”, va fi acoperită în final tot din patrimoniul debitorului, astfel încât prejudiciul cauzat de fapta penală care a determinat cauzal cheltuielile solicitate cu titlu de despăgubiri este/va fi localizată în patrimoniul părții vătămate, prejudiciul cauzat acesteia fiind cert și personal, în înțelesul art. 1349 Cod civil.

În cauza de față, reglementarea raporturilor juridice obligaționale viitoare între persoana vătămată și „societatea comercială” care a plătit în locul său, în temeiul art. 1472 Cod civil, excede judecății de față ale cărei repere se limitează la existența dovedită a unui prejudiciu, la realitatea dovedită a cheltuielilor efectuate pentru acoperirea prejudiciului și a vinovăției inculpatului, dator să îl acopere în considerația art. 1357 C. civ.

- În ceea ce privește pretenția de la litera e), respectiv daune materiale în cuantum de 5.481.804 lei, determinate de nerealizarea veniturilor din muncă în perioada 2015-2021, de către partea civilă Bocea Mihalache, care a avut calitatea de asociat și administrator în cadrul mai multor firme, solicitată în considerarea art. 49-50 din Legea nr. 136/1995, art.1385-art.1388 și art.2223 Cod civil, s-a arătat că, urmare a faptei infracționale din luna mai 2015 și a consecințelor acesteia asupra capacității de muncă a părții civile, veniturile obținute de aceasta din munca sa prin salariu și dividende au încetat, fiind înlocuite de cele obținute din pensiile civilă și militară și ajutorul de însoțitor.

S-a precizat că diferența dintre veniturile obținute din muncă de persoana vătămată anterior faptei infracționale și cele obținute ulterior acesteia, calculate conform art. 1388 Cod civil, au fost dovedite cu adevăratele emise de ANAF, precum și cu deciziile de invaliditate și cele privind ajutorul de însoțitor, depuse în anexa g, dar și în anexa „daune morale” la cererea constituire parte civilă, precizată în cuantum final prin cererea din data de 10.01.2022, fiind avute în vedere, din perspectiva art. 1388 Cod civil, doar acele venituri obținute din muncă, respectiv salariu și dividende.

Totodată, s-a arătat că despăgubirile solicitate vizează repararea integrală a prejudiciului în perioada 2015 - 2021, conform art. 49-50 din Legea nr. 136/1995, art. 1385-art.1388 și art.2223 Cod civil, și nu doar pe perioada spitalizării/concediului medical, așa cum a pretins asigurătorul în temeiul art. 50 alin. 1 lit. a din Norma ASF nr. 23/2014.

În opinia părții civile, raționamentul primei instanțe (potrivit căruia deși persoana vătămată nu mai primește dividende, cu titlu de rezultat al muncii sale, nu are totuși dreptul să le solicite de la inculpat, ca venituri nerealizate din muncă, pentru că societățile de la care primea dividende continuă să funcționeze și „au rămas în familie”) este contrar legii întrucât, în primul rând, judecătorul fondului nu a indicat un temei juridic pe baza căruia cererea a fost respinsă și care să contravină celor invocate la punctul anterior: art. 49-50 din Legea nr. 136/1995, art. 1357, art. 1381, art.1385-art.1388 și art.2223 Cod civil.

Pe de altă parte, s-a arătat că instanța de fond a apreciat „gospodărește” că dacă în final în familia părții vătămate vor „intra” prezumtiv și probabilistic niște dividende primite de soție de la acele societăți comerciale „rămase în familie”, atunci dreptul propriu al persoanei vătămate de a fi despăgubit efectiv pentru prejudiciul concret și cert pe care l-a suferit prin imposibilitatea fizică de a mai presta propria muncă, din care să obțină propriile venituri, poate fi ignorat, anulat.

Decizia primei instanțe este nelegală întrucât a suprapus fără temei dreptul persoanei vătămate de a fi despăgubit pentru nerealizarea de venituri din muncă proprie, cu dreptul acesteia de a beneficia, în calitate sa de soț devălmaș, de eventuale venituri din dividende ale soției sale și întrucât a pus semnul egalității între un eventual prejudiciu viitor și un prejudiciu trecut, cert și neacoperit (în perioada 2015-2021, Ana Bocea și implicit partea vătămată ca soț devălmaș, nu au beneficiat, probat, de nicio sumă de bani cu titlu de dividende de la niciuna dintre societățile comerciale „rămase în familie”).

Pentru aceste considerente, s-a opinat că prejudiciul suferit de persoana vătămată în perioada 2015-2021 pentru nerealizarea de venituri din muncă proprie, este cert și neacoperit și se impune a fi reparat în condițiile art. 1388 Cod civil, având drept criteriu de referință valorică veniturile din muncă obținute de persoana vătămată în anii 2014 și 2015. De asemenea, s-a arătat că excluderea veniturilor obținute de persoana vătămată din muncă, sub formă de dividende, din totalul celor obținute în anul 2014, constituie o restricționare nelegată a noțiunii de „venit din muncă” reglementată de art. 1388 Cod civil și art. 50 alin. 1 lit. b) din Nonnele ASF nr. 23/2014, ce se impune a fi înlăturată.

- În privința pretenției de la litera f), referitoare la acoperirea prejudiciului cert suferit prin nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015- 2021 de către Bocea Ana, soția părții civile Bocea Mihalache, s-a arătat că instanța de fond nu a analizat cererea pe fond, ci a respins-o procedural ca inadmisibilă în demersul penal de față, astfel cum rezultă din motivarea sentinței atacate.

Contrar aprecierii primei instanțe, s-a arătat că, în baza art. 341 Cod civil raportat la art. 339 Cod civil, cererea trebuia să fie primită procedural și analizată pe fondul ei.

Pe fondul cererii, pretențiile (încadrate în categoria prevăzută de art. 1387 Cod civil, ”orice alte prejudicii”) au fost dovedite prin actele depuse în anexa h la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022, respectiv adeverințele de venituri eliberate de ANAF în perioada 2014-2020.

Astfel, s-a argumentat și probat prin cererile de constituire parte civilă, înscrișuri și declarațiile martorilor audiați în cauză, că urmare a săvârșirii faptei infracționale, a consecințelor iremediabile ale acesteia asupra soțului său, a nevoii vitale pentru acesta de îngrijire fizică, fiziologică și psihologică permanentă, oră de oră și în considerarea a ceea ce prof. Butoi numește în opinia sa științifică „solidaritatea/afectivitatea de cuplu ”, Bocea Ana, asociat, manager, economist titrat universitar și președintă a Camerei de comerț româno-slovice, nu a avut altă opțiune decât aceea de a înceta orice fel de activitate productivă aducătoare de venituri în familie și de a se dedica exclusiv acelor preocupări pe care starea fizică a soțului său le impune 24 ore din 24.

S-a arătat că prejudiciul de la acest punct a fost calculat conform art. 1388 Cod civil în raport de veniturile obținute din muncă de Ana Bocea în anii 2014 și 2015 (venituri din salarii și dividende), anterior respectiv ulterior faptei infracționale prejudiciante, fără a fi avute în vedere veniturile obținute de Bocea Ana în anul 2014 din vânzarea unor imobile și nici cele din cedarea folosinței unor imobile).

- În ceea ce privește pretenția prevăzută la litera g), vizând prestația periodică lunară viitoare, cu începere de la data pronunțării hotărârii până la data încetării stării de nevoie în care se află partea civilă Bocea Mihalache sau atingerea plafonului maxim de despăgubire de 5 milioane euro, s-a menționat că au fost incluse în quantumul prestației periodice: cheltuielile determinate de achiziționarea materialelor sanitare/medicale/de igienă indispensabile zilnic părții vătămate, în raport de starea sa medicală - 4506 lei/lunar (pct f din cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022), prejudiciul cert al nerealizării veniturilor din muncă ale părții vătămate Bocea Mihalache - 68.962 lei/ lunar (pct. g din cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022) și prejudiciul cert al nerealizării veniturilor din muncă ale soției părții vătămate, Bocea Ana - 3.946 lei/lunar (pct. h din cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022).

Critica de sub acest punct vizează doar decizia judecătorului în raport de cuantumul sumei acordate, de 3000 lei, nu și argumentația deciziei care corespunde cu cele solicitate de partea civilă, respectiv "echivalentul câștigului din muncă, cheltuielile de îngrijire medicală și orice alte prejudicii materiale".

În privința cheltuielilor de îngrijire medicală determinate de achiziționarea materialelor sanitare/medicale/de igienă indispensabile zilnic părții vătămate, în raport de starea sa medicală, a căror necesitate și caracter e continuitate au fost argumentate în cele de mai sus, s-a arătat că potrivit tabelului centralizator depus în anexa f diferența valorică pe care persoana vătămată a suportat-o lunar, pentru achiziționarea acestora, luând în considerare și sumele decontate de CNAS, a fost de 4506 lei/lunar(pct. f din cererea constituire parte civilă).

În privința prejudiciului cert cauzat prin nerealizarea pe viitor a veniturilor din muncă de către persoana vătămată Bocea Mihalache, ca efect al pierderii definitive a capacității sale de muncă(apreciat a avea caracter de continuitate prin prisma caracterului ireversibil al incapacității părții vătămate de a mai munci), s-a arătat că acesta a fost evaluat la suma de 68.962 lei/lunar, calculată conform art. 1388 Cod civil, prin diferența dintre venitul ultimului an de activitate, 2014, 842.573 lei și cel al săvârșirii infracțiunii, 2015, 15.029 lei, respectiv suma de 827.544 lei, împărțită la 12 luni ale unui an. Veniturile avute în vedere au fost doar cele provenite din muncă, respectiv salariul și dividendele, conform probatoriului din anexa g la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din 10.01.2022.

În privința prejudiciului cert cauzat prin nerealizarea pe viitor a veniturilor din muncă ale soției părții vătămate, Bocea Ana(apreciat a avea caracter de continuitate, determinat de afecțiunile medicale ce au afectat total și ireversibil nu doar capacitatea de muncă a persoanei vătămate, ci și capacitatea sa de autoîngrijire, coroborate cu nevoia de îngrijire zilnică, oră de oră din partea soției sale, devenită fortuit „fizioterapeutul personal” al persoanei vătămate), s-a arătat că acesta a fost evaluat la suma de 3.946 lei/lunar, sumă calculată conform art. 1388 Cod civil, prin diferența dintre venitul ultimului an de activitate, 2014, 75.756 lei și cel al săvârșirii infracțiunii, 2015, 28.405 lei, respectiv o diferență de 47.351 lei, împărțită la 12 luni ale unui an. Veniturile avute în vedere au fost doar cele provenite din muncă, respectiv salariul și dividendele, conform probatoriului din anexa h la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022.

Având în vedere că persoana vătămată primește lunar cu titlu de pensie socială, militară, precum și ajutoarele de însoțitor, suma de lei, conform documentelor din anexa g la cererea constituire parte civilă, precizată în quantum final prin cererea din data de 10.01.2022, dar și în considerarea tuturor argumentelor de sub acest punct, în opinia părții civile, solicitarea de acordare a unei prestații periodice viitoare în quantumul calculat mai sus este legală și temeinică în înțelesul art. 1386 alin. 3 Cod civil și, pe cale de consecință s-a solicitat înlăturarea deciziei judecătorului fondului de stabilire arbitrară a cuantumului prestației periodice viitoare la suma de 3000 lei.

În privința motivului de apel vizând cuantumul daunelor morale, prevăzut la litera h), s-a solicitat să fie avută în vedere argumentația în detaliu adusă în cererea inițială de constituire parte civilă, completată și precizată prin cererile depuse la 25.11.2021 și 10 ianuarie 2022, justețea acordării de daune morale în quantumul precizat, de 2 milioane euro, fiind determinată de gravitatea faptei, a consecințelor fizice și psihice ale acesteia asupra părții vătămate și nu în ultimul rând de „contribuția” inculpatului ulterior săvârșirii faptei, de a accentua și permanentiza suferințele provocate prin chiar fapta sa.

Criticile asupra acestui aspect nu vizează criteriile reținute de instanță, ci doar nevalorificarea a două dintre cele invocate, referitoare la îmbogățirea fără justă cauză și atitudinea post factum a inculpatului.

Astfel, având în vedere Raportul de expertiză contabilă extrajudiciară întocmit de Momea Maria, expert contabil autorizat CECCAR, precum și a adeverințelor eliberate de ANAF pentru perioada anterioară anului 2015, depuse la dosar în anexa daune morale la cererea precizată din 10 ianuarie 2022, potrivit căroră cuantumul total al veniturilor realizate

de persoana vătămată anterior infracțiunii săvârșite de inculpat în anul 2015, se ridică regulat la circa 35.000 euro lunar, astfel încât nu se pune problema din această perspectivă a unei îmbogățiri fără justă cauză de pe urma acestei nenorociri. În același sens, s-a considerat că suma solicitată nu poate fi calificată din această perspectivă ca reprezentând o îmbogățire în raport cu starea materială anterioară a persoanei vătămate, ci doar o echilibrare cinică, dar necesară, a unor succesive, iar mai apoi permanente suferințe umane și a încercării de resuscitare în parte a unei vieți sociale anterioare care, pentru persoana vătămată și familia acesteia a devenit o amintire.

În privința atitudinii post factum a inculpatului, s-a arătat că acesta nu a contactat niciodată victima pentru a-și exprima regretul față de cele întâmplate sau pentru a afla dacă are nevoie de ajutor, sub orice formă, ci, din contră, în toate aparițiile publice, inclusiv pe pagina sa de socializare, inculpatul a urmărit constant să umilească victima, să o batjocorească și să ducă în derizoriu gravele afecțiuni medicale pe care chiar el le provocase.

În baza art. 276 Cod procedură penală raportat la art. 49 și art. 50 din Legea nr. 136/1995 și art. 2223 Cod civil, s-a solicitat obligarea părții responsabile civilmente S.C. EUROINS ROMÂNIA ASIGURARE-REASIGURARE S.A la plata cheltuielilor de judecată în apel, respectiv onorariul de avocat.

În probațiune, s-a solicitat admiterea probei cu înscrisurile doveditoare punctual ale susținerilor critice din cuprinsul motivelor de apel, acte medicale și orice alte înscrisuri ce se vor dovedi necesare din dezbateri.; emiterea unei adrese către Serviciul de stare civilă al Primăriei oraș Hațeg, pentru a dovedi starea civilă actuală a inculpatului Andrioni Alin Constantin, precum și realitatea declarației inculpatului din fața instanței de fond de a avea spre creștere și educare fiii săi minori.

Prin apelul formulat de **partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare-Reasigurare SA**, prin avocat ales, s-au solicitat, în esență, următoarele:

I. *în principal*, raportat la art. 421 pct. 2 lit. b. Cod procedură penală, desființarea hotărârii și *trimiterea cauzei spre rejudecare* Tribunalului Hunedoara întrucât aceasta nu a intrat în cercetarea judecătorească a fondului raportat la motivele contradictorii din considerente;

II. *în subsidiar*, raportat la art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, desființarea în parte a hotărârii și în rejudecare, sub aspectul laturii penale, *în principal achitarea inculpatului Andrioni Alin Constantin în primul rând în temeiul art. 16 lit. d teza I Cod procedură penală (legitima apărare), în al doilea rând în temeiul art. 16 lit. b teza a II-a Cod procedură penală raportat la art. 26 NCP (exces neimputabil), iar în subsidiar reindividualizarea procentului de culpa, în sensul reținerii unei culpe majoritare în sarcina părții civile, respectiv 85-95 % și a unei culpe de 10-15% în sarcina inculpatului.*

Sub aspectul *laturii civile*, în principal, în situația achitării, s-a solicitat respingerea acțiunii civile raportat la art. 1360 Cod civil, respectiv art.27 pct. 1 lit. b Norma ASF 23/2014, iar în subsidiar, s-a solicitat diminuarea daunelor materiale la suma de 6.834 euro și 15.541,59 lei (care reprezintă prejudiciu în patrimoniul părții civile dovedit cu înscrisuri justificative și aflate în legătură de cauzalitate cu evenimentul rutier), respingerea prestației periodice lunare de 2.100 lei începând cu data rămânerii definitive a hotărârii și până la încetarea stării de nevoie, diminuarea daunelor morale până la concurența sumei de 50.000 euro (în conformitate cu practica judiciară în materie prin aplicarea art. 50 pct. 1 lit. f Norma ASF 23/2014 și procentul minoritar de culpa a inculpatului Andrioni Alin Constantin 10-15%, raportat la incidența art. 1360 alin. 2 Cod civil și art. 1371 alin. 1 Cod civil, imputarea procentului de culpa a părții civile Bocea Mihalache (apreciat a fi de 85-90%) asupra daunelor materiale stabilite prin aplicarea art. 1371 alin.1 Cod civil dezlegat prin Decizia ICCJ nr. 12/2016.

În privința cererii privind *trimiterea spre rejudecare* la instanța de fond, partea responsabilă civilmente a arătat că deși art. 421 pct. 2 lit b Cod procedură penală nu prevede expres ca în cazul motivele contradictorii a hotărârii cauza va putea fi trimisă spre rejudecare, s-a considerat că în respectarea art. 20 alin 2 Constituția României și art. 6 CEDO trebuie să

existe o judecată efectivă, iar, pe de altă parte, trebuie respectat principiul dublului grad de jurisdicție.

Astfel, s-a arătat că deși prin Sentința nr. 18/2022 instanța de fond a respins incidența art. 19 alin. 2 NCP pentru neîndeplinirea condiției proporționalității dintre atac și apărare, în cuprinsul hotărârii se regăsesc considerente contradictorii întrucât inițial la pagina 7 se reține ca nu au existat acte de amenințare sau de violență din partea victimei la adresa inculpatului, iar la pagina 8 se reține că a existat un atac, material, direct și imediat îndreptat împotriva inculpatului și a membrilor grupului din care acesta făcea parte.

Mergând mai departe, la pagina 7, în cadrul expunerii în care prima instanță reține ca nu exista acte de amenințare sau violență din partea victimei reține și că atitudinea acesteia de a se poziționa în fața autoturismului în contextul în care membrii grupului alergau pe lângă mașină și exercitau acte de lovire a geamurilor, a fost de natură să creeze percepția unui pericol. La pagina 8, instanța reține că descinderea intempestivă a persoanei vătămate a fost de natura să imprime sentimentul de teamă, însă la pagina 9 reconsidera cele reținute la pagina 7 și 8 ca fiind un atac injust în sensul art. 19 alin. 2 Cod penal.

În plus, prima instanță a reținut aspecte contradictorii chiar și cu privire la situația de fapt. Astfel, în mai multe rânduri, instanța de fond a reținut că partea civilă Bocea Mihalache s-a poziționat (voluntar) în fața autoturismului condus de inculpat, sprijinindu-se de capota acestuia.

Totodată, s-a arătat că instanța de fond reține în cuprinsul aceleiași sentințe penale, în mod nejustificat și nemotivat, și o altă situație de fapt, în sensul ca partea civilă ar fi fost acroșata de autoturismul condus de inculpat.

Așadar, în opinia părții responsabile civilmente, prima instanță trebuia să rețină că în concret inculpatului i-a fost creată acea stare de temere care l-a tulburat și l-a determinat să acționeze disproporționat.

În ceea ce privește motivul de achitare întemeiat pe dispozițiile art. 16 lit. d teza I Cod procedură penală coroborat cu art. 19 Cod penal (legitima apărare), s-a arătat că întrucât atât prin rechizitoriu cât și prin Sentința nr. 18/2022 s-a reținut că celelalte condiții prev. de art. 19 NCP ar fi întrunite: atacul material direct, imediat și injust, care a pus în pericol inculpatul și alte persoane, sens în care acestea nu comporta discuții și s-a făcut referire doar la condiția proporționalității.

Având în vedere faptul că inculpatul încerca să părăsească locul, că grupul persoanelor vătămate a alergat după acesta imediat ce s-a pus în mișcare, că s-a creat multă agitație (lovirea autovehiculului, deschiderea portierelor), că se afla în rulare în timp ce persoana vătămată a alergat în fața autovehiculului, s-a considerat că inculpatul nu a avut timp să realizeze și să acționeze astfel încât să oprească autovehiculul în timpul în care persoana vătămată s-a sprijinit de capota.

Contrar celor afirmate de partea civilă Bocea Mihalache, acesta nu dorea să oprească autovehiculul inculpatului pentru a vedea cine este la volan și ce dorește, ci pentru a-l agresa întrucât cunoștea cine se afla în autovehicul și scopul pentru care se afla acolo. Sub acest aspect, s-a arătat că anterior evenimentului rutier martorul Coman Nelu (din grupul persoanei vătămate) i-a cerut inculpatului să nu mai posteze pe Facebook despre construcția microhidrocentralelor de pe Raul Alb, iar în ziua evenimentului inculpatul a trecut prin localitatea Coroiesti în jurul orei 13.00, când s-a întâlnit întâmplător cu numitul Bocea Adrian-Mihai, care a bănuț ca aceștia se vor deplasa la microhidrocentrala, sens în care l-a anunțat pe tatăl său Bocea Mihalache.

În opinia părții responsabile civilmente, numitul Mihalache nu a vrut să-l lase pe inculpat să părăsească locul, alergând după autovehiculul care deja rula, dorind să îl țină pe terenul său pentru a-l agresa și folosind „încălcarea proprietății” drept o justificare. Faptul că inculpatul se afla în autovehicul nu înseamnă că exista un obstacol insurmontabil întrucât grupul de agresori avea la dispoziție pietrele și bolovanii de pe drum pentru a sparge geamurile dacă autovehiculul ar fi staționat și nu ar fi încercat să părăsească locul. De altfel,

din înregistrarea video reiese agresivitatea grupului care după impact a atacat autovehiculul cu bolovani ignorând prezenta numitului Bocea Mihalache care se afla întins pe jos, iar ulterior i-au agresat pe martorii Paun Gabriel și Leordean Vasile-Ioan.

S-a considerat, astfel, că diferența mijloacelor folosite nu exclude prin ea însăși existența proporționalității, atâta timp cât integritatea și viața sunt amenințate apărarea poate fi proporțională chiar dacă mijlocul folosit în apărare este mai periculos.

Raportat la modul de acțiune al numitului Bocea Mihalache (întrucât de regula oamenii nu se aruncă pe un autovehicul pentru a-l opri) și al celorlalți 7 agresori (care au încercat să îi scoată cu forța) inculpatul nu avea o alta posibilitate de a înlătura atacul. Acesta putea doar să continue deplasarea întrucât dacă ar fi rămas pe loc ar fi urmat ca cei 8 agresori să spargă geamurile cu bolovanii (proces în care ar fi fost posibilă vătămarea sau chiaruciderea inculpatului și a pasagerei).

În privința *motivului de achitare întemeiat pe dispozițiile art. 16 lit. d teza a II a Cod procedură penală coroborat cu art. 26 Cod penal* (excesul neimputabil), a considerat partea responsabilă civilmente că, în mod nejustificat, instanța de fond a diminuat comportamentul agresiv și intimidant al grupului de persoane din care făcea parte și partea civilă, accentuând faptul că aceste persoane nu erau înarmate.

S-a precizat că starea de temere se analizează în situația concretă, iar nu raportat la alte momente. Având în vedere agresivitatea membrilor grupului era firesc ca inculpatul să se teamă de aceștia, iar prin vizionarea înregistrării se poate constata că acesta a fost vizibil afectat, de altfel și instanța reținând faptul că atitudinea de agresivitate (a grupului persoanei vătămăte) este demonstrată prin îndemnul inculpatului către ceilalți martori care îl însoțeau „Ba, haideți sus, ba!”.

În ultimul rând, s-a arătat că faptul că inculpatul și martora ar fi filmat în timpul atacului nu este un argument apt să înlătore indiciile privind starea de temere întrucât inculpatul și grupul său s-au deplasat în acea zonă tocmai pentru a face cercetări.

În ceea ce privește *reindividualizarea procentului de culpă*, s-a considerat că vinovăția aparține în mod majoritar părții civile Bocea Mihalache (solicitându-se, sub acest aspect, reținerea unei culpe concurente a părții civile în procent de 85-90%), raportat la starea de fapt care reiese din înregistrarea video, la faptul că singurul lucru pe care încerca să îl facă inculpatul era să părăsească locul prin ocolirea grupului și la faptul că partea civilă s-a poziționat în fața mașinii în timp ce aceasta deja rula.

În opinia părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor trebuie să fie coroborate cu înregistrarea video pentru a se constata că starea de pericol a fost creată de numitul Bocea Mihalache prin faptul că s-a poziționat în fața autovehiculului Hyundai care se afla deja în rulare. În plus, inclusiv din declarația părții civile din 24.05.2015 reiese că reprezentarea acestuia a fost că inculpatul nu îl observa, sens în care a ridicat mâinile în sus.

Pe de altă parte, s-a precizat că, în condițiile în care partea civilă a considerat că se afla pe terenul său, conduita rezonabilă ar fi fost de a-l lăsa pe inculpat să părăsească locul, astfel cum acesta a intenționat. Din starea de fapt se poate deduce că numitul Bocea Mihalache s-a deplasat la fața locului cu scopul de a-i agresa pe cei care îi încalcă proprietatea folosind tocmai aceasta justificare întrucât: nu a apelat la poliția din localitate, s-a deplasat cu încă 7 persoane, a înconjurat autovehiculul și s-a pus în fața acestuia pentru a-l împiedica să părăsească locul.

S-a considerat a fi deosebit de important și faptul că inculpatul a dorit să se apere doar prin părăsirea zonei. În plus, având în vedere că instanța de fond a reținut că inculpatul conducea un autovehicul de teren, cu garda la sol înaltă și cu o viteză minimă de deplasare, aceasta trebuia să ajungă la concluzia că încadrarea victimei între roțile autovehiculului nu ar fi fost de natură să-i provoace vătămări grave.

Sub aspectul *laturii civile*, în privința motivului de apel subsidiar, s-a solicitat diminuarea daunelor materiale la suma de 6.834 euro (4.095 euro cheltuielile pe timpul șederii în Viena - sonde Foley, condom urinar, catetere, pansamente, gel și 2.730 euro echipament

medical fila 126) si 15.541,59 lei care reprezintă prejudiciu în patrimoniul părții civile dovedit cu înscrisuri justificative și aflate în legătură de cauzalitate cu evenimentul rutier(2.800 lei contravaloare contract asistenta medicala 4894/2017 fila 165, 1.101,6 lei contravaloare contract asistenta medicala 76787/2018 fila 170, 1.505,35 lei sone foley fila 189, 1.758 lei catetere fila 190, 5.646,64 lei materiale sanitare fila 193).

S-a solicitat respingerea cheltuielilor privind transferul părții civile de la SCJU Cluj la Spitalul de Terapie în Caz de Accident MEIDLING din Viena, Austria 9.200 euro și pentru spitalizare în perioada 02.06.2015-06.07.2015 25.604 euro, precum și cele cu privire la costul spitalizării la Centrul de Reabilitare WEISSER HOF Viena-Austria 39.420 euro, considerându-se ca nefiind îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale raportat la art. 1349 Cod civil întrucât legătura de cauzalitate a fost întreruptă de fapta terțului SCJU Cluj – unitatea sanitara în care partea civila a fost infectata. Transferul in spitalele din Austria s-a solicitat din cauza problemelor infecțioase, iar nu din cauza leziunilor produse in urma evenimentului rutier. A arătat partea responsabilă civilmente că era posibilă tratarea cu succes a infecțiilor nosocomiale și în clinicile medicale din România conform Raportului de expertiza medico-legala nr. A.5.10672/2016 avizat de Comisia de Avizare si Control a INML București.

În continuare, s-a prezentat un extras din prevederile HG nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014-2015, publicata in Monitorul Oficial nr. Partea I, nr. 366 din 19 mai 2014, privitor la pachetul de servicii medicale de bază acordate în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitatea clinică de reabilitare medicală.

S-a solicitat, totodată, respingerea cheltuielilor efectuate cu adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea civile (59.480,52 lei) ca inadmisibile raportat la legislația specială incidentă (care nu reglementează această categorie de despăgubiri), având în vedere că, astfel, cu reiese din anexa c, contractele de prestări servicii au fost încheiate între societățile comerciale ABI ROPLATI SRL, SC ABISHOP SRL, ABI AUTOMOTION și prestatorul de servicii, plățile au fost avansate din conturile acestor societăți, sens în care prejudiciului nu a fost înregistrat în patrimoniul părții civile.

De asemenea, s-a arătat că liftul interior contractat prin convenția nr. C277/0715PH3421 din 14.07.2015 a fost achitat din patrimoniul societății ABI ROPLATI S.R.L., sens în care partea civila nu a distribuit dividendele societății, respectiv nu a efectuat plățile din profitul distribuit al societății, ori profitul societății poate fi doar reinvestit sau distribuit.

Astfel, Norma ASF nr. 23/2014 la art. 50 prevede expres categoriile de despăgubiri care se acoperă prin polița RCA, sens în care în baza principiului lex specialis derogat legi generali art. 50 Norma ASF 23/2014 se aplica și înlătură regula generală din prima teza a art. 1385 alin.1 Cod civil, potrivit căruia prejudiciul se repara integral daca prin lege nu se prevede altfel.

În ceea ce privește cheltuielile cu diferite dispozitive medicale și dispozitive pentru crearea condițiilor de deplasare, s-a arătat că, față de sumele astfel cum au fost enumerate atât în sentința atacată, cât și în cuprinsul motivelor de apel, instanța de fond a luat în considerare procentul de culpa stabilit și le-a redus cu 30 %, însă a omis sa reducă în mod corespunzător si suma de 8589 dolari. În acest sens, s-a solicitat să se constate că instanța de fond ar fi trebuit sa acorde, în baza propriului raționament referitor la procentul culpei imputabil părții civile, suma de 6012,3 dolari (70% din suma de 8589 dolari).

De asemenea, s-a precizat că prin acordarea daunelor materiale în acoperirea prejudiciului societății, în mod indirect sumele ies din patrimoniul societății și intră în patrimoniul părții civile ocolind distribuirea sub forma de dividende și fără a se mai achita taxele si contribuțiile pe profit, încurajându-se astfel scoaterea activului societății în scopul personal al asociatului, ocolind prevederile art. 67 Legea 31/1990 și impozitarea.

Referitor la prestația periodică lunară stabilită la 2100 lei/lunar începând cu data rămânerii definitive a hotărârii și până la încetarea stării de nevoie, s-a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă raportat la legislația specială aplicabilă în cauză, Legea 136/1995 și Norma de punere în aplicare a ASF în vigoare la data emiterii poliței RCA 05.05.2015, precum și faptul că răspunderea părții responsabile civilmente presupune acoperirea prejudiciului deja existent, iar nu un prejudiciu care se va produce în viitor.

S-a precizat că renta lunară excedă sferei de aplicare a dispozițiilor art. 50 alin. 1 lit. a-f din Norma ASF 23/2014, nefiind o categorie de despăgubiri prevăzută de aceasta.

Potrivit art. 50 din Norma ASF 23/2014: „La stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

Legea 136/1995 nu reprezintă norma cadru față de NCC, în acest sens, inclusiv art. 2.213 NCC prevede ca asigurările obligatorii se reglementează prin legi speciale.

Având în vedere acestea și raportat la interpretarea per a contrario a art. 10 Cod civil reiese ca art. 50 Norma ASF 23/2014 nu trebuie să înlăture în mod expres dispozițiile codului civil, fiind suficientă existența în sine a acestui articol cu caracter special întrucât dispozițiile cuprinse în legi/norme speciale se aplica cu prioritate, fiind vorba despre efectul principiului specialia generalibus derogant legi generali.

Așadar, ceea ce nu acordă asigurătorul, în baza legislației speciale, poate fi pus în sarcina autorului prejudiciului, în baza legislației generale, raportat la art. 1385 Cod civil.

Sub aspectul daunelor morale acordate de prima instanță, s-a solicitat diminuarea acestora până la concurența sumei de 50.000 euro în conformitate cu practica judiciară în materie prin aplicarea art. 50 pct. 1 lit. f Norma ASF 23/2014 și în raport de procentul minoritar de culpa a inculpatului Andrioni Alin Constantin raportat la incidenta art. 1360 alin. 2 NCC și art. 1371 alin. 1 NCC (85-90% culpa parte civila).

În opinia părții responsabile civilmente, despăgubirea stabilită de instanța de fond depășește sumele acordate în cauze similare (când au fost acordate despăgubiri morale cuprinse între 100.000 euro și 350.000 euro), în care culpa aparținea exclusiv inculpatului, respectiv despăgubirea a fost cuantificată greșit și tinde spre o îmbogățire fără justa cauză, iar nu spre o compensație, prin raportare la soluțiile pronunțate de instanțe în cauze în care victimele evenimentelor rutiere au prezentat afecțiuni psihice grave.

Așadar, a fost criticată hotărârea primei instanțe întrucât, nu a stabilit despăgubirea ținând seama și de criteriul obiectiv de individualizare.

În situația în care instanța va respinge solicitarea de achitare a inculpatului, s-a precizat că despăgubirea în cauză va trebui să fie stabilită în așa manieră încât să reprezinte o indemnizație adecvată și echitabilă conform art. 1360 alin. 2 Cod civil, iar nu o acoperirea integrală a prejudiciului cum prevede art. 1385 Cod civil.

De asemenea, raportat la incidenta art. 1371 Cod civil despăgubirea trebuie să fie stabilită în raport de procentul de culpa al inculpatului în cauzarea prejudiciului, neputându-se face abstracție de culpa concurentă a părții civile, apreciată a fi majoritară în procent de 90%, întrucât prin fapta sa aceasta a manifestat lipsa de respect față de propria sănătate și integritate. Altfel spus, la cuantificarea prejudiciului moral trebuie să se țină seama de împrejurările producerii evenimentului rutier, extrem de importantă fiind și atitudinea victimei, care a acționat cu ”o atitudine dincolo de cutezanță” și a pătruns în mod intempestiv pe culoarul de deplasare al autoturismului condus de inculpat, încercând să-l oprească.

Totodată, s-a considerat că este necesar și util ca instanțele să se înscrie în practica judiciară întrucât atunci când leziunile și efectele sunt similare nu se poate aprecia că suferința ar fi mai mică sau mai mare decât dacă s-ar crea o discriminare. În acest sens, s-a făcut

referire în continuare la Decizia penală nr. 54/2017 pronunțată în dosarul nr. 867/334/2015 al Curții de Apel Suceava, Decizia penală nr. 459/A/2022 pronunțată în dosarul nr. 7931/182/2021 al Curții de Apel Cluj, Decizia penală nr. 503/06.08.2020 pronunțată în dosarul nr. 9285/221/2018 al Curții de Apel Alba Iulia și Decizia penală nr. 1261/18.11.2021 pronunțată în dosarul nr. 23039/325/2019 al Curții de Apel Timișoara, decizii apreciate ca având relevanță pentru cauza de față.

Nu în ultimul rând, s-a solicitat imputarea procentului de culpă a părții civile (apreciat de 85-90%) asupra tuturor daunelor materiale stabilite prin aplicarea art. 1371 alin. 1 Cod civil dezlegat prin Decizia ICCJ nr. 12/2016.

În probațiune, au fost depuse înscrisuri, respectiv – Sentința nr. 847/2021 din 20.12.2021 dosar 4678/30/2019 menționată cu privire la daunele materiale și Decizia penală nr. 459/A/2022 din dosar 7931/182/2021 cu privire la daunele morale.

Prin apelul formulat de **inculpatul Andrioni Alin Constantin** prin avocat ales, s-a solicitat, în temeiul art. 365 alin. (5), 16 alin. (1) lit. d) din Cod procedură penală coroborat cu art. 26 alia. (1) din Cod penal, desființarea soluției atacate și, rejudecând, achitarea inculpatului în raport de infracțiunea de tentativă de omor, în cauză fiind incidente dispozițiile *excesului neimputabil de legitimă apărare*.

În dezvoltarea apelului, s-a arătat că inclusiv prin actul de sesizare s-a reținut faptul că inculpatul Andrioni a acționat în prezența excesului scuzabil de legitimă apărare, circumstanță atenuantă prevăzută de art. 75 alin. (1) lit. b) din Codul Penal, motiv pentru care s-a solicitat, pentru argumentele următoare, să se constate faptul că disproporția rezultatului determinat de conduita inculpatului s-a datorat *stării de temere și tulburare cauzate de atac*, situație care înlătură antijuridicitatea faptei prevăzute de legea penală.

Astfel, făcând trimitere atât la practica judiciară, cât și la doctrină, s-a precizat că *aceeași depășire a proporționalității* poate fi tratată fie ca o cauză de neimputabilitate, fie ca o circumstanță atenuantă, exclusiv în funcție de existența sau nu a stării de tulburare.

În ceea ce privește contextul în care a fost săvârșită fapta, s-a precizat că în urmă cu doar câteva zile de acel moment jurnaliști din cadrul Televiziunii Române au fost să documenteze construcțiile ilegale efectuate în Parcul Natural Geoparcul Dinozaurilor Țara Hațegului/ situl Natura 2000 ROSCI 0236 Strd-Hațeg, aceștia fiind *goniți* de către persoana vătămată printr-o atitudine ostilă situată la limita infracționalității. S-a menționat totodată că, tot anterior evenimentului care face obiectul prezentului dosar, martorul Coman Nelu i-a transmis inculpatului Andrioni mai multe mesaje ostile prin care i-a cerut imperativ să nu mai posteze pe Facebook despre construcția microhidrocentralelor de pe Râul Alb, deși chestiunea era una de interes public. Astfel cum se reține și în actul de sesizare, demersurile domnului Andrioni erau unele întemeiate, prin Decizia nr. 1728/2016 (dosarul nr. 2552/97/2015 al Curții de Apel Alba), fiind constatat caracterul ilegal al lucrărilor dispunându-se în consecință oprirea.

În acest context, la data de 24 mai 2015, aflând despre faptul că o mână de jurnaliști au venit din nou să documenteze nelegalitățile care se petreceau într-o arie de protecție, persoana vătămată împreună cu încă 7 persoane s-au deplasat la fața locului.

Făcând trimitere aspectele ce reies în urma vizionării imaginilor care se regăsesc la dosarul cauzei, , reținute ca atare și în actul de sesizare, s-a susținut că inculpatul Andrioni s-a aflat sub imperiul unei puternice stări de tulburare, iar acest aspect este reliefat de maniera în care inculpatul vorbea cu colegii săi, strigându-le *haideți sus* înainte de a începe agresiunile propriu zise, de faptul că acesta a blocat ușile mașinii, neavând astfel nicio intenție care să nu fie pașnică (decizia blocării ușilor s-a dovedit a fi fost o decizie foarte înțeleaptă în contextul în care cei 8 intenționau să îl scoată afară din mașină pe domnul Andrioni), decizia de a-și părăsi colegii (dintre care doi erau bătuți cu pumnii și picioarele de ceilalți membri ai grupului persoanei vătămate) doar pentru a scăpa nevătămat din acea altercație. În acest context, s-a arătat că este relevantă și declarația martorei Weidinger Gerit, pasageră în mașina inculpatului, care a arătat într-o declarație că agresorii au început să tragă de portiere și au

vrut să mă scoată afară, aceasta afirmând că a trăit sentimente intense de spaimă și că nu a mai văzut așa ceva niciodată.

Când persoana vătămată și cei ce o însoțeau au observat faptul că inculpatul Andrioni dorește să *scape*, aceștia au întetit *atacul*, lovind cu putere mașina acestuia, în acest context s-a petrecut și regretabilul incident care a determinat rănirea persoanei vătămate. În opinia apărării, vătămarea lui Bocea Mihalache s-a datorat într-o proporție covârșitoare propriei sale conduite peste care s-a suprapus starea de temere/tulburare în care se afla domnul Andrioni, stare generată de atacul lui Bocea Mihalache și a celor 7 persoane care o însoțeau.

A fost criticată argumentația primei instanțe, arătându-se că analiza acesteia este una deficitară întrucât pornește de la premisa greșită că doar persoana vătămată era autorul atacului, când, în realitate, în mod evident toți membrii grupului persoanei vătămate au acționat conjugat, atacul fiind generat, într-o proporție mai mare sau mai mică, de către toți aceștia.

Astfel, deși persoana vătămată era preluată pe capotă, inculpatul Andrioni continua să fie atacat de ceilalți membri ai grupului, atacul nefiind nici pe departe finalizat.

Pe de altă parte, împrejurarea că cele 8 persoane erau sau nu înarmate este străină de specificul analizei pe care prima instanță a fost chemată să o realizeze, întrucât starea de temere se impune a fi reținută ca urmare a împrejurărilor prezentate, anume atitudinea vădit intimidată, apariția promptă la fața locului, mimarea impactului cu ATV-ul, loviturile aplicate de către grupul persoanei vătămate anterior momentului în care domnul Andrioni a plecat de la fața locului, faptul că grupul atacator era unul numeros etc.

Totodată, în opinia apărării, chiar dacă o persoană se afla în mașină, faptul ca este încolțit și agresat cu pumnii și picioarele este un fapt extrem de terifiant, fiind absolut imposibil de prezis cum se va finaliza conflictul.

De asemenea, s-a precizat că prima instanță propune un standard al temerii nejustificat, apreciind în mod greșit că dacă loviturile de pietre nu au determinat spargerea geamurilor, înseamnă că inculpatul Andrioni nu avea de ce să se teamă, când, în realitate, doar norocul a făcut ca mașinii acestuia să nu-i fi fost sparte geamurile sau îndoită caroseria, prin raportare la faptul că loviturile de piatră nu au nimerit zonele vizate.

Concluzionând, s-a considerat că starea de temere trebuie raportată la acțiunea ce constituie atacul și nu la rezultatul pe care îl produce aceasta.

În completarea motivelor de apel, inculpatul Andrioni Alin Constantin, prin avocat ales, a solicitat în principal *trimiterea cauzei spre rejudecare*, considerând că hotărârea este nemotivată, iar argumentele reținute sunt contradictorii.

În subsidiar, s-a solicitat achitarea inculpatului în raport de infrațiunea de tentativă de omor, *în cauză fiind incidente dispozițiile cauzei justificative a legitimei apărări*, reglementată de art. 19 Cod penal.

În ceea ce privește solicitarea de *trimitere spre rejudecare*, s-a arătat că deși prima instanță a enumerat dovezile de agresiune ce confirmă faptul că acțiunea inculpatului nu a fost disproporționată raportat la violența exercitată asupra sa (făcându-se referire la acestea, astfel cum au fost reținute), în final a exclus ipoteza achitării, considerând, în mod netemeinic, că inculpatul a realizat acțiuni ce depășesc sfera proporționalității.

În ceea ce privește fapta săvârșită de inculpatul Andrioni, în opinia apărării, este incidentă *proporționalitatea apărării cu gravitatea atacului*, căci manevra inculpatului de evadare dintr-o situație periculoasă ce a condus la rănirea persoanei vătămate s-a datorat strict stării de temere și pericol sub care se afla, datorita violențelor aplicate de grupul de 8 persoane.

Privitor la solicitarea de *achitare a inculpatului cu reținerea legitimei apărări*, ca și cauză justificativă, după ce s-a făcut referire la scurte considerații asupra legitimei apărări, ca instituție de drept, s-a precizat că întrucât legea nu prescrie o proporționalitate matematică între apărare și atac, aceasta se stabilește de la caz la caz, în funcție de situația de fapt. Așadar, trebuie luate în considerare obiectul atacat de agresor și obiectul vătămat de cel atacat în

ripostă, dar și mijloacele folosite de agresor pentru realizarea atacului și cele folosite de cel atacat pentru înlăturarea atacului. Depășirea proporționalității legitimei apărări poate conduce la reținerea cauzei de neimputabilitate a excesului neimputabil (art. 26 Cod penal) sau a circumstanței atenuante prevăzute de art. 75 alin. (1) lit. b Cod penal.

Astfel, în opinia apărării, instanța de fond a apreciat în mod corect că asupra inculpatului Andrioni și grupului care îl însoțea a fost declanșat un atac direct, imediat, material și injust de către un număr de 8 indivizi, printre care și persoana vătămată însă, în mod greșit, a omis să rețină faptul că disproporția rezultatului determinat de conduita inculpatului s-a datorat stării de temere și tulburare cauzate de atac.

În ceea ce privește existența atacului direct, material și injust din partea persoanei vătămate și a grupului său de 7 persoane, s-a arătat, făcându-se referire la pagina 7 din hotărâre, că instanța se contrazice în afirmații întrucât, deși recunoaște existența unor violente aplicate de către membrii grupului persoanei vătămate, apreciază, în mod deficitar, faptul că inculpatul nu ar fi fost sub imperiul unei mari temeri pentru siguranța vieții lui.

S-a arătat, în continuare, că de la început partea civilă Bocea și gruparea lui nu au avut o atitudine pașnică, diplomata ci, în mod evident, una marcată de rolul de atacatori, astfel încât în situația în care inculpatul Andrioni nu ar fi acționat sub imperiul fricii prin punerea mașinii în mișcare, cu siguranța inculpatul ar fi fost supus la grave violente.

Când persoana vătămată și cei ce o însoțeau au observat faptul că inculpatul Andrioni dorește să scape, aceștia au intensificat atacul, lovind cu putere mașina acestuia. Astfel, persoana vătămată s-a pus în fața mașinii conduse de inculpatul Andrioni încercând să împiedice scăparea inculpatului Andrioni și a martorei Weidinger Gerit, pasagera din dreapta.

Așadar, în realitate, în contextul în care Păun Gabriel și Leordean Vasile erau bătuți, persoana vătămată încerca să îi lipsească de libertate pe cel din mașină, urmând cel mai probabil să le aplice și acestora violențe inimaginabile, apare ca evidenta stare de temere din sufletul inculpatului.

În ceea ce privește susținerea că atacul a fost realizat sub stare de temere/tulburare generată de atacul lui Bocea Mihalache și a celor 7 persoane ce îl însoțeau, s-a arătat că toate împrejurările de fapt demonstrează, fără putință de tăgadă, faptul că plecarea inculpatului din respectivul loc a fost generată de starea de panică în care se afla și nu de dorința de a face rău. Astfel, vătămarea lui Bocea Mihalache s-a datorat într-o proporție covârșitoare propriei sale conduite peste care s-a suprapus starea de temere/tulburare în care se afla Andrioni, stare generată de atacul lui Bocea Mihalache și a celor 7 persoane care o însoțeau. Starea de temere trebuie raportată la acțiunea ce constituie atacul și nu la rezultatul pe care îl produce aceasta. Starea de temere se impune a fi reținută ca urmare a împrejurărilor prezentate mai sus, anume atitudinea vădit intimidată, apariția promptă la fața locului, mimarea impactului cu ATV-ul, loviturile aplicate de către grupul persoanei vătămate anterior momentului în care Andrioni a plecat de la fața locului, faptul că grupul atacator era unul numeros etc.

În fine, s-a arătat că inculpatul a dat dovadă de bună credință și sinceritate, relatând faptele astfel cum le-a perceput, datoria instanței de judecată fiind de a face o analiză și de a decide realitatea faptelor.

Pentru motivele arătate, s-a solicitat admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și, în rejudecare, achitarea inculpatului în raport de infracțiunea de tentativă de omor, în cauză fiind incidente dispozițiile cauzei justificative a legitimei apărări, reglementată de art. 19 Cod penal.

*

Prin încheierea penală pronunțată la data de 11 mai 2022, instanța de apel a admis, în parte, cererea în probațiune formulată de partea civilă Bocea Mihalache, prin apărător, în sensul că a încuviințat depunerea la dosar a înscrisurilor în dovedirea laturii civile, fiind respinsă solicitarea de efectuare a unei adrese în vederea stabilirii stării civile a inculpatului.

Prin încheierea pronunțată la data de 08 iunie 2022, instanța de apel, în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Andrioni Alin-Constantin, din infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 Cod penal raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu reținerea art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, în infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal.

Prin aceeași încheiere, a fost respinsă cererea în probațiune formulată de partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare Reasigurare, privind efectuarea unui supliment la raportul de expertiză medico-legală nr. A.5/10672/2016 cu obiectivele indicate prin încheierea din data de 11.05.2022, ca nefiind utilă soluționării cauzei.

*

Verificând hotărârea penală atacată prin prisma motivelor de apel formulate, respectiv sub toate aspectele de fapt și de drept, în limitele prevăzute de art. 417-418 Codul de procedură penală, precum și a ansamblului materialului probator administrat în cauză, curtea constată următoarele:

Examinând cu prioritate motivul de apel invocat de partea responsabilă Euroins România Asigurare-Reasigurare SA, prin care s-a solicitat desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare raportat la presupusele considerente contradictorii reținute de prima instanță, curtea reține că o astfel de soluție nu este admisibilă în condițiile în care, prin dispozițiile art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. b Cod procedură penală sunt precizat expres care sunt cazurile în care se poate dispune rejudecarea cauzei (iar motivul invocat de partea responsabilă civilmente nu se regăsește printre acestea), iar normele de procedură penală sunt de strictă interpretare. De altfel, în materia căilor de atac, în acord cu principiul dreptului la un proces echitabil, și sub aspectul rezonabilității termenului de soluționare a cauzelor, legiuitorul a intenționat să limiteze posibilitatea pronunțării de soluții de admitere cu trimitere spre rejudecare, având în vedere că aspectele de nelegalitate și/sau netemeinicie pot fi corectate în căile de atac și nu justifică reluarea procedurii în fața primei instanțe, cu consecința directă a prelungirii duratei de soluționare a cauzei.

În ceea ce privește *latura penală* a cauzei, reținem că prin sentința care face obiectul prezentelor apeluri, inculpatul **Andrioni Alin-Constantin** a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii de *tentativă la omor*, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu reținerea circumstanței atenuante prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, respectiv a *depășirii limitelor legitimei apărări*.

În concret, s-a reținut ca *stare de fapt* că în cursul anului 2013, persoana vătămată Bocea Mihalache, cu sprijinul altor persoane, a pus bazele unui șantier pe raza localității Coroiești, pe cursul Râului Alba, Jud. Hunedoara, pe un teren aparținând SC Abi Automotion SRL, pentru construirea a două microhidrocentrale, prin intermediul SC Abi Automotion SRL și Abi Ecoacvacultura SRL, societăți pe care le administra. Acest proiect a generat o serie de reacții de protest din partea unor persoane fizice și juridice cu **activitate declarată** în domeniul protecției mediului, context în care, persoana vătămată și colaboratorii acesteia au încercat să împiedice accesul în zona lucrărilor a celor interesați de obținerea de informații și imagini despre investiția în curs.

În aceste împrejurări, la data de 24.05.2015, inculpatul Andrioni Alin.-Constantin, împreună cu Păun Gabriel, Weidinger Gerit, Leordean Vasile-loan, Sălășan Luca și Leordean Sara Mădălina s-au deplasat cu autovehiculele marca Hyundai Galloper, cu numărul de înmatriculare HD-11-TRS, condus de inculpat, și cu autoturismul marca BMW model X5 cu numărul de înmatriculare TM-55-AVE, condus de martorul Leordean Vasile, în zona în care urmau să înceapă lucrările, într-un loc situat în afara drumului public forestier, în fața panourilor de informare privind investiția, la o distanță de aproximativ 700 metri de ultima locuință, într-un loc neîmprejmuit și fără indicator care să ateste dreptul de proprietate privată.

La scurt timp, la fața locului au sosit și persoana vătămată Bocea Mihalache împreună cu martorii Bocea Adrian-Mihai (fiul său), Coman Nelu, Coman Neluțu, Coman Alin, Vintonescu Gabriel, Lascu Cornel și Antal Andrei, cu un autovehicul tip ATV, condus de către martorul Bocea Adrian-Mihai.

Pe fondul neînțelegerilor existente între cele două grupuri, dar și a faptului că persoanele din entouragele persoanei vătămate au încercat să-i împiedice pe cei sosiți la fața locului împreună cu inculpatul de a înregistra imagini video ori de a fotografia, între cele două grupuri de persoane situația a degenerat, context în care inculpatul și apropiații săi au intenționat să părăsească zona, context în care, inculpatul Andrioni Alin a pus în mișcare autoturismul marca Hyundai Galloper, a virat spre dreapta într-un arc de cerc ocolitor al autoturismului marca BMW, spre direcția Coroiești, încadrându-se pe un drum de servitute. În timpul acestei manevre, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpat ce caută pe proprietatea sa, apoi a început să fugă pe lângă mașină urmat de persoanele cu care venise. În aceste împrejurări, persoana vătămată Bocea Mihalache a ajuns în fața mașinii conduse de către inculpatul Andrioni Alin Constantin, s-a sprijinit cu mâinile pe bull-bar-ul acesteia și cu pieptul de capota motorului. Autoturismul condus de inculpat și-a continuat deplasarea pe drumul care prezenta denivelări, provocând dezechilibrarea persoanei vătămate care a căzut. Inculpatul și-a continuat deplasarea trecând peste Bocea Mihalache și târându-l pe o distanță de 5-6 metri. Prin acest mecanism i-au fost cauzate victimei leziuni traumatice care au necesitat 150-160 zile de îngrijiri medicale, i-au pus în primejdie viața și i-au cauzat o infirmitate post-traumatică.

Această stare de fapt a fost reținută de prima instanță ca urmare a analizei probatoriului administrat în faza de urmărire penală, avându-se în vedere că inculpatul a beneficiat de procedura abreviată, prevăzută de art. 375 Cod procedură penală, acesta recunoscând acuzațiile aduse.

Sub acest aspect curtea reține că prin declarația dată la termenul din 28.10.2021, inculpatul Andrioni Alin-Constantin arată că *înțelege acuzațiile care îi sunt aduse, recunoaște comiterea faptei reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, și solicită să fie judecat în procedura abreviată a recunoașterii vinovăției – care i-a fost explicată – doar pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Apreciem că, în mod corect prima instanță a admis această cerere formulată de inculpat la termenul din 28.10.2021, în prezența apărătorului ales, după luarea concluziilor părților și a procurorului, astfel cum rezultă din încheierea de acel termen.

Făcând propria analiză a probatoriului administrat de organele de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 417 Cod procedură penală, probatoriu confirmat și de declarația de recunoaștere a inculpatului, apreciem că starea de fapt reținută este conformă cu realitatea, fapta de care este acuzat inculpatul există, a fost comisă de către acesta și constituie infracțiunea ce face obiectul acuzației penale în cauză. Cu toate acestea, tot în considerarea prevederilor art. 417 Cod procedură penală și cu respectarea principiului prevăzut de art. 418 Cod procedură penală, în apelul părții civile, curtea a reevaluat materialul probator administrat din perspectiva încadrării juridice a faptei deduse judecății și, deși a apreciat că aceasta întrunește elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 188 Cod penal, comisă în forma tentativei, potrivit art. 32 alin. 1 Cod penal, a dispus prin încheierea din 08.06.2022, *înlăturarea circumstanței atenuante* prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, pentru considerentele expuse pe larg în considerentele acestei încheieri.

Prin urmare, raportat la împrejurarea că înlăturarea circumstanței atenuante de către instanța de apel determină modificarea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea comisă, se impune efectuarea unei noi individualizări judiciare a pedepsei aplicate inculpatului Andrioni Alin-Constantin. În plus, apreciem că reindividualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului Andrioni Alin-Constantin se impune și raportat la soluția pronunțată de prima instanță, care sub acest aspect a reținut prin *dispoziția de condamnare câte un procent de culpă* în sarcina inculpatului (70%) și a persoanei vătămate (30%).

Or, raportat la prevederile art. 74 Cod penal, care reglementează *criteriile generale de individualizare a pedepsei*, considerăm că la stabilirea naturii și duratei pedepsei, precum și la modalitatea de executare a acesteia nu pot fi avute în vedere *procente de culpă*, acestea putând fi cuantificate doar la soluționarea laturii civile, în situațiile în care se poate reține o *culpă concurentă* a victimei în producerea prejudiciului cauzat de fapta ilicită a inculpatului, potrivit art. 1371 alin. 1 Cod civil.

Potrivit art. 74 alin. 1 Cod penal *stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului*, potrivit prevederilor art. 74 alin. 2 Cod penal, *când pentru infracțiunea săvârșită, legea prevede pedepse alternative, pentru alegerea uneia dintre acestea, se ține seama de criteriile arătate la alineatul anterior*.

Criteriile legale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 alin. 1 Cod penal vizează, pe de o parte, *gravitatea infracțiunii săvârșite* (art. 74 alin. 1 lit. a – c Cod penal), iar pe de altă parte, poziția subiectivă a inculpatului și elemente referitoare la *circumstanțele personale ale acestuia* (art. 74 alin. 1 lit. d – g Cod penal).

Deși în ceea ce privește *împrejurările* în care a fost comisă fapta (acesta fiind comisă pe fondul unei dispute apărute pe tema protecție mediului, în contextul în care persoana vătămată pune bazele unei investiții într-o zonă protejată, dispută escaladată până aproape la nivelul de a declanșa un conflict fizic între părțile implicate), acestea nu denotă o gravitate deosebită, în ceea ce privește *modul de comitere și mijloacele folosite*, apreciem că acestea conferă infracțiunii o gravitate deosebită. Sub acest aspect reținem că inculpatul aflat la volanul unui autoturism de teren care rula cu viteză relativ mică într-o zonă în care se aflau și alte persoane, văzând persoana vătămată ajunsă în zona frontală a autovehiculului, iar apoi ajunsă în contact cu acesta și chiar sprijinindu-se de capotă, nu a schițat nici un gest de a opri, chiar mai mult și-a continuat deplasarea chiar după ce persoana vătămată a căzut sub autoturism și a trecut peste ea. Acționând în acest fel, apreciem că atât *modul de comitere a faptei* (prin trecerea cu autovehiculul peste persoana vătămată căzută între roți), cât și *mijlocul folosit* (un autovehicul de teren), conferă un grad sporit de pericol concret infracțiunii comise.

În ceea ce privește *starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită*, respectiv pentru viața victimei, apreciem de asemenea că infracțiunea comisă este una deosebit de gravă, raportat la faptul că doar întâmplarea a făcut ca persoana vătămată să nu-și piardă viața pe loc, în contextul în care autovehiculul condus de către inculpat a trecut cu partea mediană peste aceasta, producându-i multiple leziuni.

În același sens, apreciem că infracțiunea comisă prezintă o gravitate deosebită și sub aspectul *rezultatului produs*, respectiv a urmărilor pe care aceasta le-a avut asupra stării de sănătate și a integrității corporale a victimei, astfel cum rezultă cu certitudine din actele medicale de la dosar, viața acestuia fiind afectată drastic și definitiv ca urmare a faptei inculpatului.

Cu privire la *motivul săvârșirii infracțiunii și la scopul urmărit* nu se poate spune că acestea ar conferi o gravitate deosebită faptei, atâta timp cât inculpatul *nu a urmărit* producerea rezultatului, respectiv suprimarea vieții victimei (dar a acceptat-o prin modul în care a acționat).

Trecând la criteriile care țin de persoana inculpatului, respectiv faptul că acesta se află la primul contact cu legea penală și că este o persoană educată, relativ bine integrată în societate, apreciem că acestea sunt în favoarea acestuia. Cu toate acestea, deși inculpatul a beneficiat de procedura abreviată de judecată prevăzută de art. 375 Cod penal, raportat la conduita avută de către acesta față de victimă, apreciem că în favoarea acestuia nu poate fi reținut criteriul prevăzut de art. 74 alin. 1 lit. g) Cod penal. Pentru a ajunge la această concluzie avem în vedere lipsa totală de empatie pe care inculpatul a avut-o după comiterea faptei față de persoana vătămată, atitudine pe care acesta a exprimat-o chiar și public, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar de către persoana vătămată.

De asemenea, pentru aceleași considerente apreciem că susținerile parchetului, formulate cu ocazia dezbaterilor, în sensul reținerii în favoarea inculpatului a circumstanței atenuante prevăzute de art. 75 alin. 2 lit. b) Cod penal, respectiv a împrejurărilor legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului sunt vădit nefondate.

În concluzie, punând în balanță toate aceste circumstanțe concrete din perspectiva criteriilor prevăzute de art. 74 Cod penal, raportate la limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă, respectiv închisoarea de la 5 la 10 ani (reduse cu o treime ca urmare a reținerii prevederilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală), apreciem că se impune a-i fi aplicată inculpatului Andrioni Alin-Constantin o pedeapsă orientată spre maximum special redus, respectiv o pedeapsă de 6 ani închisoare.

În ceea ce privește solicitarea formulată de inculpat, prin apărător ales, cu ocazia dezbaterilor apelului, de pronunțare a unei soluții de achitare, considerând că în cauză este incident cazul de imposibilitate a exercitării acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. d) Cod procedură penală, respectiv a acționat în legitimă apărare, o considerăm *nefondată*. Astfel cum rezultă din considerentele Încheierii penale pronunțate la 08.06.2022, motivul pentru care a fost înlăturată circumstanța atenuantă prevăzută de art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, respectiv *depășirea limitelor legitimei apărări*, a constat tocmai faptul că inculpatul nu a acționat în *legitimă apărare*, în sensul prevederilor art. 19 alin. 2 Cod penal.

Reiterând cele reținute deja, pentru a răspunde la solicitarea inculpatului, curtea constată că, pentru a ne afla în prezența *legitimei apărări*, trebuie să fie îndeplinite, cumulativ, o serie de condiții referitoare atât la *atacul* exercitat împotriva făptuitorului, cât și la *apărarea* acestuia.

Astfel, *atacul* exercitat împotriva făptuitorului trebuie să fie *material* (trebuie să fie exercitat prin *mijloace fizice* și să se îndrepte *împotriva existenței fizice* a valorii sociale ocrotite, prin urmare, atunci când atacul constă exclusiv în *cuvinte, amenințări, injurii, etc.*, nu se poate vorbi de un atac material care să legitimeze o apărare în sensul prevederilor art. 19 Cod penal), *direct* (se pune în pericol *nemijlocit* valorarea socială ocrotită, chiar dacă aceasta nu presupune existența obligatorie a unui contact direct al agresorului cu obiectul care încorporează valoarea socială ocrotită, dar atacul *nu va fi însă direct în măsura în care între agresor și obiectul care încorporează valoare ocrotită există un obstacol* pe care acesta nu îl poate depăși - un zid, o poartă încuiată, sau un spațiu foarte mare, etc.), *imediat* (atacul trebuie să fie ori iminent - declanșarea lui să constituie o *certitudine* și nu o *simplă eventualitate*, ori actual - *în curs de desfășurare*) și *injust* (adică să fie exercitata în lipsa autorizării de către ordinea juridică).

În ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească *apărarea* făptuitorului, pentru a ne afla în prezența legitimei apărări, reținem că aceasta *trebuie să fie precedată de atac*, să fie *îndreptată împotriva agresorului*, să fie *necesară* pentru a înlătura atacul, să *intervenă în intervalul de timp cât atacul este imediat*, să aibă *caracter idoneu și necesar* (chiar dacă nu exclusiv) și să fie *proporțională cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul* (fapta penală săvârșită în apărare trebuie să prezinte o *gravitate mai mică sau aproximativ egală cu cea a atacului*, examenul de proporționalitate trebuind să pornească de la *urmările celor două acțiuni*, adică urmarea pe care cel mai probabil ar fi produs-o atacul și urmarea produsă în urma apărării, avându-se în vedere și valorile sociale în conflict, *mijloacele utilizate în atac și apărare, raportul de forțe dintre agresor și victimă precum și toate circumstanțele în care s-a desfășurat atacul*).

Revenind la starea de fapt concretă cu care a fost sesizată instanța în prezenta cauză, reținem că potrivit actului de sesizare, la data de 24.05.2015, în jurul orelor 11:00 – 12:00, pe raza localității Băiești, comuna Pui, jud. Hunedoara, pe fondul declanșării unui conflict între inculpatul **Andrioni Alin-Constantin** și persoanele care-l însoțeau, pe de o parte, și persoana vătămată **Bocea Mihalache** și persoanele care-l însoțeau, pe de altă parte, inculpatul a pus în mișcare autoturismul marca Hyundai Galloper, a virat spre dreapta într-un arc de cerc

ocolitor, spre direcția Coroiști, încadrându-se pe un drum de servitute. În timpul acestei manevre, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpat ce caută pe proprietatea sa, apoi a început să fugă pe lângă mașină urmat de persoanele cu care venise. Grupul a înconjurat autoturismul inculpatului, însoțindu-l în mers, încercând să determine oprirea acestuia prin îndemnuri verbale, gesturi, lovirea caroseriei și rabatarea unei oglinzi. În aceste împrejurări, partea civilă **Bocea Mihalache** fi trecut îndeaproape, prin dreapta, prin fata mașinii conduse de către inculpatul **Andrioni Alin-Constantin**, s-ar fi sprijinit cu mâinile pe bull-bar-ul acesteia și cu pieptul de capota motorului. Autoturismul condus de inculpat și-a continuat deplasarea pe drumul de servitute, care prezenta denivelări, provocând dezechilibrarea părții civile care a căzut. In acest context inculpatul și-a continuat deplasarea trecând peste **Bocea Mihalache** și l-a târât pe o distanță de 5-6 metri. Prin acest mecanism i-au fost cauzate victimei leziuni traumatice care au necesitat 150-160 zile de îngrijiri medicale, cu punerea în primejdie a vieții fiindu-i cauzată o infirmitate post-traumatică.

Făcând aplicarea considerentelor teoretice anterior menționate la această **presupusă stare de fapt**, constatăm că în cauză nu sunt îndeplinite nici condițiile **atacului** (presupusa faptă a persoanei vătămate de a se îndrepta spre autovehiculul condus de inculpat în contextul neînțelegerilor apărute între cele două grupuri de persoane), **precum nici condițiile apărării** (fapta penală de care este acuzat inculpatul, constând în acțiunea de a-și continua deplasarea cu autovehiculul pe care-l conducea, în condițiile în care persoana vătămată a fost preluată pe capotă, iar ulterior a căzut în fata autovehiculului care și-a continuat deplasarea târând victima pe o distanță de 5 – 6 metri).

Prin urmare, pentru aceleași considerente apreciem că solicitarea inculpatului de achitare a sa, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. d) Cod procedură penală, raportat la art. 19 Cod penal, este nefondată.

În ceea ce privește *latura civilă* a cauzei, curtea reține, așa cum în mod corect a reținut prima instanță, că potrivit dispozițiilor art. 19 alin. 5 Cod procedură penală, repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile, text care trebuie coroborat cu dispozițiile art. 1357 Cod civil. De asemenea, reținem că potrivit art. 1385 Cod civil, *prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel*. Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, iar potrivit art. 1386 Cod civil, *repararea prejudiciului se face (...) prin plata unei despăgubiri*.

Referitor la acțiunea civilă exercitată în cauză de partea civilă Bocea Mihalache, avem în vedere consecințele deosebit de grave ale leziunilor produse prin fapta ilicită a inculpatului, care au necesitat un număr relativ mare de zile de îngrijiri medicale (150-160 zile de îngrijiri medicale), fiindu-i pusă în pericol viața și cauzându-i și o infirmitate postraumatică. Recuperarea părții civile este una dificilă, care necesită un interval îndelungat de timp, iar consecințele leziunilor suferite se produc și în prezent.

Curtea constată că la soluționarea laturii civile instanța de fond a avut în vedere procentul de 70% culpa inculpatului și 30% culpa persoanei vătămate.

Sub acest aspect, raportat la împrejurările în care a avut loc incidentul și conduita persoanei vătămate de la acel moment, curtea va reține un procent de culpă de 20% în sarcina părții civile, respectiv 80% în sarcina inculpatului, astfel încât hotărârea apelată va fi reformată și sub toate aspectele care derivă din reținerea culpei comune.

Pentru a ajunge la această concluzie, reținem în concret împrejurarea că persoana vătămată s-a apropiat de partea dreaptă a autovehiculului pus în mișcare de inculpat și chiar s-a deplasat paralel cu acesta, cu intenția de a-i cere socoteală inculpatului despre motivul pentru care se află acolo. Cu toate acestea, la momentul la care inculpatul a efectuat virajul spre dreapta, pentru a părăsi acel loc, inculpatul nu a păstrat o distanță de siguranță între el și autovehiculul ce rula cu viteză redusă în momentul în care a ajuns în partea frontală a acestuia, considerând că aflându-se în acea poziție, inculpatul va opri. Aceasta a fost culpa (din perspectivă civilă) ce poate fi reținută persoanei vătămate. În ceea ce privește culpa civilă, cauzatoare de prejudiciu a inculpatului constă, pe de o parte, atât în faptul că în urma

efectuării virajului spre dreapta, nu a avut nici o reacție în momentul în care persoana vătămată a ajuns în fața autovehiculului, iar pe de altă parte, nu a avut nici o reacție în momentul în care persoana vătămată a ajuns în contact cu partea frontală a autoturismului, s-a ridicat pe capotă, iar ulterior a căzut sub acesta.

Cu referire la apelul părții civile, constatăm că este criticată hotărârea instanței de fond atât în ceea ce privește cuantumul daunelor materiale, cât și cel al daunelor morale, solicitându-se, în esență:

- cheltuieli efectuate pentru recuperarea neuromotorie - suma de 6.482 euro;
- cheltuieli cu achiziția de materiale medicale, sanitare, medicamente în perioada 2016-2021, suma de 324.432 lei. În subsidiar, obligarea la plata sumelor ce vor rezulta din înscrierile noi depuse în apel;
- cheltuieli efectuate pentru cazare, masă, întreținere, servicii în perioada iunie-septembrie 2015 la Centrul de Reabilitare WEISSER HOF, Viena, suma de 20.000 euro, echivalent 98.800 lei;
- cheltuieli efectuate pentru adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea vătămată - suma de 9.163 euro și suma de 54.105 lei;
- nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021, de către partea vătămată Bocea Mihalache - suma de 5.481.804 lei;
- nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021, de către Bocea Ana, soția părții vătămate Bocea Mihalache - suma de 252.406 lei;
- prestație periodică viitoare - suma de 67.036 lei/lunar, la care se adaugă suma rezultată din actualizarea la zi a costurilor pentru materiale medicale, sanitare, medicamente, cu începere de la data pronunțării hotărârii până la data încetării stării de nevoie în care se află partea civilă Bocea Mihalache sau atingerea plafonului maxim de despăgubire de 5 milioane euro, cu penalitatea de 0,2% pe zi de întârziere, conform art. 37 alin. 4 teza II rap. la art. 38 și art. 68 din Normele ASF nr. 23/2014, aplicabile în cauză, pentru fiecare debit lunar scadent;
- daune morale - suma de 2 milioane euro.

În ceea ce privește cheltuielile judiciare, observăm că apărătorul ales al părții civile, la termenul de judecată în care a fost dezbătut fondul cauzei, a precizat că înțelege să le solicite pe cale separată.

Reținem, totodată, că prin apelul formulat partea responsabilă civilmente S.C. Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. s-a solicitat, în esență, în principal, în situația achitării, respingerea acțiunii civile raportat la art. 1360 Cod civil, respectiv art.27 pct. 1 lit. b Norma ASF 23/2014, iar în subsidiar, diminuarea daunelor materiale la suma de 6.834 euro și 15.541,59 lei (care reprezintă prejudiciu în patrimoniul părții civile dovedit cu înscrieri justificative și aflate în legătură de cauzalitate cu evenimentul rutier), respingerea prestației periodice lunare de 2.100 lei începând cu data rămânerii definitive a hotărârii și până la încetarea stării de nevoie, diminuarea daunelor morale până la concurența sumei de 50.000 euro (în conformitate cu practica judiciară în materie prin aplicarea art. 50 pct. 1 lit. f Norma ASF 23/2014 și procentul minoritar de culpa a inculpatului Andrioni Alin Constantin 10-15%, raportat la incidența art. 1360 alin. 2 Cod civil și art. 1371 alin. 1 Cod civil), imputarea procentului de culpa a părții civile Bocea Mihalache (apreciat a fi de 85-90%) asupra daunelor materiale stabilite prin aplicarea art. 1371 alin.1 Cod civil dezlegat prin Decizia ICCJ nr. 12/2016.

Având în vedere situația de fapt, astfel cum a fost reținută, constatăm că, în mod corect, a fost angajată răspunderea civilă delictuală a inculpatului Andrioni Alin Constantin, fiind neîndoielnic că fapta culpabilă a acestuia, ce a condus la accidentarea persoanei vătămate Bocea Mihalache, a fost de natură să îi cauzeze acestuia atât prejudicii de ordin moral cât și de ordin material, constând în suferința fizică și psihică, șocul și traumele îndurate în perioada necesară vindecării leziunilor, starea actuală de sănătate, precum și cheltuielile de îngrijire și tratament efectuate în vederea vindecării.

Reținând că introducerea în cauză a părții responsabile civilmente S.C. Euroins România Asigurare-Reasigurare S.A. s-a făcut în mod legal, constatăm că partea responsabilă civilmente este persoana ținută să repare prejudiciul cauzat prin fapta ilicită a inculpatului, în baza contractului de asigurare.

În acord cu prima instanță, curtea reține că, pe baza înscrisurilor de la dosarul cauzei, au fost dovedite următoarele cheltuieli (în quantum de **78.241,02 euro și 8.489,95 lei**):

- 9.200 euro, reprezentând transportul cu avionul de la Cluj-Napoca la Viena, conform facturii emise pentru Bocea Mihalache, achitate în numerar la data de 02.06.2015 (f. 10 vol II d.i.f.);

- 25.604 euro, reprezentând costul spitalizării la Spitalul de Terapie în Caz de Accident Meidling Viena, conform facturii nr. 90848345/06.07.2015 emise pentru Bocea Mihalache, achitate potrivit aceluiași înscris (f. 24 vol II d.i.f.);

- 39.420 euro, reprezentând contravaloarea spitalizării în Centrul de Reabilitare Weisser Hof Viena, conform facturii nr. 2114015129 emise pentru Bocea Mihalache, achitate conform aceluiași înscris (f. 37 -38 vol II d.i.f.);

- 1.287,02 euro, cheltuieli efectuate pe timpul șederii în Viena, dovedite cu bonuri fiscale (f. 42-46 vol II d.i.f.);

- 2.730 euro, reprezentând echipamente medicale, conform facturii emise pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Alexandru Marian(f. 126-128 vol II d.i.f.);

- 2.800 lei, reprezentând contravaloare asistență medicală de specialitate, conform contractului 4894/2017(f.165-168 vol. II d.i.f.),

- 1.101,6 lei, reprezentând contravaloare asistență medicală, conform contractului nr.76787/02.08.2018 (f. 170-175 vol. II d.i.f.), achitată prin bonul fiscal aflat la fila 176 vol. II d.i.f.;

- 1.505,35 lei, reprezentând sondă foley (f. 189 vol. II d.i.f.), conform facturii nr. CC_MHC001517/23.08.2021 emise de Medisens Health Care SRL pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Alexandru (f. 365 vol. II dosar apel);

- 1.758 lei, reprezentând contravaloare catetere, conform facturii nr.EMDG012665/17.06.2021 emise de EuroMedical Distribution Grup SRL pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Alexandru Marian (f. 190-191 vol II d.i.f.);

- 1.325 lei, reprezentând materiale sanitare, conform facturii nr. EMDG012383/10.03.2021 emise de EuroMedical Distribution Grup SRL pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Alexandru Marian(f. 195-196 vol. II d.i.f.).

În ceea ce privește *daunele materiale* solicitate de partea civilă Bocea Mihalache prin cererea de constituire parte civilă, instanța de control judiciar urmează să analizeze hotărârea instanței de fond, prin prisma dispozițiilor legale incidente în cauză și a criticilor formulate de apelanți, avându-se totodată în vedere că apelul părții responsabile civilmente vizează și quantumul acestor despăgubiri.

Astfel, în ceea ce privește pretențiile vizând cheltuielile efectuate pentru adaptarea structurală a imobilului în care locuiește partea civilă, probate cu Contractul de vânzare-cumpărare nr. 171/11.10.2016 încheiat între SC VASEV S.R.L. și ABISHOP RO SRL (având ca obiect executarea a 5 buc ferestre, 2 uși exterioare, 6 uși interioare și 1 scară cu specificațiile din anexă, f. 54-57 vol II d.i.f.), facturile nr. 114 (în quantum de 28.280,40 lei, f. 58 vol. II d.i.f.) și 126 (în quantum de 14.810,40 lei, f. 60 vol. II d.i.f.)- emise de SC Vasev SRL, factura nr. 384/2016 (în quantum de 50.000 lei, f. 65 vol. II d.i.f.)- emisă de SC COMELEH SRL, factura nr. 20160782 (în quantum de 2.435,82 lei) și achitate cu 4 ordine de plată de către ABISHOP SRL(f. 59, 61, 66 și 70 vol II d.i.f.), curtea apreciază că, în mod corect, au fost respinse ca *inadmisibile* de către prima instanță, având în vedere înscrisurile depuse la dosar, care dovedesc faptul că facturile și contractele privind bunurile achiziționate, respectiv serviciile prestate au fost emise pe numele unei societăți comerciale- SC ABISHOP RO SRL, administrate de soția părții civile, fiind achitate prin ordine de plată sau alte instrumente de plată emise de aceeași persoană juridică.

Reamintim faptul că, prin acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, inculpatul sau partea responsabilă civilmente *pot fi acționați numai în raport de prejudiciul (patrimonial și nepatrimonial) cauzat prin infracțiune persoanei vătămate*, urmărindu-se repararea integrală a prejudiciului înregistrat în *patrimoniul acesteia*. Așadar, subiect activ al acțiunii civile poate fi persoana vătămată sau succesorii acesteia (în cazul infracțiunilor care au ca rezultat decesul victimei), care s-au constituit parte civilă în procesul penal.

Curtea reține că, potrivit art. 50 alin. 1 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, *despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea ori distrugerea de bunuri și, conform art. 55 din aceeași lege, despăgubirile se plătesc de către asigurator persoanelor fizice sau juridice păgubite*.

Din această perspectivă, dispozițiile art. 1472 Cod civil nu sunt aplicabile în cauză, câtă vreme partea civilă nu a făcut dovada că ar fi restituit, în orice modalitate, sumele societăților comerciale care au efectuat respectivele plăți, cum nu a dovedit nici faptul că suma a fost acoperită în final tot din patrimoniul părții civile. Sub acest aspect, curtea reține că practica judiciară invocată în susținerea cererii, cu referire la Decizia civilă nr. 150/2021 a Curții de Apel Iași vizează o situație diferită, respectiv cea în care sumele achitate de terța persoană s-au efectuat pentru persoana vătămată, dovedindu-se că i-au fost restituite acesteia toate sumele avansate.

Or, în speță, persoana vătămată Bocea Mihalache, constituită parte civilă, nu a făcut dovada că a restituit terței persoane sumele achitate pentru ea, astfel că nu a făcut dovada existenței prejudiciului în patrimoniul propriu.

Prin urmare, curtea, cu ocazia soluționării cererii privind acordarea daunelor materiale, va avea în vedere doar sumele cheltuite de partea civilă, dovedite prin înscrisuri, și achitate fie de partea civilă, fie de un membru de familie (în speță, soția sau fiul, prezumându-se că aceste cheltuieli au fost efectuate de partea civilă întrucât aceasta din urmă s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a efectua plățile), urmând să fie respinse cele dovedite prin facturi emise pe societăți comerciale sau pe numele altei persoane (spre exemplu, Bocea Ana) și achitate de terțe persoane (societăți, respectiv de numitul Lestyan Emanuel, cum este în cazul facturii în cuantum de 658,25 euro) sau de soția/fiul părții civile, chiar dacă acestea reprezintă contravaloarea unor dispozitive/echipamente/aparatură medicale.

În ceea ce privește suma de 6.482 euro, reprezentând costul internării pentru recuperare în Centrul de Reabilitare WEISSER Hof Viena, dovedită prin înscrisurile aflate la filele 145-146 vol II d.i.f. și f. 134-136 (anexa 11) vol. I dosar apel, curtea constată că factura a fost emisă pe numele Bocea Mihalache la data de 02.09.2016 însă a fost achitată prin tranzacția nr. 020060906H000003 de către SC SPEEDY EXCHANGE SRL (f. 146 vol. II d.i.f.), împrejurare față de care, pentru motivele arătate anterior, curtea o va respinge ca inadmisibilă în cadrul procesului penal.

Critica hotărârii primei instanțe, sub aspectul respingerii daunelor materiale constând în cheltuielilor efectuate de către soția părții civile și cei doi copii majori ai acesteia în perioada internării la Spitalul din Viena și la centrul de recuperare (iunie-septembrie 2015), cheltuieli estimate la 20.000 euro, echivalent 98.800 lei, este neîntemeiată.

Având în vedere că repararea prejudiciului în cadrul răspunderii civile delictuale are drept scop înlăturarea integrală a efectelor faptei ilicite (art. 1349 alin. 2, art. 1385 alin. 1 din Cod civil), curtea reține că persoana vătămată are dreptul de a solicita părții responsabile civilmente contravaloarea daunelor pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, dovedite prin orice mijloc de probă, în condițiile în care, cheltuielile solicitate se circumscriu celor prevăzute de art. 50 alin 1 din Norma nr. 23/2014.

Având în vedere considerentele expuse anterior precum și dispozițiile art. 50 alin 1 lit d din Norma 23/2014, curtea apreciază că solicitarea părții civile pentru acordarea daunelor materiale menționate nu își găsește temei legal în răspunderea părții responsabile civilmente.

Cu privire la condițiile răspunderii civile delictuale, curtea observă că legiuitorul a fixat următoarele reguli: orice persoană care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligată să îl repare, răspunzând pentru cea mai ușoară culpă (art.1357 Cod civil). Așadar, cele patru condiții generale pentru angajarea răspunderii civile delictuale sunt: săvârșirea unei fapte ilicite, vinovăția făptuitorului, existența unui prejudiciu și legătura de cauzalitate *directă* între fapta ilicită și prejudiciu.

Potrivit art. 19 Cod procedură penală, obiectul acțiunii civile în procesul penal constă în *tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale*. Acțiunea civilă își are deci temeiul în același fapt ca și acțiunea penală, și anume săvârșirea infracțiunii.

Din prevederile legale rediate anterior rezultă că toate cheltuielile pe care asigurătorul are obligația să le restituie au legătură *directă* cu persoana vătămată și cu vătămrile ce i-au fost aduse acesteia. Totodată, reținem că pentru a se obține repararea prejudiciului, trebuie îndeplinite două condiții: caracterul *cert* al acestuia, ceea ce presupune că acesta este sigur atât în privința existenței cât și în privința posibilității de evaluare și condiția ca prejudiciul să nu fi fost încă reparat.

Curtea mai are în vedere că în cadrul acțiunii de reparare a prejudiciului în cazul răspunderii delictuale, potrivit art. 1387 Cod civil, *în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane (...) despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală*, cheltuieli care, potrivit doctrinei, privesc toate acele sume care au fost folosite de victimă, aparținători, rude sau prieteni pentru a-i asigura acesteia transportul, alimentația, medicamentația, tratamentul și îngrijirea necesară, pe întreaga durată a spitalizării, convalescenței, până la completa sa vindecare. Or, astfel cum rezultă din motivele de apel depuse de partea civilă, suma estimată la 20.000 euro constă în *transportul, masa și cazarea periodică a soției și a celor doi copii majori ai persoanei vătămate pe perioada internării persoanei vătămate la spitalul din Viena și la centrul de recuperare, cheltuielile de întreținere/alimentare efectuate de Bocea Ana, servicii specifice de curățare/igienizare a propriei îmbrăcăminte, dar și cele necesare igienei personale pe o durată de peste 4 luni*, reprezentând cheltuieli care nu pot fi puse în sarcina asigurătorului, răspunderea acestuia fiind limitată, potrivit dispozițiilor art. 50 alin 1 lit. d din Norma 23/2014, la: *„eventualele cheltuieli prilejuite de accident - cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările”*.

Remarcăm, totodată, faptul că sumele solicitate cu titlu de daune materiale (cu referire la *achiziționarea unor articole de îmbrăcăminte specifice pentru persoana vătămată, numeroase alte materiale și medicamente*) nu au fost dovedite prin înscrisuri, aspect de altfel recunoscut și de către partea civilă. Curtea subliniază că, în ceea ce privește sarcina probei, în litigiile de natură civilă, sunt incidente dispozițiile art. 249 Cod procedură civilă, potrivit cărora *“cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.”*

Fără a nega necesitatea prezenței membrilor familiei și importanța acestora în ceea ce privește recuperarea persoanei vătămate Bocea Mihalache, cheltuielile efectuate de membrii familiei, astfel cum au fost individualizate mai sus, nu pot fi acordate acestuia cu titlu de despăgubiri materiale în temeiul răspunderii societății de asigurări.

De asemenea, în considerarea motivelor și dispozițiilor la care am făcut referire anterior, curtea, în acord cu instanța de fond, urmează să respingă capătul de cerere vizând atât acoperirea prejudiciului suferit prin nerealizarea câștigului din muncă în perioada 2015-2021 de către Bocea Ana, soția părții civile Bocea Mihalache, cât și prestația periodică lunară viitoare, în cuantum de 3.946 lei/lunar, pentru aceasta, având în vedere că, în cadrul acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal, toate cheltuielile pe care asigurătorul are obligația

să le restituie, au legătură directă cu persoana vătămată și cu vătămrile ce i-au fost aduse acesteia.

Sub acest aspect, curtea reține că dispozițiile art. 1387 Cod civil, invocate de partea civilă, nu pot fundamenta admiterea solicitării acesteia, întrucât despăgubirile ce pot fi acordate, potrivit principiului reparării integrale a prejudiciului, în temeiul acestor prevederi cuprind, *în condițiile art. 1388 Cod civil, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit* (în speță, doar persoana vătămată de fapta ilicită a inculpatului) *a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească.*

În plus, reținem că, potrivit doctrinei, dispozițiile art. 1392 Cod civil constituie completarea art. 1390, stabilind dreptul la despăgubire pentru cheltuielile ocazionate de îngrijirea victimei sau, în caz de deces al acesteia, pentru înmormântare, în favoarea altei persoane, chiar dacă aceasta nu este din categoria celor care potrivit legii, au dreptul la întreținere din partea celui decedat. Condiția este ca respectiva persoană să dovedească că a făcut cheltuieli pentru îngrijirea sănătății sau, în caz de deces, pentru înmormântarea victimei, iar calea prin care se poate solicita restituirea cheltuielilor de la cel care răspunde pentru fapta care a cauzat acest efort financiar o acțiune în fața instanței civile. Aceste cheltuieli nu pot fi solicitate prin acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, deoarece aceasta din urmă, potrivit art. 19 alin. 1 Cod procedură penală, se limitează *doar la tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile pentru prejudiciul produs, nu și la alte raporturi juridice civile născute între terțe persoane și cele care răspund de prejudiciul produs prin fapta ilicită.*

Privitor la cheltuielile cu achiziția de materiale medicale, sanitare, medicamente efectuate în perioada 2016-2021, curtea reamintește că, pentru a putea fi acordate, acestea, pe lângă faptul că trebuie să fie în legătură de cauzalitate cu fapta ilicită produsă de inculpat și urmările acesteia, acestea trebuie să fie *certe și să nu fi fost reparate încă*, împrejurare față de care instanța de control judiciar va analiza cheltuielile efectuate raportat la înscrisurile doveditoare privind achiziția /plata produselor aflate la dosarul cauzei, inclusiv raportat la cele inserate în tabelul centralizator nr. 2 – Anexa 8, aflat la fila 278-279 vol. II dosar apel.

Așadar, curtea constată următoarele:

- facturile nr. 253091/13.06.2018, 276434/10.02.2020, 276747/26.02.2020, 279438/02.07.2020, 282914/28.10.2020, 282347/12.10.2020, 239794/24.08.2017, 262641/11.01.2019, în cuantum total de 12.702,72 euro (6.444,24 euro fără cele decontate de CNAS) au fost emise de BSTAENDIG VERBANDSTOFFFABRIK GMBH, beneficiar/cumpărător este ABI ROPLATI SRL, fiind achitate de SC ABI ROPLATI SRL, exceptând două cu privire la care nu există dovada plății (f. 280-303 vol. II instanța apel);

- factura nr. 77135558/18.10.2016, în cuantum de 1.535,12 euro (627,84 euro fără CNAS) a fost emisă de PAUL BSTAENDIG GMBH, beneficiar este SC ABI AUTOMOTION SRL, însă nu există vreo dovadă a plății (f. 304-305 vol. II instanța apel);

- facturile nr. 20180143/03.03.2021, 20180097/13.02.2020, 20090261/26.08.2017, 20180003/05.02.2018, 2018/0017/20.06.2018, în cuantum total de 3.554,75 euro, au fost emise de SEGEN GOTTES APOTHEKE AUSTRIA, beneficiar/cumpărător este Bocea Ana, fiind achitate de Bocea Alexandru și Lestyan Emanuel (f. 306-323 vol. II instanța apel);

- notificarea din data de 09.08.2021 și facturile nr. 102265/31.03.2022, 94551/12.08.2021, 102265/02.12.2021, în cuantum total de 1.644,46 euro, au fost emise de SONNEN APOTHEKE/EUMEDIC Germania, beneficiar/cumpărător este Bocea Ana, două dintre acestea fiind achitate de Bocea Ana și Bocea Alexandru, iar pentru două dintre ele nu există dovada plății (f. 334-340 vol. II instanța apel);

- facturile nr. 9195/15.02.2021 și 10010/18.03.2022, în cuantum total 1.291,03 lei, au fost emise de PRIMA SHOP ROMANIA, beneficiar/cumpărător este Bocea Ana și nu există dovada plății (f.341-342 vol. II instanța apel);

- facturile nr. AM00019417/08.03.2017, AM0018517/11.12.2020, AM0021489/06.09.2021 (care nu a fost depusă, însă se face referire la aceasta în ordinul de

plată) și AM00021010/02.07.2021, în cuantum total de 12.280,80 lei (1.285,2 lei fără cele decontate de CNAS), au fost emise de ALPHA MEDICAL SRL, beneficiar/cumpărător este Bocea Ana, fiind achitate de Bocea Alexandru (f. 355-361 vol. II instanța apel);

- factura nr. CC-MHC001157/30.06.2021, în cuantum de 695,49 lei (649,08 fără suma decontată de CNAS), a fost emisă de MEDISENS HEALTH CARE, beneficiar/cumpărător este Bocea Ana, iar plata a fost efectuată de Bocea Alexandru (362-363 vol. II instanța apel);

- factura nr. 1618/11.11.2020, în cuantum de 989,64 lei, a fost emisă de SIRIUS DISTRIBUTION, beneficiar/cumpărător este SPEEDY EXCHANGE SRL, fiind achitată de aceeași societate comercială (f. 370-371 vol. II instanța apel),

împrejurarea față de care, în considerarea argumentelor expuse anterior (respectiv faptul că despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, prejudiciul să fie localizat în patrimoniul persoanei vătămate de fapta ilicită a inculpatului sau, în situația în care prejudiciul a fost achitat de o societate comercială, partea civilă să fi făcut dovada că a restituit firmelor contravaloarea facturilor/cheltuielii, ceea ce nu s-a dovedit), curtea va respinge aceste despăgubiri solicitate cu titlu de daune materiale și va admite apelul părții responsabile civilmente sub acest aspect.

În considerarea aspectelor reținute anterior, curtea urmează să *înlăture* daunele materiale acordate de instanța de fond, în cuantum total de **117.107,58 lei, 53.900,55 euro și 8.589 dolari**, pentru următoarele argumente:

- 2.807,98 euro, reprezentând cheltuieli pe timpul șederii în Viena, conform extraselor de cont indicate la filele 29-32 vol. II d.i.f., care descriu tranzacții/plăți efectuate de SPEEDY EXCHANGE S.R.L. către STARR INN WIEN, fără a se individualiza ce reprezintă în concret având în vedere că nu există facturi emise în acest sens, cu excepția unei confirmări de rezervare pentru Bocea Ana(f. 28 vol. II d.i.f.), care raportat la numărul confirmării nu a fost regăsită între plățile menționate anterior;

- 59.480,52 lei, lift interior (f. 48-53 vol. II dos inst), factura a fost emisă pe SC ABI ROPLATI SRL și achitată cu ordin de plată de SC ABI ROPLATI SRL (f. 50-51 vol. II d.i.f.);

- 19.521 euro, reprezentând cheltuieli cu echipamente medicale (f. 77-78 vol. II d.i.f., f. 86-87 vol II d.i.f.), factura emisă pe SC ABI AUTOMOTION și achitate prin ordine de plată de SC ABI AUTOMOTION SRL (f.86-87 vol. II d.i.f.);

- 6.708,6 euro, reprezentând cheltuieli cu saltea și suport de pat adaptate situației medicale a victimei (f. 88-90 vol. II d.i.f.), achitată de SC ABI AUTOMOTION SRL (f. 90 vol.II d.i.f.);

- 6.628,99 euro reprezentând lift scaun de autoturism (f. 100-104 vol II d.i.f.), factura emisă pe SC AUTOMOTION SRL și achitată cu ordin de plată de SC ABI AUTOMOTION SRL (f. 104 vol. II d.i.f.);

- 3.486 euro, reprezentând contravaloare bicicletă electrică pasivă cu adaptor (f. 107-108 vol. II d.i.f.), factura emisă pe SC ABI AUTOMOTION SRL și achitată de SC ABI AUTOMOTION SRL (f. 108 vol. II d.i.f.);

- 7.967,86 lei, reprezentând echipamente medicale (f. 110-111 vol. II d.i.f.), factura emisă pe SPEEDY EXCHANGE SRL și achitată de SPEEDY EXCHANGE SRL prin ordin de plată (f.111 vol. II d.i.f.);

- 3.490,84 lei, reprezentând echipamente medicale (f. 113-114 d.i.f.), factura emisă pe SPEEDY EXCHANGE SRL și achitată de SPEEDY EXCHANGE SRL prin plata interbancara (f.114 vol. II d.i.f.);

- 23.982 lei echipamente medicale (f. 116-119 vol II d.i.f.), factura emisă pe SC ABI ROPLATI SRL și plata efectuată de ABI ROPLATI SRL (f. 158-159 vol. II d.i.f.);

- 12.196,24 lei, reprezentând echipamente medicale (f. 122vol II d.i.f.), factura emisă pe SC SPEEDY EXCHANGE SRL și achitată prin ordin de plată de SPEEDY EXCHANGE SRL (f. 123 vol. II d.i.f.);

- 2.270,32 lei, reprezentând dispozitiv pentru reducerea flexiei (f. 130 vol. II dos inst) factura emisă pe SC ABI ROPLATI SRL și achitata prin ordin de plată de SC ABI ROPLATI SRL (f. 131 vol. II d.i.f.);

- 3.398,16 lei, reprezentând aparat medical pentru genunchi, (f. 133 vol. II d.i.f.), factura emisă pe SPEEDY EXCHANGE SRL și achitata prin ordin de plată de SPEEDY EXCHANGE SRL (f. 134 vol. II d.i.f.);

- 8.589 dolari, reprezentând echipamente medicale (f. 136-137 vol. II d.i.f.), factura emisă pe SC ABI ROPLATI și achitată de SC ABI ROPLAST (f. 138 vol. II d.i.f.);

- 5.555,40 euro, reprezentând aparatură medicală (f. 156-157 vol. II d.i.f.), factura emisă pe Bocea Mihalache și achitat prin transfer din contul SPEED EXCHANGE SRL (f. 157 vol. II d.i.f.);

- 9.192,58 euro, reprezentând echipamente medicale (f. 180-188 vol. II dos inst), facturile emise pe Bocea Ana și ABI ROPLATI și achitate de Bocea Alexandru, SPEEDY EXCHANGE SRL sau ABI ROPLATI; facem precizarea că, la acest punct, raportat la înscrisurile de la filele 180-188 vol. II d.i.f., la care a făcut referire prima instanță, facturile menționate sunt în cuantum total de 7.687,58 euro, iar plăți efectuate sunt în cuantum de 8.286,66 euro, având în vedere că pentru factura, în cuantum de 1.535,12 euro, emisă de Paul Bstandig GMBH, pentru ABI AUTOMOTION SRL nu există dovada plății, iar factura menționată în dovedirea plății efectuate de SPEEDY EXCHANGE SRL, în cuantum de 2.134,20 euro, nu a fost regăsită la dosarul cauzei;

- 4.321,64 lei, reprezentând materiale sanitare (f. 193-194, 197-198 vol. II d.i.f.), facturi emise pe SPEEDY EXCHANGE SRL și Bocea Ana și achitate prin ordine de plată de SPEEDY EXCHANGE SRL, respectiv de Bocea Alexandru.

Per a contrario, în baza înscrisurilor la care vom face referire în cele ce urmează, instanța de control judiciar reține ca fiind dovedite *suplimentar* următoarele cheltuieli:

- **4.962,48 euro**, reprezentând echipamente medicale, conform celor 2 notificări și facturii nr. CE00001/22.02.2022, emise de KILKO SRL ITALIA pe Bocea Mihalache și achitate de Bocea Alexandru și Bocea Ana (f. 326-332 vol. II dosar apel);

- **65 lei** (cu precizarea că această sumă rezultă din diferența dintre contravaloarea facturilor, 10.383,50 lei și sumele decontate de CNAS), reprezentând echipamente medicale, conform facturilor nr. EMDG013064/22.10.2021, EMDG0135564/09.02.2022, EMDG012218/22.01.2021, EMDG011937/21.10.2020, EMDG012665/17.06.2021, EMDG012383/10.03.2021, emise de EUROMEDICAL DISTRIBUTION GRUP SRL pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Ana și Bocea Alexandru (f. 343-354 vol. II dosar apel);

- **4.873,06 lei**, reprezentând echipamente medicale, conform facturilor nr. CC-MHC001517/18.10.2021 și CC-MHC001911/18.10.2021, emise MEDISENS HEALTH CARE pentru Bocea Mihalache și achitate de Bocea Ana (f. 366-369 vol. II dosar apel), cu precizarea că daunele materiale dovedite cu factura nr. CC-MHC001517/23.08.2021, indicată de partea civilă în Anexa 8, de la fila 279 vol. II dosar apel, au fost avute în vedere de către prima instanță.

Concluzionând, curtea reține că în privința părții civile Bocea Mihalache daunele materiale sunt certe și nereparate sub aspectul sumelor de 83.203,50 euro și 13.428,01 lei, astfel încât partea responsabilă civilmente Euroins Asigurare Reasigurare SA urmează să fie obligată la plata către partea civilă Bocea Mihalache a următoarelor daune materiale: **66.562,80 euro** (sau echivalentul în lei la data plății) și **10.742,41 lei**, raportat la gradul de culpă stabilit în sarcina inculpatului.

În ceea ce privește daunele materiale, partea civilă a mai solicitat acordarea unei sume de **5.481.804 lei**, reprezentând venituri salariale și din dividende nerealizate de parte civilă Bocea Mihalache în perioada 2015-2021. La acest punct, vom analiza și solicitarea părții civile vizând acordarea unei prestații periodice, astfel cum a fost precizată prin motivele de apel.

Potrivit art. 1387 Cod civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, *despăgubirea trebuie să cuprindă, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă.*

Despăgubirea trebuie să cuprindă, în condițiile art. 1388 și 1389 Cod civil, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin *efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă.* În afară de aceasta, potrivit art. 1388 Cod civil, *despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se va stabili pe baza venitului lunar net din muncă al celui păgubit din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă, ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținându-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească;* potrivit alin. (2), cu toate acestea, dacă cel păgubit face dovada posibilității obținerii unui venit din muncă mai mare, în baza unui contract încheiat în ultimul an, iar acesta nu a fost pus în executare, se va ține seama în stabilirea despăgubirii de aceste venituri.

Prevederile art. 1387-1389 Cod civil reprezintă în fapt o aplicație practică a reparării prejudiciilor constând în pierderea unei șanse, acordarea prestațiilor periodice lunare sau a unei prestații unice având rolul de a compensa nerealizarea, pe viitor, a câștigului din muncă.

Sub acest aspect, curtea reține că, la data accidentului, persoana vătămată obținea venituri de natură salarială (așa cum rezultă din adeverința emisă de ANAF pentru anul 2014) și avea calitatea de asociat la mai multe societăți. Sumele pretinse prin acest capăt de cerere reprezentând contravaloarea salariilor și dividendelor pe care nu le-a încasat de la data producerii accidentului și până în anul 2021 (raportat la modul cum a fost formulat apelul sub acest aspect), sume calculate pe baza salariului și dividendelor obținute în anul anterior accidentului.

Având în vedere faptul că, potrivit art. 67 din Legea 31/1990, *dividendele* reprezintă *cota-parte din profit ce se plătesc unui asociat*, iar potrivit art. 91 din Codul fiscal, *veniturile din dividende* reprezintă *venituri din investiții*, curtea constată că este *neîntemeiat* acest capăt de cerere, întrucât *sumele încasate cu titlu de dividende nu reprezintă venituri din muncă.*

Cu toate acestea, chiar dacă am aprecia că veniturile din dividende s-ar încadra în categoria "oricăror alte prejudicii materiale", astfel cum prevăd dispozițiile art. 1387 alin. 1 teza finală Cod civil, se impune a se observa că deși în anul 2015 partea civilă a obținut un venit insignifiant din dividende (așa cum rezultă din Adeverința de venit nr. 230147003908/19.04.2021 emisă de ANAF, f. 208 verso vol. II d.i.f.), cu toate acestea, în anul 2016, potrivit Adeverinței nr. 230127743631/23.09.2021, emise de ANAF, persoana vătămată a obținut venituri din dividende în cuantum de 3.119.329 lei, astfel încât nu se poate presupune că există legătură de cauzalitate între fapta ilicită săvârșită împotriva persoanei vătămate și prejudiciul adus acesteia.

Având în vedere că evaluarea despăgubirilor este stabilită în raport de situația pierderii totale sau parțiale, temporare sau definitive, a capacității de muncă a victimei ca urmare a vătămării corporale sau a sănătății acesteia, curtea reține că potrivit Deciziei nr. 468/12.03.2021, emise de Casa Națională de Pensii- Casa de Pensii a Județului Arad, Cabinetul de expertiză medicală a capacității de muncă, nerevizuibile, capacitatea de muncă a părții civile Bocea Mihalache este pierdută în totalitate (f.256 vol. II d.i.f.).

Momentul evaluării prejudiciilor și stabilirii despăgubirilor este cel al pronunțării hotărârii judecătorești. Toate despăgubirile pe care persoana responsabilă le datorează până atunci vor fi stabilite în sarcina acesteia sub forma unei despăgubiri globale și, ulterior acestui moment, pentru prejudiciile viitoare, caracterizate prin certitudine și continuitate, despăgubirile vor fi indicate sub forma unor prestații periodice acordate până la modificarea condițiilor sau pe întreaga durată a vieții victimei. Aceste despăgubiri pot fi actualizate, în sensul majorării, diminuării sau sistării lor.

Așa fiind, curtea constată că potrivit Adeverinței nr. 19260/21.10.2021, emise de Administrația Județeană a finanțelor Publice Arad (f. 207 vol.II d.i.f.), veniturile nete din salarii obținute de partea civilă Bocea Mihalache pentru anul 2014 sunt în cuantum de **21.891 lei** (1.824,25 lei/lunar).

Totodată, curtea constată că, începând cu data de *22.01.2016*, partea civilă beneficiază, în baza Deciziei nr. 304335/23.03.2016 (f. 213 vol.II d.i.f.), de pensie de invaliditate, cuantum lunar al acesteia, pentru perioada ianuarie 2016-noiembrie 2021 rezultând din Adeverința nr. 64305/05.11.2021 emisă de Casa Județeană de Pensii Arad (f. 214 vol. II d.i.f.).

Potrivit Deciziei nr. 414878/28.04.2017, emise de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Arad, începând cu luna *mai 2017*, partea civilă beneficiază de următoarele drepturi: indemnizație în cuantum de **234 lei** și buget complementar în cuantum de **106 lei** (f. 216 vol II d.i.f.).

De asemenea, curtea constată că începând cu data de *01.10.2017*, partea civilă Bocea Mihalache beneficiază de pensie militară în cuantum de *lei*, astfel cum rezultă din Decizia nr. 198403/18.12.2017 emisă de Casa de Pensii Sectorială din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (f. 212 vol. II d.i.f.), iar la data de cuantum al acesteia era, potrivit cuponului de pensie, aflat la fila 217 vol.II d.i.f., de *lei*.

În fine, constatăm că la data de 20.05.2019 Primăria Orașului Nădlac a emis Dispoziția nr. 232, potrivit căreia numitului Borcea Mihalache, începând cu 01.06.2019, i se acordă indemnizația de însoțitor, în cuantum de *(f. 215 vol. II d.i.f.)*

Raportat la dispozițiile art. 1388 alin. 2 Cod civil și având în vedere datele prezentate mai sus, curtea apreciază că pentru calculul veniturilor nete nerealizate se impune a se avea în vedere întreaga perioadă de la data accidentului și până în 2021 (așa cum a solicitat partea civilă prin cererea de constituire parte civilă și prin motivele de apel), fiind dovedită incapacitatea de muncă a părții civile pentru întreaga perioadă.

Totodată, avem în vedere că, potrivit art. 1393 alin. 1 Cod civil, *dacă în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia.*

Așadar, curtea urmează a admite apelul părții civile și va acorda despăgubiri, reprezentând venituri nerealizate de persoana vătămată pentru perioada 24 mai 2015 și până în anul 2021 (raportat la venitul mediu lunar din salariu aferent anului 2014, avându-se în vedere veniturile obținute din pierderea capacității de muncă, indemnizația de handicap și pensia militară), în sumă totală de **23.659,25 lei**, reprezentând:

- câștigul din muncă de care partea civilă a fost împiedicat să-l dobândească în perioada iunie 2015-decembrie 2015 – **6.862 lei**, reprezentând veniturile din salarii obținute în anul 2014 din care se scad cele obținute în anul 2015, conform Adeverinței nr. 230147003908/19.04.2021, emise de Administrația Județeană a finanțelor Publice Arad (f. 208 verso vol. II d.i.f.);

- câștigul din muncă de care partea civilă a fost împiedicat să-l dobândească în perioada ianuarie 2016-aprilie 2017 – **14.464 lei**, reprezentând veniturile din salarii pe care le-ar fi putut obține în această perioadă raportat la anul 2014, din care se scad veniturile din salarii obținute în anul 2016, conform Adeverinței nr. 230147743631/23.04.2021, emise de Administrația Județeană a finanțelor Publice Arad (f. 209 verso vol. II d.i.f.) și pensia de invaliditate obținută pentru această perioadă, având în vedere situația menționată în Adeverința nr. 64305/05.11.2021, emisă de Casa Județeană de Pensii Arad (f. 314 vol. II d.i.f.);

- câștigul din muncă de care partea civilă a fost împiedicat să-l dobândească în perioada mai 2017-septembrie 2017 – **2.333,25 lei**, reprezentând veniturile din salarii pe care le-ar fi putut obține în această perioadă raportat la anul 2014, din care se scad pensia de invaliditate obținută pentru această perioadă (având în vedere situația menționată în

Adeverința nr. 64305/05.11.2021, emisă de Casa Județeană de Pensii Arad -f. 314 vol. II d.i.f.) și Îndemnizația de handicap obținută în această perioadă, potrivit Deciziei nr. 414878/28.04.2017, emise de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Arad(f. 216 vol. II d.i.f.) și corespondenței purtate cu inspectorul AJPIS Arad – Serviciul beneficii de asistență socială, programe de servicii sociale, incluziune socială, egalitate de șanse, din data de 02.11.2021 (f. 216 verso vol. II d.i.f.).

Reamintim că începând cu 01 octombrie 2017 partea civilă Bocea Mihalache beneficiază de pensie militară, astfel cum rezultă din Decizia nr. 198403/18.12.2017 emisă de Casa de Pensii Sectorială din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (f. 212 vol. II d.i.f.), astfel încât, raportat la cuantumul acesteia, respectiv lei/lunar, precum și la cuantumul celorlalte două venituri, la care am făcut referire anterior(lei/lună-pensie de invaliditate și 340 lei-îndemnizație de handicap), venitul pe care l-ar fi putut obține (lei/lunar) este depășit de veniturile obținute ().

Prin urmare, ținând cont de gradul de culpă stabilit în sarcina inculpatului, curtea urmează să oblige partea responsabilă civilmente la plata sumei de **18.927,40 lei** către partea civilă Bocea Mihalache, reprezentând *despăgubiri pentru pierderea câștigului din muncă aferent perioadei 2015-2021*.

În ceea ce privește solicitarea părții civile Bocea Mihalache de acordare a unei *prestații periodice pentru viitor* față de infirmitatea provocată prin accident și incapacitatea sa de muncă, curtea urmează a respinge această cerere, având în vedere atât dispozițiile art. 1393 alin. 2 Cod civil, cât și faptul că veniturile lunare actuale, obținute din pensii (pensie de invaliditate- lei, indemnizație de handicap – lei; pensie militară – lei), depășesc venitul mediu lunar pe care partea civilă l-ar fi putut obține (lei/lunar), precum și împrejurarea că veniturile din dividende nu pot fi avute în vedere la calculul acesteia, așa cum am arătat.

Critica hotărârii vizând acordarea unei *prestații periodice lunare viitoare*, în cuantum de 4.506 lei/lunar, reprezentând cheltuieli determinate de achiziționarea materialelor sanitare/medicale/de igienă indispensabile zilnic părții civile în raport de starea sa medicală, urmează să fie respinsă ca nefondată.

Pentru a ajunge la această concluzie, avem în vedere, pe de o parte, că, potrivit art. 1387 alin. 2 Cod civil, sub formă de prestații bănești periodice pot fi acordate despăgubiri pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se acordă, ținându-se seama și de sporirea nevoilor de viață ale celui prejudiciat, astfel că nu pot fi acordate prestații bănești periodice pentru despăgubiri de natura celor solicitate de partea civilă.

Pe de altă parte, reținem că, potrivit art. 1387 alin. 1 Cod civil, în afară de echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă, *despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de sporirea nevoilor de viață ale celui păgubit*.

Cu toate acestea, pentru a putea fi acordată, această categorie de despăgubiri(prejudiciile viitoare) trebuie să fie certă, inevitabilă și încă nereparată. În ceea ce privește certitudinea prejudiciului, doctrina noastră a statuat în sensul că această condiție este îndeplinită dacă *"existența sa (a prejudiciului) este sigură, neîndoielnică și, totodată, poate fi evaluat în prezent"*(L. Pop, Teoria obligațiilor, 2000, p.204). Or, chiar dacă suntem de acord că viața părții civile s-a schimbat după data de 24.05.2015, în scopul ameliorării stării de sănătate necesitând efectuarea periodic de proceduri de recuperare și anumite cheltuieli în acest sens, câtă vreme, potrivit înscrisurilor aflate la dosar (cu referire, spre exemplu la Scrisoarea medicală nr.4540/18.05.2022 eliberată de Dr. Kizur Camelia-medic primar medicină generală și pediatrie, f. 249 vol. II dosar apel), nu s-a dovedit caracterul cert al acestora, respectiv întinderea lor pentru a fi stabilită o sumă (despăgubire) globală, curtea nu le poate acorda.

Avem, astfel, în vedere că deși în Scrisoarea medicală nr.4540/18.05.2022, eliberată de Dr. Kizur Camelia-medic primar medicină generală și pediatrie, se arată că datorită patologiei foarte grave partea civilă Bocea Mihalache necesită îngrijire permanentă de către aparținători cu respectarea igienei corporale, necesită sondare și cateterizare plus efectuarea procedurii de defecare, fiind, în acest sens, necesare folosirea produselor indicate în respectivul înscris, nu pot fi evaluate în prezent întrucât nu este precizată întinderea acestora.

Sub acest aspect, reținem că potrivit art. 1385 alin. 2 Cod civil, *se vor putea acorda despăgubiri și pentru un prejudiciu viitor dacă producerea lui este neîndoielnică*, iar conform art. 1386 alin. 4 Cod civil, *în cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau suprimată, dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat*.

În consecință, curtea **va înlătura** din sentința apelată dispoziția prin care partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare Reasigurare S.A a fost obligată la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de 2100 lei lunar cu titlu de prestație periodică.

Referitor la *penalitățile de întârziere* solicitate de către partea civilă Bocea Mihalache, curtea reține că nu se impune obligarea asigurătorului la acestea, deoarece creanța nu devine certă, lichidă și exigibilă decât la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

În altă ordine de idei, potrivit art. 21 alin. 4 din Legea nr. 132/2017, asigurătorul este obligat să plătească suma de despăgubire în termen de 10 zile de la primirea hotărârii judecătorești definitive, iar, conform alin. 5 al aceluiași articol, dacă asigurătorul nu plătește integral obligațiile în termenul prevăzut la alin. 4, ori diminuează nejustificat despăgubirea, ori întârzie achitarea despăgubirii, acesta este obligat la plata unor penalități de 0,2% pe zi de întârziere. În aceste condiții, asigurătorul nu poate fi obligat la plata penalităților de întârziere anterior momentului la care creanța devine certă, lichidă și exigibilă.

Cu alte cuvinte, plata acestor penalități de întârziere reglementează o situație distinctă de rezolvarea acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal, născută din neplata despăgubirii în termen de 10 zile de la primirea de către asigurător a hotărârii judecătorești definitive, iar acordarea acestor penalități excedează modalității de rezolvare a acțiunii civile alăturată procesului penal, motiv pentru care apelul formulat de partea civilă urmează să fie respins ca nefondat.

În ceea ce privește cuantumul daunelor morale acordate părții civile Bocea Mihalache prin sentința instanței de fond, criticat atât de către aceasta (care a solicitat majorarea acestuia), cât și de către partea responsabilă civilmente (care a solicitat reducerea acestuia), curtea reține că *prejudiciul moral* a fost definit ca fiind *orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau/și morală, pe care le resimte victima*. Prejudiciile care alterează sănătatea și imaginea fizică aduc atingere unora dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane - dreptul la sănătate, integritate fizică și psihică (art. 58 Cod civil) ca și componente ale dreptului la viață apărut de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și trebuie să fie reparate.

Caracterul suferințelor trebuie privit în legătură cu particularitățile individuale ale persoanei prejudiciate, suferințele morale (psihice) fiind *frica, durerea, rușinea, tristețea, neliniștea, umilirea și alte emoții negative*.

Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 1 (dreptul la viață) din convenția europeană, dar și de valori apărute de art. 22 din Constituție și art. 58 Cod civil, *existența prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile*, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei.

În ce privește cuantumul posibilelor despăgubiri acordate, nici sistemul legislativ românesc și nici normele comunitare nu prevăd un mod concret de evaluare a daunelor morale, iar acest principiu, al reparării integrale a unui astfel de prejudiciu, nu poate avea decât un caracter estimativ, fapt explicabil în raport de natura neeconomică a respectivelor

daune, imposibil de a fi echivalate bănesc. Ceea ce trebuie în concret evaluat nu este prejudiciul ca atare, ci doar *despăgubirea ce vine să compenseze acest prejudiciu* și să aducă acea satisfacție de ordin moral celui prejudiciat. Altfel spus, prejudiciile suferite de către partea civilă prin încălcarea dreptului subiectiv nepatrimonial sunt de natură morală, astfel încât despăgubirile morale pe care instanța le acordă, nu reprezintă o modalitate de repunere în situația anterioară săvârșirii faptei, ci o modalitate prin care se urmărește asigurarea unei juste compensații a suferințelor pe care le-a îndurat sau mai trebuie să le îndure partea civilă..

Ca atare, *despăgubirile acordate trebuie să păstreze un raport rezonabil de proportionalitate cu dauna suferita, în scopul asigurării unei juste compensații a suferințelor pe care le-au îndurat sau eventual mai trebuie să le îndure tertele persoane păgubite. De asemenea, tot din jurisprudenta națională, cat si cea a CEDO rezulta ca atunci când se acorda despăgubiri morale, nu se operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci se judeca în echitate, mai precis, suma de bani care se acorda cu scopul acoperirii suferinței morale, trebuie să fie justă, echitabilă și nu exagerată*(Decizia civila nr. 2248/2016 pronunțată de I.C.C.J. în dosarul nr. 5391/110/2014).

Spre deosebire de daunele materiale, care se stabilesc pe baza probelor administrate, despăgubirile reprezentând daunele morale se determină prin evaluarea făcută de o instanță de judecată, care trebuie să țină seama de suferințele fizice și morale susceptibile, în mod rezonabil, că ar fi fost cauzate prin fapta săvârșită, *dar și de jurisprudența națională în materie.*

Deși partea responsabilă civilmente a depus la dosar mai multe decizii prin care a încercat să dovedească că practica instanțelor naționale pentru situații similare este în sensul acordării unor sume mult mai mici în situația persoanei vătămate (sub 350.000 de euro-filele 47-60 dos apel), se constată că și partea civilă a depus practică contrară în sensul acordării unor daune morale de 1.200.000 de euro (filele 42-47 vol. IV d.i.f.) sau 1.500.000 de euro (filele 96-97 vol. IV d.i.f.).

În prezenta cauză, prin soluția instanței de fond, a fost acordată părții civile **Bocea Mihalache** suma de 1.000.000 euro, cu titlu de *daune morale*, respectiv suma de **700.000 euro** ținând cont de gradul de culpă stabilit în sarcina inculpatului (70%).

Făcând aplicarea considerentelor ce preced la prezenta cauză, curtea apreciază că suma de 1.000.000 euro a fost corect stabilită de către prima instanță, fiind proporțională, adecvată, suficientă, în raport cu traumele produse, consecințele psihice, valorile lezate, gradul de percepție al acestora, fără a reprezenta o *îmbogățire fără justă cauză* a acestuia, însă având în vedere gradul de culpă stabilit de către instanța de apel în sarcina inculpatului(80%), urmează să fie *majorate* daunele morale de la 700.000 euro la **800.000 euro**.

Pentru toate aceste considerente, curtea, în temeiul art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, **va admite apelurile** formulate de partea civilă Bocea Mihalache și de către partea responsabilă civilmente SC Euroins România Asigurare Reasigurarea SA împotriva Sentinței penale nr. 18/10.03.2022, pronunțate de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 1100/97/2021 și în consecință:

Va desființa în parte sentința penală atacată, sub aspectul laturii penale, în ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului și sub aspectul laturii civile, și procedând la o nouă judecată în aceste limite:

Va constata că prin Încheierea pronunțată la data de 08 iunie 2022, în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Andrioni Alin-Constantin, din infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 Cod penal raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu reținerea art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, în infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal.

În temeiul art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, va condamna pe inculpatul Andrioni Alin Constantin la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de omor, în forma tentativei.

În temeiul art. 67 alin. 2 Cod penal va interzice inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat precum și dreptul de a conduce autovehicule și vehicule de teren - pe o durată de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. c Cod penal, cu titlu de pedeapsă complementară.

În temeiul art. 65 alin.1 Cod penal, va interzice inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, cu titlu de pedeapsă accesorie, în condițiile și pe durata prevăzute de art. 65 alin. 3 Cod penal.

În temeiul art.7 din Legea 76/2008, va dispune prelevarea de probe biologice, de la inculpat, fără notificare prealabilă, în vederea introducerii profilelor genetice în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

Va stabili un procent de 80% culpă a inculpatului și de 20 % a părții civile în producerea prejudiciului.

Va reduce la sumele de **66.562,80 euro** (sau echivalentul în lei la data plății) și **10.742,41 lei**, quantumul despăgubirilor materiale la plata cărora a fost obligată partea responsabilă civilmente SC Euroins România Asigurare Reasigurarea SA în favoarea părții civile Bocea Mihalache.

În temeiul art.1387 alin. 2 Cod civil, va obliga partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare Reasigurare S.A la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de **18.927,40 lei**, reprezentând despăgubiri pentru pierderea câștigului din muncă aferent perioadei 2015-2021.

Va majora la suma de **800.000 euro**, quantumul despăgubirilor morale la plata cărora a fost obligată partea responsabilă civilmente S.C.EUROINS România Asigurare - Reasigurare S.A. în favoarea părții civile Bocea Mihalache.

Va înlătura din sentința apelată dispoziția prin care partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare Reasigurare S.A a fost obligată la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de 2100 lei lunar, cu titlu de prestație periodică.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate în măsura în care nu contravin prezentei decizii.

Va respinge apelul formulat de inculpatul Andrioni Alin Constantin împotriva Sentinței penale nr. 18/10.03.2022, pronunțate de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.1100/97/2021.

În temeiul art.275 alin.6 Cod procedură penală, onorariul parțial acordat apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpat(conform Delegației pentru asistență judiciară obligatorie nr. 1107/14.06.2022, f. 417 vol II), în quantum de 400 lei, va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

Raportat la soluția care se va pronunța, în temeiul art.275 alin.2 Cod procedură penală, va obliga inculpatul Andrioni Alin Constantin la plata sumei de 1000 lei, cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite apelurile formulate de partea civilă Bocea Mihalache și de către partea responsabilă civilmente SC Euroins România Asigurare Reasigurarea SA împotriva Sentinței penale nr. 18/10.03.2022, pronunțate de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.1100/97/2021 și și în consecință:

Desființează în parte sentința penală atacată, sub aspectul laturii penale, în ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului și sub aspectul laturii civile și procedând la o nouă judecată în aceste limite:

Constata că prin Încheierea pronunțată la data de 08 iunie 2022, în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Andrioni Alin-Constantin, din infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 Cod penal raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu reținerea art. 75 alin. 1 lit. b) Cod penal, în infracțiunea de tentativă la omor, prevăzută de art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal.

În temeiul art. 32 alin. 1 raportat la art. 188 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul Andrioni Alin Constantin la pedeapsa de **6 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de omor, în forma tentativei.

În temeiul art. 67 alin. 2 Cod penal, interzice inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat precum și dreptul de a conduce autovehicule și vehicule de teren - pe o durată de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. c Cod penal, cu titlu de pedeapsă complementară.

În temeiul art. 65 alin. 1 Cod penal, interzice inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, cu titlu de pedeapsă accesorie, în condițiile și pe durata prevăzute de art. 65 alin. 3 Cod penal.

În temeiul art. 7 din Legea 76/2008, dispune prelevarea de probe biologice, de la inculpat, fără notificare prealabilă, în vederea introducerii profilurilor genetice în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

Stabilește un procent de 80% culpă a inculpatului și de 20 % a părții civile în producerea prejudiciului.

Reduce la sumele de **66.562,80 euro** (sau echivalentul în lei la data plății) și **10.742,41 lei**, cuantumul despăgubirilor materiale la plata cărora a fost obligată partea responsabilă civilmente SC Euroins România Asigurare Reasigurarea SA în favoarea părții civile Bocea Mihalache.

În temeiul art. 1387 alin. 2 Cod civil, obligă partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare Reasigurare S.A la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de **18.927,40 lei**, reprezentând despăgubiri pentru pierderea câștigului din muncă aferent perioadei 2015-2021.

Majorează la suma de **800.000 euro**, cuantumul despăgubirilor morale la plata cărora a fost obligată partea responsabilă civilmente S.C.EUROINS România Asigurare - Reasigurare S.A. în favoarea părții civile Bocea Mihalache.

Înlătură din sentința apelată dispoziția prin care partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare Reasigurare S.A a fost obligată la plata către partea civilă Bocea Mihalache a sumei de 2100 lei lunar, cu titlu de prestație periodică.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate în măsura în care nu contravin prezentei decizii.

Respinge apelul formulat de inculpatul Andrioni Alin Constantin împotriva Sentinței penale nr. 18/10.03.2022, pronunțate de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 1100/97/2021, ca nefondat.

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, onorariul parțial acordat apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpat (conform Delegației pentru asistență judiciară obligatorie nr. 1107/14.06.2022, f. 417 vol II), în cuantum de 400 lei, va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, obligă inculpatul Andrioni Alin Constantin la plata sumei de 1000 lei, cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

Definitivă.

Pronunțată în data de **28.03.2023**, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Oana Maria Petrașcu

Judecător,
Eugen Marius Peter

Grefier,
Adriana Maria Moldovan

Data tehnoeditării: 28.03.2023

Inițialele redactorului și ale tehnoeditorului: O.M.P./M.A.M.

Numărul exemplarelor: 2

Numele judecătorilor care au pronunțat hotărârile supuse controlului: Cozi Adina

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Prezenta hotărâre pronunțată în dosar

nr. *1100/97/2021* ai *CURTEA DE APEL ALBA IULIA*

se legalizează de noi cu mențiunea

că *este* DEFINITIVĂ la data

de *prezent*, prin *conform art. 552 alin. 1 din*

Grefier

Grefier

CURTEA DE APEL ALBA IULIA